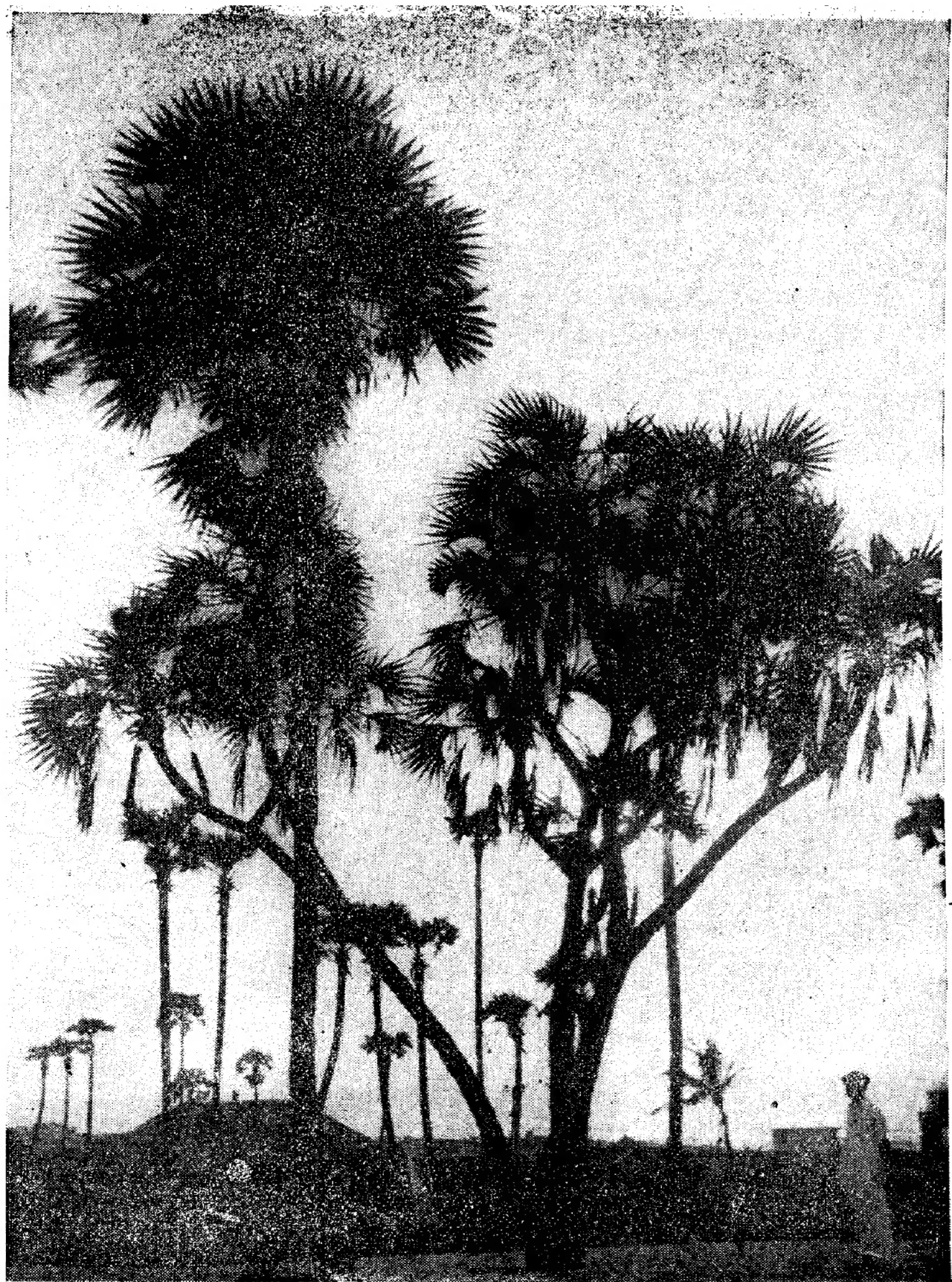

ఆంధ్రపత్రిక

ANDHRA PATRIKA ILLUSTRATED WEEKLY

చిలవలపలవల తాటిచెట్టు

కవిశైలిల కామరావు—'జ్యోతి'

సంవత్సర చందా
రూ. 12-0-0
విడిపత్రిక 4 అ.

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్రవార్తపత్రిక

Founder : K. NAGESWARA RAO

మన్మథ శ్రావణ శుక్ల పాడ్యమి బుధవారం

సంపుటము 48

సంచిక 46

20.7-55

“కాశీ ప్రకాశిణ ఉడితా ఉపిత్సవి త్వర్య ఉదయగిరిభారే” (వాగ్దేవ).
కవి : ఎ. క. శ్రీనివాసరావు—P. 100

ముఖచిత్రం: నవకెరన్ వారి
 "హాస్ నంబర్ 44" హిందీ
 చిత్రంలో కల్పనా కార్తిక్.
 సినిమాపిచ్చి — 8
 ఉదయకిరణాలు — 12
 ఒక తరహామనిషి — 17

విషయానుక్రమణిక
 గళాపాటు — 22
 జనితాలోకం — 25
 అబధాలపోటీ — 35

కథాగణ మధ్యావిధి — 36
 స్కాల్డెట్ సింపర్సన్ (నేరీయల్) 38
 నాన్న మతిమరుపు — 45
 కాలాహం రోదనంబలం — 47
 విజ్ఞానపీఠాలు — 49
 సినిమా — 50

మనిషిలో మనిషి

DR. JEKYLL AND MR. HYDE
 R-L-STEVENSON

మూలం:

రాబర్ట్ లూయీ స్టీవెన్సన్

అనువాదం:

డా. ను వామనరావు

డాక్టర్ జెకిల్ ఎండ్ మిస్టర్ హైడ్ (Dr Jekyll And Mr Hyde)

“మనిషిలో మనిషి” గ్రంథరూపంలో ప్రచురింపబడినది
 ప్రతులు కావలసినవారు తెప్పించుకొనుడు.

ప్రతి పెరి రూ. 1-4-0

ఆంధ్ర గ్రంథ మాల

7, తంజుచెట్టి ఏది,

:

మద్రాసు 1.

సినిమాపిచ్చి

గుడిమెల్ల బాలా త్రిపురసుందరి

పాత్రలు:

చిదానందం : లోభి.
 మంగమ్మ : చిదానందం భార్య.
 పరంజోతి : చిదానందం అల్లుడు.
 పానకాలు : పరంజోతి స్నేహితుడు.
 విశ్వం : పానకాలు స్నేహితుడు. ఆంధ్రా మేటికు వై
 ఆరవ దండయాత్రకు సిద్ధమౌతున్న మేటిజోడు.
 అంబరం : పొరిగింటివారి అబ్బాయి.

మొదటి రంగం.

ఉదయం. ఆకాశం స్వచ్ఛంగా ఉంటుంది. దగ్గర ఉన్న కాఫీ హోటలునుండి 'అందమె ఆనందం' అన్న పాట వినిపిస్తూ ఉంటుంది. పరంజోతి ఆదివారం సంతనుంచి వస్తున్నాడు చేతిలో కూరలబుట్ట. దారిలో పానకాలు తారసిల్లుతాడు పానకాలుది ఫ్రెంచీలు మీసం కళ్ళకి చలువజోడు.

పరంజోతి: చిల్లిగవైనా వూడిపడడం కిదంటే నమ్మ.

పానకాలు: నెనెన బూటకపు నాటకాలు నావద్ద తీసిపారయి!

పరం: నువ్వు ఇది అవకు బ్రదర్! ఎంత బట్టుపడితే, అంత బట్టు. అయినా నీకు ప్రస్తుతం పట్టెందుకు?

పాన: చచ్చింది గాతీ. ఊరికెడుకున్న పుసు ఎక్కడికని అడిగినా, డబ్బు పర్లు గాటు చేయనున్న పుసు ఎందుకని అడిగినా కార్యం నానుకులపడెంటారు వెనకేదో వివోయింది నా పరిత్ర చెపుతా నిను. మా ప్రక్రింటివా రమ్మాయి నాజుగా ఉంటుంది. స్కూలు ఫ్రెండులు ఎదువుతోందిలే. ఆ అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకోవాలని ఉంది.

పరం: బానికేమోయ్! మంచి నూలు

ఒకటి! ఎరువు తెచ్చుకొని ఆ అమ్మాయి తండ్రి దగ్గరకల్పి నువ్వొక యూనియను రిపబ్లిక్ సర్వీసు కమీషను ఆఫీసరునని పరిచయం చేసుకో, పెళ్లి దానంతటకే అయి పోతుంది.

పాన: అయిన చిన్నప్పటినుండి ఎరుగు నురా నమ్మ. నేను పనికిమాలినవాడనని తెలుసు, నాదగ్గర చిల్లిగవైనా లేదని తెలుసు, నా పొట్ట చింపితే పట్టుకుని పది ఇంగ్లీషు అక్షరాలైనా లేవని తెలుసు.

పరం: విలే నీ ప్రయత్నానికి నీళ్ళు వదిలుకో!

పాన: డబ్బుంటే నా స్క్రీము కొనసాగుతుంది, మీ మామదగ్గర డబ్బు మూలుగు నోంది కదరా? నువ్వు కొంచెం సాయం చేస్తే...

పరం: ఉత్తుత్తి ఆటలు పెట్టుకొంటే ఏం లాభంరా? మా మామ నామీదే టెర్రరైజు* చేస్తున్నాడు. నా పెళ్లియనప్పటినుంచీ ఇంట్లో కుర్రాణ్ణి మా నిపించే కాదు. మనరికం చేసుకొంటే త్రిశంకు వ్యర్థమేరా!

పాన: ఇంకాగా నీకు వస్తమేముందిరా? తాడిపన్ను కల్లు తాగేవాడే భరిస్తాడు. వెచ్చాల పరలలో నీ నాజు ఇమిడి ఉంటుందిగా.

పరం: కథ అంత నాఫీసా లేదోయ్! నిన్న వంటచెయ్యలో చేప మిగిల్చా (అగ్ని హోత్రాల అకాంటుకిలే) మా మామ నిన్ను

* కీడిమిద ఎక్కి కూర్చుంటున్నాడు. (Tyrannise).

పాయంత్రం అడిలికి పి కాదు వెళ్లి ఇంటికి వచ్చి నన్ను నిలదీసి అడిగేసరికి మేక్సిసి యరు ముఖము వేసి నిలువల్లా నీళ్లు కారి పోయాను.

పాన: * నీవు కళ్ళి చాటవెయ్యవరా! నేనైతే మీ మామమీదే టెర్రరైజు చేద్దను. పరం: కలలోని వార్త. వెనుకటికి ఎవడో నీ బోటిగాడే పులి మీసాలు పట్టుకొని ఉమ్మాల లూగుతానని డబ్బీలుకొట్టి పిలిచి చూసి గుడ్లు పీకేస్తుండేమోనని భయపడి నాడుట.

పాన: ఏకికాపు లేవోయ్! మీనాడిదగ్గర డబ్బుగండి ఆ పిల్లని పెళ్లాడటానికి ప్రాను వేశాను. అది జయప్రదం కాకపోతే నా మీసంలో ఎడమభాగాన్ని తీసివేస్తా.

పరం: ఏమిటి నీ చచ్చుస్క్రీము చెప్ప మాతాం!

పాన: సానధానంగా నిను. నీల్లులో నన్ను హీరోగా బుక్ చేశారనీ, నాకు నెలకు ఐదువందల జీతమనీ చెప్పితే పిల్ల తండ్రికి నామీద మోజుపుకుతుంది. చూశావా! ఏదీ! ఈ గోజులో ఎవడైనా సినిమాపర్మిషన్లో వెయ్యి నూలు పరహార సంతాదిస్తున్నావంటే ప్రతివాడు నమ్ముతాడు. నామీద నమ్మకం కలిపి తర్వాత, నా శిష్యునిని నేనే వెళ్లి సినిమా స్టూడియో ద బుక్ చేస్తాను. ఈ సత్యంలో ఉండే కిటుకు నీకు బోధ పడిందా? నీకు తెలియని చేసుందిలే! రెండు గెళ్ళు ఎంతో చెప్పగలిగిన ప్రతివాడు, యీ గోజులో వాడి కూతురు వెండి తెర మీద పడవలేనని ఉవ్విళ్ళూరుతాడు. అలా పడితే విత్తిదేవతలు తరిసారని ఇంటిల్ల పోతీ సంతోషిస్తారు. విధిలోనాల్ల ఉంటలాటం చెప్పాలా?

పరం: భేషగావుంది. ఉత్తుత్తి నిమాకం పెసి ఏదో లేవదీసి గ్రంథం నడిపించు.

పాన: లాభంలేదు. ముందు డబ్బు కావాలి.

పరం: డబ్బు దొరకడం దుర్లభం.

పాన: ఒకేయి జోతీ! నీ సహాయముంటే అది అనుకున్నంత కష్టసాధ్యం కాదురా. ఇన్వార్త సాయంత్రం మీ మామను కదలేస్తా.

* అమాయకపు వెళ్ళవు.

★

నినిమావిచ్చి

★

దువ్వ కచ్చి ఎడారికి తెడ్డమని రసాభాస చెప్పుకు.

పరం: దీనివల్ల నాకు లాభమేమిటి చెప్పి?

పాప: లాభమా! విను, ఒకటి-మీ మామ ద్రోహబుద్ధి సమసిపోవడం. రెండు మీ మామ కుక్కిన పేనె పిల్లపోవటం. నీవు వానిని ముంకరించడమానూ. మామ ధన లాభం.

పరం: (వెదవి విరిచి) చేరీ కుంకటి కొమ్ము సాధించకచ్చు... కాని మా మామ దగ్గరనుండి దమ్ముడి ఉడిపడదురా.

పాప: మీవాణ్ణి ఇల్లా వేళ్లవిడ ఆడిం చకపోతే నన్ను 'సుడ్డిగాడిదా' అని పిల వరా.

(విశ్వం ప్రవేశిస్తాడు)

పాప: హలో విశ్వం! మనప్లాను† పరం తోలిచేత బిప్పించినాను.

విశ్వం: ఓహో!

పాప: మరి నువ్వు అసిస్టెంట్ పిల్ల దైర్ఘ్యంగా నాకు కొంత సహాయం చేయ వలసిఉంటుంది.

విశ్వం: (సంతోషంగా) నినిమా లో నాకున్నంత ప్రతేకం ఎవరికి ఉందిరా! ప్రతి నినిమాపత్రిక సంపాదకుడూ నేను వ్రాసిన ప్రశ్నలకు సమాధానా లివ్వలేక డింకలు కొడుంటాడు. మొన్న 'కెనిమా సచ్చిత్ర'వాడిని 'వినీట్ డి ట్యూవ్ మైల్ రీఫ్' లో గ్లోరియా గార్లను చరిత్ర చిత్రణ వాగుండా? 'హేర్ ట్యూవ్ మైల్' లో 'శర్ గార్లను ది బాగుండా? అంటే పరీ కొట్టేసి 'నే నిద్రకు కొమలాంసులకు జోహారు చేస్తానని' రొట్టలు వేళాడురా! టెక్నికలు విష యాల్లో కూడా నా అభిప్రాయాలకే ఉన్నత స్థానం అనుకో—

పాప: ఒక విశ్వం - నీ తెలివితేటలు మాకు తెలియనీవా?

పరం: (పానకాలతో) విశ్వంగాణ్ణి నువ్వు ముక్కుకు తాడేసి లాక్కోకపోతే నినిమా క్రిటిసిజంతో మనల్ని రోజంతా ఊదర కొడతా.

విశ్వం: నిజమేరా. నినిమాఉంటే నాకు అవార, నిద్రా, విహారాలు అక్కర్లేదు.

పాప: (విశ్వాన్ని జబ్బుపట్టుకు లాక్కో పోతూ) సుడిదై పరంకోటి! విశ్వానికి

† పతకం (Plan)

* Beneath the Twelve Mile Reef—(A 20 th Century Fox 3-D production)

† Her Twelve Men (a M.G.M picture.)

కొంత తిరిగిదు ఇవ్వవలసిఉంది. వాతాం మరి.

పరం: నమస్తే.

2 వ రంగం

[దృశ్యము: పరంజోతి ఇంటి పంచపాళి. పంచపాళి మధ్య నొక కుర్చీ. కుర్చీకి ఒక ప్రక్క తేబిలు, రెండో ప్రక్క బెంచీ. తేబిలుకి ఒక ఇనపపెట్టి అమర్చబడి ఉం టుంది. నటీ, నటుల బామ్మలుకల కాలెండర్లు రెండు, వెంకటేశ్వర ఆయుర్వేద నిలయంవారి కాలెం డరు ఒకటి గోడమీద వేలాడు తుంటాయి. నిలయంవారి కేలెం డరు నాల్గునందత్తరాల క్రితంది. నటుల కాలెండర్లమీద తారీఖుల కాగితా లుండవు బోడిగా బామ్మల్లో ఉంటాయి. కేలెండర్లకు ఎదురుగా ఉన్న గోడమీద, మార్కండ్యేయడు శివలింగాన్ని కొగలించుకొంటున్న పటము, ఆ పటముమీద వాడిపోయిన చేమంతి దండ ఉంటాయి. మంగమ్మ ప్రవేశం.]

మంగమ్మ: ఒక జోటి! ఏ డేమేపా యాడో? ఎక్కడ కూర్చుంటే అక్కడే ఉండిపోతాడు. మామిడిచెట్టుక్రింద సోమరి† (తెరలోకి మామూ) ఏమేవ! కోభసలతా! మీ ఆయన ఎక్కడున్నాడే?

తెరలోంచి ధ్వని: అశేమితే అమ్మా! కాఫీ పాడికి నువ్వేగా బజారుకి పంపుతా?

మంగ: అయితే యింత ఆలస్యం చేసికి?

తెరలోంచి: ఎలాగా బజారుకి వెళ్తున్నార కదా నేను 'కనకతార' ఫేసు పాడరు డబ్బా తెచ్చున్నాను. వారి చిన్న మరదలు 'గార్మోలివ్స్ డ్విక్' తెచ్చుంది. అబ్బి గాడు 'ఆవారా బువ్ కోలు' మంచిది చూసి తెచ్చున్నాడు.

మంగమ్మ: అఘోరించినట్లేవుంది. ఇంక సాయంత్రానికిగాని ఏడు తిరిగి రాడు.

† మామిడిచెట్టుక్రింద సోరు తెరమకొని కూర్చొని తా నెట్టి ప్రయత్నం చేయకుండానే మామిడిపండు నోటిలో పడుతుం దనుకొను బద్ధకస్తుడు.

చేకి ఇంత కాఫీ వడకపోతే నేను మని పిని కాదు. చెధవ పీనుగులు చెప్పక చెప్పక పనులన్నీ యిప్పుడే చెప్పారీ? (తెరలోకి) ఏమే కోభసం! కాఫీ పాడరు తెచ్చాక డబ్బాకోసం మళ్ళీ పంపించకూడదులే?

తెరలోంచి: ఎందుకే ఇంత రాధాంత సిద్ధాంతం. ఈ దినం నినిమా ప్రోగ్రాము పెట్టుకున్నాం గా! ఇవి లేకపోతే ప్రోగ్రాము భిగ్గు మాకుందని పంపాను.

(విధిలోంచి చిదానందం ప్రవేశం. రీట్రెట్టు బడపంతులు—తేతాయంగంవాటి కీర్తనచెప్పలతోడు తొడుక్కొనిఉంటాడు. ఒక చెప్పు రింగు ఊడిపోతే తాడుకట్టి కాల వేషం చేస్తున్నాడు.)

చిదానందం: ఏమిటే యీ కేకలు, అంకెయాను? ఫిథిలోకి కూడ వినిపిస్తున్నాయి.

మంగమ్మ: ఏం చేయండి, కాఫీపాడరు లేదాయ్.

చిదా: (తాపీగా) నిన్ను నే ఎందుకు తెప్పించలేదు? ఇవ్వాలి ఆదివారం కొట్టుం డవు.

మంగ: ఇవ్వాలి సోమవారమండి. వినో కుద్ద మొద్దు బౌతారానికి చెప్పవట్లు చెప్తున్నాను.

చిదా: మర్చిపోయా. ఇవ్వాలి అమా వాస్తవం. ఒక్కొట్టు కూడా తెరవలేదు. (చెప్పలజత మూలపెట్టి కుర్చీలో కూర్చుంటాడు.)

మంగ: గరిబయ్యి వొడ్డివైపునుంచి ఏ సరకు ఎప్పుడు కావలసినా అమ్ముతాడండి.

చిదా: (విసుగ్గా) ఒక్క పూట అది పడకపోతే ఉండలేవు కామాను. ఈ చెధవ కాఫీలకీ, సినిమాలకీ, సినిమా పత్రికలకీ నా ఆస్తి అంతా ఆమ్రతర్కణమైపోతోంది.

మంగ: ఉన్న డబ్బు ఖర్చైపోయిందిని గుండె బాదుకోపోతే ఏదైనా అదనంగా సంపాదించడానికి ప్రయత్నం చేయకూడ దండీ?

చిదా: అరవయ్యో పడిలో పడబో తూంటే డబ్బు సంపాదన ఎల్లా సాగుతుంది చెప్పి?

మంగ: తొక్కితే అనేక వాగు లుంటాయి. సినిమా పరిశ్రమ చూడండి. రూపాయికి పది రూపాయలు లాగవచ్చు అందులో. ఇంతకీ చెప్పడం మరచిపో యాను. కోభసలత యివ్వాలి 'వద్దంటే డబ్బు' ఫిల్మ్ కి వెడదామని వేధిస్తోంది.

చిదా: ఆ లచ్చక్కకి ఇంత సినిమా పిచ్చేమిటే? కోభసలత, శిభసలత అని వెంక చేరులు పెట్టి దాన్ని పూర్తిగా పాడుచేశావు.

మంగ: నేనేం చేశానండీ! అది అల్లా పిలవమంటే ముద్దుగా పిలుస్తున్నాను.

మిమిటా! మీ మాటలు వింటూంటే ప్రాణం చివుక్కుచుంటుంది.

చిదా: నువ్వే ఇదంతా కప్పెట్టి ఉంటావు. కడుపునిండా భోజనం చెసి ఇంట్లో కూర్చోలేక ఏమిటిచింత? గడ్డానికి అణా కూడ ఖర్చు పెట్టడానికి మనస్సాప్తక బెంచేట పడుతూంటే...

మంగ: అదేమిటండీ! మీరు బొత్తి గానూ!

చిదా: లాభం లేదు. ఈ ప్రస్తావన ఇంక నన్ను.

మంగ: (మూతి ముడుస్తూ) పిల్లల సరగాలు మనం తీర్చకపోతే ఎవరు తీరుస్తారు చెప్పండి? పోనీ—మీరు కష్టంగా ఉంటే డబ్బు ఇవ్వడం మానేయండి. జోతి ఏర్పాటు చేశాడంటే.

చిదా: ఏమిటా ఏర్పాటు? ఆ చచ్చు పీనుగ మాటలు నమ్మకండి.

మంగ: వాడంటే మికంత చులకన ఏమిటండీ? వాడి స్నేహితుడు సినిమాలో పెద్ద ఉద్యోగముంటుంటే, ఆ స్నేహితుడి ఫిల్ము ఈ ఊళ్లో ఆడుతోందిట. స్నేహితిత్యా స్నేహితుడు పరంజోతిని కుటుంబ సహితుగా ఈరోజు ఫిల్ము చూడటానికి రమ్మన్నాట్ల మనవాడు మిత్రునిమాటలు కొట్టేయలేకపోతున్నాడు.

చిదా: (తమాషించి) అయితే నా ఆధ్వర్యంతరం లేదు. డబ్బుకుంటు ఎత్తికుంటావుంటే, మీరు ఎన్ని సినిమాలు చూచినా, ఎన్ని నాటకాలాడినా నేను కోపపడను.

మంగ: అబ్బా! ఇప్పటికే కేవలం తరించారు. డబ్బుకి ఇన్ని ముళ్లకేస్తే ఎల్లాగండి? డబ్బు చూసుకొని మురవడానికా? తిని ఆనందించడానికా?

[వీధిలోంచి జోతి వస్తాడు. ఒకచేతిలో పాడెరు ఉబ్బా, ఉడుకులాం నీపా ఉంటాయి. రెండవ చేతిలో బుడకోటు, వాయుపూరితమైన రెండు గాలి బుడగులు ఉంటాయి.]

చిదా: ఒరే పరంజోతి! ఎవడురా ఆ స్నేహితుడు?

పరం: ఎవడు మామయ్యా వాడు?

మంగ: (చిదానందంతో) తిరిగి తిరిగి వస్తే ప్రశ్నల వర్షం కురిపించి వాణ్ణి ముద్ద చేస్తా రేమిటి? అసలే వాడు ఖంగాడుగాడు. మీరుగర వాడికి ఉన్న మతి కాస్తా పోతుంది. లోపలికి పోరా, జోతి! ఆయనతో ఏమిటి?

(జోతి లోపలి గది గుమ్మం దగ్గరికి ప్రతుకు జీవుడా అనుకుంటూ వెళుతాడు.)

మంగ: (వాడిని సమాపించి చెవులో) ఒరేయ్! ఈరోజు సినిమాకి నీ స్నేహితుడు మనల్నిందరిని ఊరికి తీసుకెళ్తాడని మీ మామయ్యతో చెప్పి ఒప్పించేసరికి తల ప్రాణం తోకకు వచ్చింది. పక్కంటి

తాయాశ్చర్యగారివద్ద వది రూపాయలు చేబునులు చేసి పట్టుకువచ్చా. ఇదిగో తీసుకో! (చిదానందం చూడకుండా కొంగున కట్టిన మూలవిప్పి పది రూపాయల నోటు తీసి పరంజోతి చేతిలో పెడుతుంది.) దీనిగో టిక్కెట్లు కొను. ఈ సంగతి మామయ్యకు తెలియనివ్వకు.

పరం: (ముసిముసి నవ్వులు నవ్వు కొంటూ) ఓహో! నేనంత వెట్టివాడ ననుకున్నావా అలా? నా జేబు ఖర్చుకి ఇండులో ఒక రూపాయి జమకట్టుకుంటా. ఏం?

మంగ: నీకు ఖర్చులేమన్నాయిరా? పోనీ అడిగావు కాబట్టి ఓ పావలా తీసుకో.

[పరంజోతి, మంగయ్య ఒకళ్ళు వెనకాల ఒకళ్ళు ఇంట్లోకి వెడతారు. వీధిలోంచి పానకాలు ప్రవేశిస్తాడు. కాళ్ళకు పెహవరు శాంఢలు, కళ్ళకు చలవజోడు, నెత్తిమీద దొర టోపీ ఉంటాయి. లాల్మీ తోడు కొన్ని లాగులో 'టాప్' చేసుకుంటాడు.]

చిదా: ఏంకోయ్, పానకాలూ! పెద్ద వాడివయ్యావు. ఎప్పుడొచ్చేవు?

పాన: ప్రాద్దు స్నేహం.

చిదా: ఏమిటికథ? ఆల్లా కూర్చో (బెంచి మాపిస్తాడు. పానకాలు బెంచి మీద కూర్చుంటాడు.)

పాన: మద్రాసులో ఉద్యోగం చేస్తున్నానండి.

చిదా: ఏంపనిరా?

పాన: స్టూడియో మేనేజరునండి. నెలకి నాలుగువందలు ఇస్తారండి. కాని ఏం సరి పోతుందండి పట్నంలో.

చిదా: (విమర్శవచనంతో) బాగా ఉందిరా. నువ్వే మెరుగు. మావాడికంటే. కూర్చోపెట్టి మేపుతున్నావాణ్ణి.

పాన: ఏదో వెనకాల ఉన్నవాళ్ళకి ఉద్యోగా లెండుకండి?

చిదా: అదే తప్ప. నాకేమీ లేకనా నేను బడిపంతులు ఉద్యోగం వెలగపెడతే? 'ఉద్యోగం పురుషులక్షణం' అన్నారు. ఊపిరి ఉన్నంతవరకూ మొగవాడు డబ్బు గడించాలి.

పాన: మా స్టూడియోలో ఓచిన్న నాకరీ ఉండండి. నెలకు మూడువందలు జీతం. 25 ఏళ్లవాడు కావాలి.

చిదా: మా పరంజోతిని దూర్చరా అందులో. వీడిక్కడ చేసేపనేమింది? కుండల్లో గుర్రాలు తోలడంతప్ప.

పాన: మీరు అలా అంటారుగానండి. వాణ్ణి అసలు పంపుతేరా?

చిదా: ఎందుకు పంపనురా? నీకేం ఏచ్చేమిటి? మా రెండోదాని పెళ్ళిచేసిన తర్వాత ఇద్దరి అల్లుళ్ళకి ఇల్లిరకం ఇవ్వ గలనా? ఈ పెద్దాణ్ణి ఎల్లాగా తలమెయ్య వలసినస్తుంది. వీడు-రాసురాసు గాడికొంద పండికొక్కలా తయారౌతున్నాడు.

పాన: ఛా - అల్లా ఆశకండి. వాడి మనస్సు విరిగిందంటే గుమ్మం తొక్కుతాడా? మీరు మిక్కిలి నేను చెప్పిన నాకరీలో వాణ్ణి మొదటే దూరద్దా మనుకున్నా.

చిదా: ఐతే! చూడు పానకాలూ! మీ స్టూడియోలో ఎంతమంది ఉద్యోగిగ్గులున్నారు?

పాన: మొత్తంవెయ్యిన్నొకటి. వీళ్ళ జీతాలు ఎంతెక్కునన్నారో? పదివేల దగ్గర నుంచి వంద వాకా ఉంటాయి. స్వీపరుకు వంద. అంతకంటే తక్కువ జీతం ఎవరికి ఉండదు.

చిదా: పానకాలూ! ఇంత లావుగా జీతా లివ్వడానికి డబ్బు ఎక్కణ్ణించి వస్తోందంటావా?

పాన: అనేమిటండీ! మీరు సత్యకాలపు మనిషిలా చూడతారు. ఈ రోజుల్లో ప్రతిరోజూ సినిమాకి వెళ్ళినవా డెవవన్నా ఉంటాడా? ప్రజలదగ్గరనించి వచ్చిన డబ్బుంతా ఏమాత్రందనుకొన్నారు? నదీనాం పాగరో గతి: అని అంతా మా స్టూడియోకి కొట్టుకువచ్చేస్తుంది. ఏ కుక్కోజీ ఫిల్ము తీసినా నష్టాలు పోను నువ్వారు లక్షరూపాయలు లాభం మిగులుతుంది.

చిదా: ఒక్కొక్క ఫిల్ముకి పెట్టు బడి ఎంతుందంటావా?

పాన: ఎంతోనాండి. పాతికవేలుంటే ఫిల్ము తయారౌతుంది. సినిమావాళ్ళు లక్షలు ఖర్చు పెట్టామని పేపర్లలో రాస్తారుగాని, అదంతా పుద్ధ అబద్ధమండి. రెండు పుంతల పచ్చనోట్లుంటే పని ప్రారంభించవచ్చు. ఆక్రకి, డైరక్టర్ కి ముందు మొండిచెయ్యి చూపించి తరువాత వాళ్ళు కొద్దికి మనల్ని యాడుస్తామని హడలగొడితే లాభాల్లోంచి వాళ్ళ జీతాలు పంచెయ్యొచ్చు.

చిదా: ఈ ఖర్చులన్నీ పోను ఒక లక్ష నికరం మిగులుతుందంటావా?

పాన: లక్షేమిటండీ? ముందా లక్ష. చెత్త ఫిలింకి లక్ష. మంచి ఫిలింకి పది లక్షలు. 'పంద్రలేఖికి' కొటి రూపాయలు విలిగిందండి.

చిదా: (ఉత్సాహంతో) గంగా ప్రవాహంలా వచ్చి పడుతుందంటా నేమిటిరా డబ్బు?

పాన: అంతే అనుకోండి. మొన్న మా బాబయ్యగారి వూళ్ళో ఎల్లయ్యగారు 'తొర్రెమ్మయ్య' సినిమా తీసి విదులక్షలు గడించారు. మీరు కూడా అల్లాంటి డేవో తీయరాండీ!

చిదా: ఒరేయ్! నాకు భక్తిరసప్రవాహ మైన కథలందు అభిరుచిరా.

పాన: ఐతే 'భద్రాద్రి రామదాసు కథ' ఫిల్ముక్రింద తీసెయ్యండి.

చిదా: ఒరే పానకాలూ! నువ్వు

నినిమావిచి

మర్నం పెట్టక గట్టువిడిచి చెప్పరా! పెట్టు
బడి లేకుండా ఏదైనా ఫిల్మ్ తీయచ్చా?
పాస : అది సులభసాధ్యం కాదండీ.
అసాధ్యమనే చెప్పాలి.

చిదా : ఎంచేతింటావు? లాభంలాంచి
కాళ్ళ బాకీలు తీరుస్తామంటే ఊరుకోరురా?
పాస : కొందరు ఊరుకుంటారు. కొందరు
ఊరుకోరండి.

[విశ్వం ప్రవేశిస్తాడు చేతికి రిఫ్టువాచి,
కాళ్ళకి బూట్లు, ఒక కంటికి మోసకీలు†
ఉంటాయి. బుష్కోటు తొడుక్కొంటాడు.
పై పెదవిమీద యిరువైపులా అర
కుండ్రాకృతిలో కలిరించిన మీసా
లుంటాయి. నెత్తిమీద ఎస్. సి. సి. బొటం,
చేతిలో చిన్న అటాచిక్సు * ఉంటుంది.]

విశ్వం : కవి రాల్ చిదానందం గా
రిలీజ్ నాండీ?

చిదా : ఔనండీ. దయచేయండి. తమ
పేరు?

విశ్వం : నేను 'ఫిఫీ'ను పెంబరిఫాక్సు.
పిక్చర్లువారి డిప్యూటీ డైరెక్టరునండీ. నా
పేరు అబద్ధాల గాంధోళి.

చిదా : (పాసకాలు చెవిలో) ఒకరయ-
తయన కంటి జీతముంటుందంటా?!

పాస : (చిదానందం చెవిలో) అధమం
రెండువేలకు పై చిలుకే—

చిదా : (కుర్చీలోంచి లేచి కుర్చీ
మాపిస్తూ) అయ్యో! ఇల్లా దయచేయండి.

[‘అటాచిక్సు’ పైబిరుమీదపెట్టి విశ్వం
కుర్చీమీద కూర్చుంటాడు. యోగానందం
వెళ్ళి పాసకాలు ప్రక్క పెంచీమీద
కూర్చుంటాడు.]

విశ్వం : మీరు 'పురాణ కల్పతరువు'లో
[వాసిన పద్యరత్నాలు చూచి సంతో
షించానండీ.

చిదా : (చిరునవ్వుతో) ఏదో రాకా
లెండి. ఊరికే కూర్చుంటే ఏం తోస్తుంది?
వద్యానికో త్వణమైనా రాకవాతుందా
అని.

పాస : (దిగ్గజలేచి చిదానందంతో)
ఆ పద్యాలు నేనూ చదివానండీ. కవిశ్వం
ఎలా ఉందనుకొన్నార? పాలకో
కాలా, ద్రాక్ష పాకంలా ఉంది.

ఇకలేలా? తొరబ్బీగుట్టంలాకదనతోక్కింది.
భావాలు ఆకాశాన్ని అందుకుంటే మాటలు
పాతాళాన్ని చూచాయి.

విశ్వం : (పాసకాలతో) మీరం చేస్తు
న్నారండీ?

పాస : మెట్రో స్టూడియో మే నేజరునండీ.

విశ్వం : మనం ప్రతిస్పర్థులమన్నమాట?

పాస : దానికేంలేండి. ధర ఎక్కువ
పెట్టినవాడినే తుదివస్తువు. 'బిజినెస్ ఈజ్
బిజినెస్' *

విశ్వం : అంతేలేండి. డబ్బుతో కొండి
మీదికోరిని దింపాచ్చు. చిదానందం
గారూ! మేముక పౌరాణిక చిత్రపటం
తీస్తున్నామండీ. దానికి సి నేరీయో * [వాసీ
మంచికపు లెవరా దోఆకలేవండి. వెదకి
వెదకి విసికిపోయాం. మీ పద్యాలు చూసిన
తిరువారే కొంత తేరుకొన్నా. సి నేరీయో
[వాయడం మీ కప్పగించిదలచుకొన్నా.
పనులన్నీ సినిమా ప్రాప్రయలుతు నామీద
పదిలేస్తాడండీ. అవన్నీ సక్రమంగా నిర్వ
హించేదాకా నాకు నిద్రపట్టదు.

చిదా : అంతేలేండి మరి. సజ్జనులు పర
హితంకోసం పాలుపడతారు. ఏతే యీ
బరువు నేను మొయ్యనలేనంటారా?

విశ్వం : ఇంకా సంకమా? మీరు
[వాసినమాటలు, పాటలు నలభిమహాకాన్ని
పడతాయి. మీరు కోరినంత ఇస్తాం. పని
కాస్త తొందరగా ముగించాలి. అంతే నా
మనవి.

పాస : (చిదానందం చెవిలో) చిదా
నందం గారూ! మీరు అట్టే మెత్తపడకండి.

చిదా : (విశ్వంతో) నాలు వందలనా
లేకపోతే యీపని చేతకాదండీ.

విశ్వం : రైట్ - ఒప్పుకున్నాం. అగ్రి
మెంటుకొగితాలు టైపు చేయించి పట్టు
కొచ్చా.

(గోలుపెట్టిలోంచి వాటినితీసి) ఇదిగో!
సంతకాలు పెట్టండి. కుభక్త్య శీఘ్రం
అన్నాడు.

(చిదానందం అగ్రిమెంటు కాగితాలు
పుచ్చుకొంటాడు)

చిదా : (తెరలోకి) వరంజోతీ! కలం,
సిరాబుడీ. ఇల్లా పట్టుకురా!

పాస : నా ప్రార్థనకూడే వినండి చిదా
నందం గారూ! మా స్టూడియోవాళ్ళు 'మార్కెం
జేయపురాణం' ఫిల్మ్ తీర్చా మనుకుంటు
న్నారు. దానికి 'సి నేరీయో' మీచేత
[వాయించడానికి ఏర్పాటు చేయమని మా
ప్రాప్రయలుతు నన్ను మీ దగ్గటికి పంపాడు.
సి నేరీయోరాస్తే మీకు నాలుగువేలీస్తాం.

* వ్యాపారం దాం య్యం నిడె.
* పాత్రలమాటలు, వాటలు.

ఈ అంటే సరి. ఏం?... ఇదిగో! రానున్నా
(కేబుల్లోంచి భారీ చెక్కులున్న కాన్సిల్లు
చెక్కు బుక్కు పాతది తటాలున లాగు
తాడు.)

విశ్వం : (చిదానందంతో) చాడు
వాలుగువేలన్నారాగని నేను ఎనిమిదివే
లవ్వడానికి సిద్ధంగా వున్నాను.

పాస : (ఉత్సేహంతో వెళ్ళి చిదానందం
చేతులు పట్టుకొని) మేం పదివేలు యివ్వ
డానికి సిద్ధంగా ఉన్నాం, మీరు ఈ
అనండి.

విశ్వం : (కోపంతో పాసకాలు నుద్దే
కించి) మీరు ఆయన్ని గాబరా పెట్టకండి.
ఏమండోయి, చిదానందం గారూ! ఇది
మీ మొదటి 'సి నేరీయో' కాబట్టి ఎనిమిదివే
లీస్తాను. రెండో చిత్రపటానికి సంభాష
ణలు రాస్తే పదివేలీస్తాను. ఒప్పువల
అయితే రెండింటికీ ఇప్పుడే అగ్రిమెంటు
రాసుకుందాం.

చిదా : పాసకాలూ! నువ్వేం చెబు
తావు?

పాస : మొదటి ఫిలుముకి పదివేలీస్తున్నా.

చిదా : రెండోదానికి—

పాస : నేను నీళ్ళల్లో కొమ్ములుచూసి
శదని తేరమాననండీ. అలాంటి అనక
తనకలు చేస్తే మా అటాచిక్సు హరించదు.
రెండోదాని సంగతి ఇప్పుడు చెప్పలేం.

[వరంజోతీ సిరాబుడీ, కలం పట్టుకు
వచ్చి నుంచుంటాడు.]

చిదా : మాడు పాసకాలూ! నువ్వు
కుర్రవాడివైనా అంతా తెలిసినవాడివి. మరి
పదిమిదివేలకు తూకలేనంటున్నావు
మరోలా అనుకోకు. ఆయన పరాయివాడు.
ఎంగో దూరంనుంచి వచ్చాడు. ఆయన
మాట కొట్టేయడం ఏం మర్యాదగా ఉం
టుంది? గాంధోళిగారూ! కాగితాలివ్వండి.
దస్కత్తు చేస్తా. (విశ్వం అగ్రిమెంటు
కాగితం అందిస్తే చిదానందం పైనించి
కిందికిచూసి దస్కత్తుపెట్టి తిరిగి విశ్వనికి
యిచ్చేస్తాడు.)

పాస : (చిదానందం చెవిలో) ఎందు
కైనా మంచిది కంట్రాక్టు సామ్మ్యు కొంత
అడ్వాన్సుగా పుచ్చుకొండీ.

చిదా : గాంధోళిగారూ! కంట్రాక్టు
సామ్మ్యులో ఏదో తోచింది కొంత ఇప్పు
చండి. నేను సుదినం. వెంటనే పని ప్రారం
భిస్తా.

విశ్వం : ఒక వందరూపాయల నోటిస్తా
తిసుకొండీ.

చిదా : వందకి, వెయ్యికి నేను కళ్ళూరి
పడతాననుకున్నారా? కంట్రాక్టు సామ్మ్యులో
మూడవవంతు అడ్వాన్సుగా యిప్పించండి.
కొంచెం డబ్బుకి ఇబ్బందిగా ఉంది.

విశ్వం : పెద్దపెద్ద కంపెనీలవాళ్ళు అడ్వాన్సు

† లెక్కలు తిరిగి చేసేవారు.

హాస్య నంబరగుడు పండ్లసాది లాం
అగ్రిమెంటు కుటుంబ నిషేధములు

కాన్సెప్ట్	కన్సెప్ట్ మాత్రం - 0-0-0
కర్రజ్జ	గోడల మాత్రం - 0-0-0
బాలక్స్	అంతమనకు మాత్రం - 0-0-0

మా మంచం పూర్తి కావడాకు యిస్తుంది
బుక్కిన కేసెర్స్, బుచ్చి వీధి, మద్రాసు-1, విజయవాడ.

మృత్యు యవ్యదం, పుత్యుకోవదం ఉండదని.

చిదా: అలాఅయితే మరి బండిసాగదు. విశ్వం: పోనీ మీ కలపు ప్రకారమే కానిదాం.

(గొంగ చెక్కులుకులలోంచి ఒక చెక్కురాసి) ఇదిగో! పదివేలకి చెక్కు. ఇక కలపు. పదికోట్లలో వస్తా. నీ నేరియో దిద్దించేసి ఉండండి.

(విశ్వం నిమ్మగ్రుచ్చాడు)

చిదా: ఒక పాపకొట్టా! ఈ చెక్కు మారుతుందిరా?

పాప: నిశ్చేషంలా.

(చిదానందం బెంచీమీదనుంచి లేచి చెక్కు కుర్చీలో కూర్చుంటాడు. ముఖంలో ఆనందం పొంగిపోతూ ఉంటుంది.)

పాప: ఆయన నాకో సక్కుని త్రొక్కి వచ్చాడండీ! మీకు గమ్యుతుగా చేసిరా కాదు.

చిదా: (తెల్లపోయి) అనేమిటిరా అలా అంటావు?

పాప: మీరు నెండుకోట్ల లూరుకుంటే ఇంతకన్న మంచి బేరం దొరికేది.

చిదా: ఇప్పుడు వచ్చిన ఎప్పమేమిటిలే. ఎప్పుడు మంచి బేరం దొరుకుతే, అప్పుడే నా బేరాన్ని తిన్న పారెయవచ్చు. 'సనా తుగ్గ'గాం నభితుం నలజ్జ' అన్నాడు పెద్దలు.

పాప: (కొంచెమువేపు ఆలోచించి) నలు కున్న తల పంకించి) ఇండాకా మీరు మ గావు లేకుండా ఫిల్మ తీయచ్చా అన్నారజ్ఞాపకముందా?

చిదా: (కుతూహలంతో) ఎం? అలాంటి కిలు కేదైనా ఉండేమిటి?

పాప: ఇప్పుడొచ్చినాయనను కూడా కట్టుకొంటే మనం చెయలేని పని ఉండదు.

చిదా: (ముఖం చాలంతి చెసుకొని) ఆయన మన కనుకూలపడతాడంటావా?

పాప: దానికేముందిండీ! ఆయనకు ప్రస్తుతిం నెలకు మూడువేలు ముట్టుతోంటే మనం ఐదువేలు ఇస్తామంటే సరి.

చిదా: అంత వాడికివ్వడానికి ఏళ్ళే దిరా? చెతిలో చిల్లు కొని అయినా లేకుండా మనం పని ప్రారంభించి దలచాం గా?

పాప: దానికేంలేం? బాధించి జీతం తీసుకోమన్నాం. అదిగాక ఆయనకు పర్యవ మంతి ఫిలకుబడి ఉంటుంది. నటిమణులను, కమేరా వాడిని, అగ్గే పరిశుచి వాడే బుక్ చేస్తాడు. ఖర్చులుబోగా మిగిలినది మనం జేబులో వేసుకోవచ్చు.

చిదా: (పాపకొలు బుజం తిట్టి) తెలి కనగా నీదిరా! కొండాకి ధూమికే వెంట్రు కతోముడి పెట్టున్నావు అఖండం ముండా కాదుకుని. మా పరంజోతికి నీకున్న ఇంగిత నం లేదురా! కాని ఓ విషయం జ్ఞాపక

మంచుకో. వ్యవహారమంతా నాకేర జరి పించు. 'లాభాలు మనం జేబులో వేసుకో వచ్చు'నడం మానేయి. 'లాభాలు మీరు జేబులో వేసుకోవచ్చు' అంటాండు. తెలి సిందా? నీకేనో జీతం ఏర్పాటు చేస్తాను.

పాప: నెల కైదువందల రాళ్ళు తక్కువ ముట్టుచెితే నాకు సరిపడదండీ.

చిదా: (విసుగుతో) అదంతా నీకు సంతృప్తికరంగా ప్రైసలు చేస్తా. ముందు గాంగోళిగారి దగ్గరకు వెళ్లి ఆయన మెడను కంచు.

పాప: అలాగనండీ. (పాపకొలు పిగు లోకి వెడతాడు.)

చిదా: ఒక జోలీ! మొద్దు రాచ్చిప్పు లాగ ఫలక వేంరా?

మంగ: (పంపిపాల్లోకి వచ్చి) వాడు ఇంకా లేవండి. సినిమాకి వెళ్లితానికి బండి తీసుకొని రావడం నిమిత్తం వెళ్ళాడు.

చిదా: వాడిల్లా రాతేలే!

మంగ: పెరటి సమ్మంతుండా వెళ్ళాడు లేండి.

చిదా: బండి వస్తే తిరిగి పంపి య్యండి. దమ్మడికూడా ఖర్చుచేయనని బిల్లువేసుకొన్నంతి నేసి ఏమిటి యా దను ల్యాజీవేమలన్నీ - గుబారాఖర్చులు మానే యండి! నామాటని!

మంగ: పోనీ నడిచేవెడతాంలేండి.

చిదా: నువ్వల్లా ఏడుపు మొహం పెట్టకు. ఇదిగో! నేనెందుకు సినిమాకు వెళ్ళవద్ద న్నానో కొంచెం ఆలోచించుకో. మళ్ళీ మాఘమాసం వచ్చేటప్పటికి మన ఇంట్లోనే సినిమాను ఆడింపిస్తా.

మంగ: ఏమిటో! మీ విచిత్రపు కబుర్లు నాకు బోసపడటంలేదు.

చిదా: (కొంచెం దగ్గరికివచ్చి మెలిగా) నేను ఫిల్మ్ తీయస్తున్నా.

మంగ: (ఆనందంతో) నిజంగానే? దమ్ము సంపాదనలో మీ కింత తెలివి ఉందని ఎప్పుడూ నేననుకోలేదండీ. మీ ఫిల్మ్ చూస్తాము. ఈఫిల్మ్ చూస్తాము.

యోగా: ఇన్వార్ట్ వర్ణ్యంతూటా నీని మాకి వెడతారా?

మంగ: మీకు సమాధానం చెప్పలేమండీ. ముసలితనంలో పిసినికొలుతనం ఎక్కు వాతోంది. (రిత్యున లోపలికి వెళ్లిపోతుంది. పిధిలోంచి పాపకొలు విశ్వం తిరిగి ప్రవేశిస్తాడు. పాపకొలు చేతిలో డాక్యుమెంటు కేసు* ఉంటుంది. విశ్వం పలులూల్చి పట్టు పంచి తొడుక్కుంటాడు. ఒకభుజంమీద జరి అంచు కండువా ఉంటుంది. విశ్వాన్ని చూడగానే చిదానందం కుర్చీలోంచి దిగ్గునలేచి బెంచీమీద కూర్చుంటాడు. విశ్వం కుర్చీలో తీవిగా కూర్చుంటాడు. తనపరి

* దస్తావేజులు పెట్టుకో నే తోలునంచి.

రచయితలకు మనవి

మాకు కథలు, గేయాలు, చిత్రాలు, పోటోలు పంపే వారు ఈ క్రింది అంశాలను గమనించ ప్రార్థన.

- ప్రచురించని వానిని తిప్పించుకోరే వారు బుక్ పోస్టును అవసరమైన సాంపు లను, రచనలూ, చిత్రాలూ, పోటోలతోనే చేర్చిపంపాలి.
- బుక్ పోస్టుకు అణా సాంపును తక్కువ కొనుండా పంపాలి.
- రచనలను కొయితానికి ఒకే ప్రతుని సీగాతో వ్రాసిపంపాలి.
- పోటోలు కనీసం కొద్ది సెజులో వుండాలి నెగటివ్ లు స్వీకరించబడవు.
- చిత్రాలు ఇంజనీయర్ ఇంకుతో వేసిపంపాలి. రంగుల చిత్రాలు స్వీకరించ బడవు.
- ప్రచురణ విషయాలి వెంటనే తెలియచెయ్యడం కద్దం.
- నిరాకరించబడిన రచనలను తిప్పి పంపడానికి మాకు కనీసం ఒక మాసమైనా వ్యవధి అవసరం. పోటోలు, చిత్రాల విషయంలో యింకా ఎక్కువ వ్యవధి కొరపిసివుంటుంది.
- ప్రచురించే వానిని సరించి ప్రచురించే ముందు మాత్రమే తెలియపరచగలము మాకు పంపిన రచనలను, పోటోలను, చిత్రాలను సరించి మా కార్యాలయం నుంచి ఎవ్వని మైన సమాచారమూ అందనిదీ, వాటి ప్రతులను యితర ప్రతికరులకు పంపవద్దని ప్రార్థన.
- రచయితలూ, చిత్రకాయలూ, సహృదయంతో సహకరించగలరని విశ్వసిస్తున్నాము.

—నంపాదకుడు

★ నీ నిమా విచ్చి ★

పానకాలు తోలుసంచి చెంచిమీదపెట్టి చిదానందం(పక్క నటికలవడతాడు.)

పాన: (నుదుటిమీద ఆ పప్పు జే పోసు కోన్న నీటి బిందువులను జేయరుమాలతో తుడుచుకొంటూ) అబ్బా! ఈయనని పట్టు కోడానికి భగీరథప్రయత్నం చేయవలసి వచ్చింది. విద్యార్థులసభలో 'విద్యార్థి లోకంలో పాఠానికి చిత్రపటాల మహా త్రానే విషయంపై ఇటు ఈయన గంభీరప న్యాయం యిస్తూంటే విస్తరణయిన విద్యార్థి బృందం అటు సముద్రహోద చేస్తూంటే అర గంటవరకూ నాపిలుచే యాయనకు విని పించిందికాదు.

చిదా: (పానకాలుతో) నువ్వు పడిన శ్రమకు నిన్నేమని పొగడాలో తెలియటం లేదురా!

పాన: (చిదానందంతో) గాంధోళి గారూ, మీతరపున నేను ఒప్పకన్న పరకు లేమంటే - ఒకటి. అన్ని కాగితాలు మీపేర నడవడం. రెండు - వచ్చిన లాభాలు ఇద్దరు నమంగా పంచుకోవడం. మిక్కిలిదీ వచ్చిన కంతులో ప్రతిఒక్కరూ సగం సగం నా కిచ్చేయడం. మూడు - అంతకంటే నాకు పేరే లేదని నిర్ణయించకపోవడం. నాలు - నటీనటులకు, ప్రచురణకు ఆయన ఇరువది వేలు, నెల్యూలాయడికి మీరు ఇరువదివేలు పెట్టుబడి పెట్టడం. ఐదు - ఆ పైన ఏ ఖర్చు యీ నా గాంధోళిగారి అకౌంటున వ్రాసేయడం.

చిదా: (పానకాల చెవిలో) హరి నీ నుంపతేగా! ఏ ఖర్చు లేకుండా నీల్కు తీయస్తానన్నావుగా! నా తాడు తెంప నటించా నేమిటిరా?

పాన: (చిదానందం చెవిలో) ఆ వుడ్డే కంటోనే గేలం వేశానండి. చేప పడలేదు.

చిదా: (పానకాల చెవిలో) నటీ నటులకు నేను ఏర్పాటు చేస్తానని చెప్పా. మా పరంజోతిగాణి, లచ్చక్కను నాయకి, నాయకుల క్రింది, నిన్ను విలన్ క్రింద వేయస్తాను.

పాన: (చిదానందం చెవిలో) ఆయన ఒప్పకోజేతూ! నాకంటే ముందే లప్పాం ప్టుడియోవారు, టప్పాం పిక్కర్నవారు, ఇదే ప్టానుమీద యాయన్ని కలలో వేసుకుండా మని అనుమమీద కూచుంటే యాయన్ని నేను అమాంతంగా బుట్టలో వేసుకొని కొడిచారినే ఇక్కడకు తీసుకువచ్చా.

చిదా: (పానకాలు చెవిలో) ఓరి నీ తప్పల్సక్కా! డబ్బెక్కడనుండి వస్తుందిరా? ఆయన్ని నే చెప్పినట్లు అడిగి చూడరా!

పాన: (విశ్వంతో (పక్కటంగా) డైరెక్టరు గారూ! మరోలా అనుకోండి. ఏ రింట్లో

ఒక మొగస్తారు, ఒక ఆడస్తారు ఉన్నారు. అందుచే నటీ, నటుల కాలా ఆయనకు వదిలివేసి నెల్యూలాయడు వగైరా ఖర్చు మీరు పెట్టుకోండి.

విశ్వం: (పానకాలుతో) మీరు దేవ హంతకుల్లా ఉన్నారే! కాలికస్తే వేలికి, వేలికస్తే కాలికి ముడిపెడుతున్నారు. మీ చెప్పినట్టే కానివ్వండి. ఆయితే ముందే, కోకిలగాన రత్నాన్ని 'మిలోయను'గా ఇరువదివేలకి బుక్ చేసి అడ్వాన్సుగా పది వేలు యిచ్చి వచ్చా. ఇల్లా వస్తూ వస్తూ ఒకటోరకం చిత్రాన్ని ప్రేక్షకుల కందిద్దా మనే ఉద్దేశ్యంతో గవ్వ అనే హాస్యరస నటులల్ని పదివేలకి బుక్ చేసి, ఐదువేలు ఇచ్చి వచ్చా. ఎంతంటే చిత్రానికి నాయకురాలు అంతర్భాగము, కామికు యాక్షన్లు బహి: ప్రాబాలున్నా. ఈ డబ్బంతా నాకు చిదానందరావుగారివద్ద నుండి మీరు ముట్టజెప్పవలసి ఉంటుంది. పానకాలుగారూ!

చిదా: (పానకాలు చెవిలో) ఇజేం నాకు వచ్చలేదురా!

పాన: (చిదానందం చెవిలో) మీరు చెంచేలు పడకండి. మీపేర నేను అగ్రి మెంటుపై దస్తావు చేశానుగా! ఖిపట్ల గోత్రానికి వాడు సిద్ధమైతే నా కిమీ తెలియదని బుక్ కాయించండి. బాధ్యత నా మీదికి మీరూ, మీ మీదకు నేనూ తోస్తే మొత్తానికి అగ్రిమెంటు 'నల్' అందు వాయిడే' అవుతుంది.

విశ్వం: మీ చెమిలో ఆలోచిస్తున్నారు. మీరంతా గూడుపుతాణిచేసి నాకు బభాజ మానం చేపట్టుంది. అగ్రిమెంటు కాన్సిలు చేశేయండి. నేను వెళ్ళిపోతా. (అంటూ లేవబోతాడు.)

చిదా: (విశ్వాన్ని కూర్చోపెట్టి) మీ తాలూకు పెట్టుబడి రాసేయండి. ఇదిగో! నా తాలూకు పెట్టుబడి (బొడ్డులోంచి కాళి సంచి తీసి పానకాల చెవిలో పెడుతూ) మన సామ్యులు పానకాలు వద్ద ఉంచుదాం. పానకాలని చిన్నప్పటి నుంచి నేను ఎటుగుదును. మహానమ్మకమైన వాడులెండి.

విశ్వం: (తేబులోంచి దొంగ చెక్కు బుక్కుతీసి చెక్కురాసి) చేసినఖర్చుపోగా అనుకోన్న సామ్యులో ఇంకా ఇవ్వవలసిన బాపతు ఐదువేలు. (చిదానందంతో) ఏమండోయ్! డబ్బుదగ్గర వాడూ ఏడూ అనుకోకూడదు. మీడబ్బు నా చెక్కు డబ్బు కలిపి మనచేద ఇంపీరియల్ బ్యాంకులో వేద్దాం. దా చెయవలసినప్పుడు నాతో చెప్పకుండా మీరు బ్యాంకులోంచి ఐదు రూపాయలకంటే ఎక్కువ సామ్యు తీసు

కోడానికి పిలువడను. నేను సామ్యుదగ్గర మహాచ్చితంగా ఉంటానునుండి! ఏదీ! పానకాలుగారూ! ఆ సంచి ఇటు తెండి, సామ్యు లెక్క పెట్టనివ్వండి! (పానకాలు చెవిలోని ఖాళీ సంచి లాక్కుంటాడు.) ఇదిగో, చిదానందంగారూ! ఈ చెక్కును మీరు ఎగాదిగామాసి ఆసిడుపరిక్ష చేసు కోండి. (చెక్కు చిదానందంవద్దకు విసురు తాడు.)

నిశ్వం: (సంచివిప్పి - ఖాళీసంచిని పాన కాలుకుమాసి) మొత్తానికి యాముసలాయన నన్నో పిచ్చిపులాయణుడింద కట్టేశాడు. (చిదానందంతో) ఇంత వయస్సాచ్చి ఏమిటిచేతిలూ? సిగ్గులేదటయ్యా!

(పరంజోతి (పవళం)

పరంజోతి: (చిదానందంతో) ఈయ నెవడు మామయ్యా? నిన్నులాగ దిండి స్తున్నాడు? గడవదగి వెంటనే పామ్యునవేం?

చిదా: (కోపంతో) అన్ని విష యాలూ నీకే కావాలిరా?

పరం: నేనేం తిప్పవని చేశానా? అంత కనదుకొంటావు!

చిదా: (విశ్వంమీద వచ్చిన కోపమంతా పరంజోతిమీద వలకపోస్తూ) చచ్చు వెదవా! అంట్ల గాడిదా! చచ్చులిపాయలు అమ్మకో దానికయినా పనికిరావు. ప్రతిదానిలోనూ వేరడతానంటావు. పో ఇక్కడినుంచి. పోతానా పోనా?

[పరంజోతి నవ్వుకుంటూ పోతాడు]

పాన: (చిదానందం చెవిలో) మీ రింత దుర్మార్గుజేగా (పగ రిస్తారని కలలో అయినా అనుకోలేదండి. మీ మాటనమ్మి ఏమీ చూసుకోకుండా పదివేలకు చెక్కిచ్చిన పెద్దమనిషితో ఇల్లా వ్యవహరిస్తే ఏం చెప్పను? మీరు గుడిసే మింగేతేవారని తెలిస్తే ఆ పెద్దమనిషిని ఇక్కడికి తీసుకొని రాకపోదును. ఈ సామ్యుతా బ్యాంకులో కట్టిన తరువాత, సామ్యు బ్యాంకిలోంచి తీసే అధికారం మీకు ఇచ్చిన తర్వాత మీ సామ్యు మీరు తెచ్చుకొని ఇనప్పెట్టిలో ఎందుకు పెట్టుకోకూడదు చెప్పండి?

చిదా: (పానకాలు చెవులో) డబ్బు తియ్యడానికి వాడి ఒప్పందం ఉండా లంటున్నాడు.

పాన: (విశ్వంతో) ఏమండోయ్! మీ రదోలా అనుకున్నారుగాని, చిదానందం గారు మోతుబరులు, లకారానికి పడగ త్తారు. పొరపాటున ఒక సంచికి ఒక సంచి లేవడం మూలంగా యీ రసాభాసకు తాల్పెంది. నిరుత్సాహం పొడనూపింది. అంతే!

చిదా: (పట్టలేని ఆనందంతో) పాన కాలూ! నీవు కుర్రవాడివైనా సంతతులు ఇట్టే గ్రహించగలవోయ్! ఆ రెండోసంచి పట్టుకొస్తున్నానుండు. (లోపలికివెళ్లి పదిక టన్ను సంచి బట్టకొస్తాడు.)

విశ్వం: పానకాలుగారూ! అసంచి తీసుకోండి!

(పానకాలు చిదానందం యిచ్చినసంచి తీసుకుంటాడు.)

పాన: చిదానందం గారూ! ఈడబ్బంతా మీ పేర బ్యాంకులో మీతరపున నేను వెళ్ళి జను కట్టిస్తా.

చిదా: రసీదు పెంట్ నే పట్టుకువచ్చి ఇయ్యవే?

విశ్వం: ఏమండీ, పానకాలుగారూ! ఈయన కనలు మలిఉందా? డబ్బు తీసుకొన్నవాడు రసీదు ఎగవేస్తాడాండీ?

పాన: కొంచెం చాదస్తంగాని, వృద్ధులం మంచిదేలేండి. (పానకాలూ, విశ్వం డాక్యుమెంటుకేసు తీసుకొని నిష్క్రమిస్తారు. చూపుపేరదాకా చిదానందం పిచ్చివాడిలా వెళ్ళిపోతున్నవాళ్ళి కేసిమాస్తా నిలబడిపోతాడు.)

3-వ రంగం.

చిదానందం పంపపాళీ.

చిదానందం రిజిస్టరు ఉత్తరాన్ని పట్టుకొని ఉన్నతనవలె ఇటు నటు తిరుగుతూ ఉంటాడు. దండెడిలో పద్మంలా ముకుళించి ఉంటుంది అతని ముఖం.

చిదా: (స్వగతం) చూస్తూ, చూస్తూ ఊబిలో ఉరికాను. ఈ పెద్దన రత్నం ఎవరో నాకు తెలీదు. ఫిల్మ్ కి అగ్రిమెంటు వ్రాసి పదిగంటలైందో లేదో అప్పుడే రిజిస్టరు ఉత్తరం. నా తరపున గాంధోలిగాడు, పానకాలు తనతో చేసిన అగ్రిమెంటు ప్రకారం ఇంకా పదిపేలు ముడతాయిట. ఉత్తరమందిన తక్షణం డబ్బు ముట్టచెప్పి రసీదు పుచ్చుకోవాలే కోర్టుద్వారా ఇంజక్షను ఇప్పించి అరెష్టు వారంటు పుట్టిస్తుందిట. ఓయి భగవంతుడా! ఎంత కష్టం వచ్చిందీ?

[పరంజోతి (ప్రశ్నం)]

పరం: (చెక్కు మామమీద విసరి కొట్టుతూ) దీనిమీద 'రిఫర్టు' ది (డ్రాయర్) అని వ్రాసి తిరగకొట్టారు.

చిదా: దాని అర్థం కనుక్కురా పెంటనే.

పరం: కనుక్కున్నా. ఈ చెక్కు ఎవడో చచ్చిపోయిన వర్తకుడి బుక్కులోనిదిట. ఇది మాపించగానే బ్యాంకు గుమాస్తాలు అరగంట నన్ను చూసి విఘటించి నవ్వి ఎవడు బోపీ వేశాడయ్యా! అని మళ్ళీ కడుపు చెక్కులయ్యెట్టం నవ్వడం ప్రారంభించారు.

చిదా: అయ్యో! అయ్యో! నువ్వు పెంటనే వెళ్ళి పానకాలు ఎక్కడుంటే 'అక్కడ కలుసుకొని వాణ్ని నిలబడ్డ పడంగా లాక్కురా! పో!

[జోలి నిష్క్రమిస్తాడు. అంబరం

ప్రవేశిస్తాడు. నత్తితో మాట్లాడుతాడు. వయస్సు పృథ్వీమిదేండు. గూడకట్టు, చింపిరి జుట్టుతో (పత్యక్షమాతాడు.)

అంబరం: మమమమ... (గుక్క తిరగడు. 'మ' ఉచ్చరించినపుడల్లా ఎడమ చెయ్యిని ఉతానికి వెనక్కు గిరవాటేస్తాంటాడు.)

చిదా: నువ్వు దాపరించావేమిటిరా?

అంబరం: అఅఅ... అది కాదండీ. మామా అమ్మకి ఆవసరంగా ఉందిటండీ!

చిదానందం: (కొట్టాస్తూ) అంత అవసరంగావుంటే మీ రిద్దరూ కట్టకట్టుకొని

గంగలో ఉరకండి. బడితబాబావట్ట మంటావా? ఇక్కడనుండి పోతావా?

అంబ: (నాలుగడుగులు వెక్కిరిస్తే బిక్కమొగంతో) మమమ మంగమ్మ గారు పదిరూపాయలు బదులు తీసుకున్నారండీ!

చిదా: వంకేస్తా, నడుస్తావా! రెండి వాయిదమంటావా?

(అంబరం వీడవడం ప్రారంభిస్తాడు. లోపలనుండి మంగమ్మ (ప్రశ్నించి)

పాపపెరుగుటకు డ్యూమెక్స్ ఎట్లు సహాయపడును?

ఈ పోషణ విషయమై ఇటీవల చాలా పరిశోధనలు జరిగినవి. వాటి ఫలితమే—డ్యూమెక్స్. ఇది యిండియాలో వాడికకు ప్రత్యేకముగా తయారైన ఉత్తమ మగు శికుపుం పొం అహారము. ఉదాహరణకు యీ దేశంలోని శికువులు, ఫలి దేశపు విద్ధిలవలె క్రొవ్వుకు అంతగా తట్టుకోలేదు. అందుకే డ్యూమెక్స్ లో మిగతా వాటికంటే తక్కువ క్రొవ్వు చేర్చబడినది. అందువలన ఇది త్వరితముగా జీర్ణమయి, అరోగ్యవంత మగు అభివృద్ధిని ప్రసాదించును. డ్యూమెక్స్ టేబిపుల్ లో ది. 6 విటమినులు సమృద్ధిగా గలవు. అంతేగాక లాక్టోజ్, విటమిను ది. ఇనుము గూడా గలవు. డ్యూమెక్స్ లో విద్ధిలపెరుగుటలో ఆహారము లేదు.

డ్యూమెక్స్ టేబి పుల్డ్

ప్రారికి డ్యూమెక్స్ వాడి ఎట్లు పెరుగుదురో చూడండి!

నినిమావిచ్చి

మంగ: (అంబరంలో) ఎందుకేడుస్తావు నాయనా?

చిదా: నీకు పదిరూపాయ లిమ్మం టున్నాడేమిటి?

మంగ: అందుకని కు (రాజ్ని కొడతా నుంటుంది? వాళ్ళవాళ్ళకి తెలిస్తే ఏమైనా ఉండా? వాళ్ళనలే కాదేమి. అడబ్బు యిచ్చే యింది.

చిదా: ఏదైనా తెలిసింది నీసలహా. మల్లీ మాట్లాడితే వాడి రొవంతపీకే, నీ పీకే కొట్టేస్తా.

(పరంజోతి ప్రవేశం)

పరంజోతి: పానకాలు పరారయిపోయాయి మామ! ఏమిటి? నాలో చెప్పలేదు. నువ్వేదో స్తుతియో పెట్టావుట? వేలకేవేలు కుమ్మరించేస్తున్నావుట?

చిదా: ఒరయి ఆ పానకాలుగాదు, గాంధోలి నావద్దనుండి పదివేలు తీసుకొని వెళ్ళారు.

పరం: పదివేలేమిటి? రత్నానికి ఇంకో పదివేలేవ్వాలిట. 'గ్రేవీకే' లకు విడువే లివ్వాలిట. ఇంకా ఎవరికో తగులబెట్టాలిటగా?

చిదా: నీకిదంత ఎల్లా తెలిసిందిరా?

పరం: ఊరంతా పొక్కి పొక్కి అలా వెట్టి మొహం వేస్తావేమిటి? అల్లా వేలకే వేలు వీళ్ళకి, వాళ్ళకి ఫిల్మ్ తీయడానికి ఇవ్వక పోతే నాకిస్తే ఆ ఫిల్మ్ వేసే తీసెయ్యలేనా? ఫిల్మ్ తీయటానికి ఎన్ని జన్మల నుంచి ఉబలాటపడుతున్నానోకదా!

చిదా: (మల్లిగా) ఏమిటిరా పెచ్చు పెరిగిపోతున్నావు మరీని -

పరం: ఊరు కోవయ్యా - చెప్పావు. మాకు చిల్లిగవ్వ యివ్వడానికి కిందపెట్టవలసి ఉండేది. ఇరవైవేలు అప్పసంగా ధార పోతావు.

చిదా: ఎవరైనా నవ్వి పోతారు, ఏమిటా అంకెలు?

పరం: నవ్వరుమరీ! చేసిందానికి? విలన్ పాత్ర వెయ్యడానికి బాగా పనికివస్తావు. మాతావా? అత్రియ్యా! ఈమామ! కృష్ణ, రామా అంటూ మార్కెట్లోకి విళ్ళకుడుంటాటి పదివేలరూపాయలు బూడిదలో పోతాడు.

మంగ: ఓయి రామచంద్రా! (భర్తతో) ఇంత పోయేకాలం వచ్చిందేమిటి? డబ్బు అల్లా దుర్వ్యయించేస్తే ఎల్లా బ్రతకడం?

చిదా: డబ్బు తగ్గింది కాబట్టి మన ఇంట్లో ఇకనుంచి ఒకపూట భోజనం, ఒక పూట మడత కుడుములు† వండుకుందాం.

మంగ: మీ డబ్బుతో పాటు మా ప్రాణాలుకూడా తీసేట్టున్నాడు.

పరం: (మంగమ్మతో) సంగతి పూర్తిగా వివరం? ఇంకో పదిపానువేలు చేతి దమురు వదలకపోతే మామ పోనులో ఎక్కవలసి వస్తుంది. అటుపై క్రీకృష్ణ జన్మస్థానం, పరువునవ్వను.

మంగ: కాబాను! నీళ్ళందరికీ మీరు క్రితం జన్మలో ముగిపడి ఉన్నారు. ఈ అంబరానికో పదిరూపాయలు, పరంజోతికో పదిపానువేలు ఇచ్చేయింది. ఒక పరంజోతి! ఎవరెవరికి కివ్వాలో వాళ్ళిందరికీ ఇచ్చేసి రక్షింపలు పట్టుకురా.

† ఉపవాసం.

పంచతంత్రం
బొమ్మల కథల వుస్తకం
మొదటి భాగం
(మిత్రభేదం, మిత్రలాభం)
కర్త: **బి. శి.**
విశ్వాత్మల శరసింహమూర్తి
వెల: రూ. 1-8-0
ఆంధ్ర గ్రంథమాల, మదరాసు-1

కొత్తగా ప్రవేశపెట్టబడినవి
అందము, పటిష్ఠముగల ఉన్నత కుర్చీలు సరసమైన కలలో కొనుటకు మమ్ము సంప్రదించండి.
వివరములకు వేరే వ్రాయండి.
లల్లూరాం ఆండ్ కో,
నెలగలేటివారి వీధి, : విజయవాడి - 1.
"కొత్త పోయాను - మారుతి సినిమా కెదురుగా."

చిదా: నేను ఒకపండుగా అది జరుగదు.

పరం: నోరెత్తకు మామ! ఇంత అహోరించావు. బయటకుపోతే నీ పరువుపోతుంది. నీమీద వాళ్ళు సినిల్ క్రిమినల్ చర్య తీసుకుంటారుట—

మంగ: (నోరు తెరిచి బాదుకుంటూ భర్తతో) మీ జాప్యం తగలయ్యా! త్వరగా వాడికి ఇవ్వెట్టి తాళా లిచ్చేయ్యండి. ఇంకా అలా మామూ ఊరుకుంటారే?

చిదా: ఐతే కానీ మరి. సరిగా పదిపాను వేలే తీసుకో. (ఇవ్వెట్టి తాళం చెవి పరంజోతి కిస్తాడు.)

మంగ: ఓ పదిరూపాయలు అదనంగా తీసి అంబరాని కివ్వరా!

పరం: నా కది వేరే చెప్పాలా అత్రియ్యా? ((పక్క గదిలోకి వెళ్ళి నెమ్మదిగా చిదానందానికి వినిపించకుండా ఉండేట్టు)) ఏమేవ్ లచ్చక్కా!

తెరలోంచి: బుద్ధితేరులుంటే? మంచి మనిషికో నూట, మంచిగొడ్డుకో చెప్పా అన్నారు.

పరం: పోనీలే లచ్చక్కా అని పిలవ మలే. పొరపాటుకు లెంపలు వాయింతు కుంటున్నా. ఇటు చూడు.

తెరలోంచి: స్వర్ణలతా! అని నోరారా ముద్దుగా పిలవలేమిటి ఎప్పుడూమా?

పరం: ఇంక అల్లాగే పిలుస్తానుగా. నీనిమా కేవుని దయవలన మామవద్ద నే నొక పదిపానువేలు వదిలకను. ఇది తీసుకొని స్వేచ్ఛగా ముద్రాసులో రెండేళ్లు వలగ పెట్టవచ్చు మనం. రోజూ రెండంటలూ నిర్భయంగా చూడొచ్చు. జీవితం ఎంత ఆనంద మయంగా ఉంటుందనుకున్నావు? కాని మామ! పాపం, ఏమిటో అనుకున్నా. ఉక్తి మేకపోను గాంభీర్యమే!

తెరలోంచి: డబ్బుకీ చూడు ముళ్ళు వేసే వాళ్ళందరికీ అంతేనండి—

పరం: అంతే! అంతే!
(నండి తెర వడుకుంది.)

టామ్సా యర్
ప్రపంచ యాత్ర
అనువాదం :
నందూరి రామమోహనరావు
వెల రూ. 1-8-0
ఆంధ్ర గ్రంథమాల,
మదరాసు-1

విజ్ఞానవిధులు

"డాక్టర్"

నిలువు కొడిగుడ్డు ఎందుకు చితకదు?

అని పెద్ద వాల్తెనుంచి తైలెడ్డి కాము గారు అడుగుతున్నారు. కొడిగుడ్డును అడ్డముగాపెట్టి పెనసలు కోనా కాడతోనో కొట్టినప్పుడు ఆ గుల్లకి అడుక్కి వంచేటట్లు తిగులుతుంది చెప్పి, కనక సుళువుగా కొడిగుడ్డు విరిగిపోతుంది. మూళ్లలో ఉపయోగించే సుద్దకణిని అడ్డముగా వంచి విరిచేయడము సులువుకదా? ఇప్పుడా సుద్దకణికనే తేలియిమిది నిలువుగా నిలువజేట్టి పట్టుకుని నిలువుగా నొక్కి విరవడానికి యత్నించండి. ఒకపట్లా విరగదు. ఎందుకల్లా? కొడిగుడ్డును నిలువుగా నొక్కినప్పుడు విరగకపోవడమూ అందు కల్గునే.

వస్తువులను నొక్కినప్పుడు వాటిలోని చిన్నచిన్న కణాలు మరింత దగ్గర చేరతాయి. ఇలాగ చేర్చడానికి చాలా కత్తి కావాలి. కొడిగుడ్డుని నిలువుగాపెట్టి చేతితో నొక్కితే ఆ కత్తి గుల్లయొక్క అణువులను కొంచెము దగ్గరగా చేర్చుతుంది. ఇలాగ నొక్కితే కత్తిని పెంచుకొంటే అణువులు క్రమంగా బాగా చేరికఅయి మరిచోటు చాలనప్పుడుకదా గుల్ల విరిగిపోగలదు? అన్నిటిని తెచ్చేటంత కత్తి అరచేతితో ప్రయోగించడము కష్టము. చెయ్యి నొప్పిపెట్టేనుంది. కొడిగుడ్డుని నిలువుగాపెట్టి సుత్తితో కొట్టి నట్లయితే విరిగిపోతుంది. ఏమగు నదిని బొయ్యనా చితికదన్నది చూచి చెప్పినమాట కాదు. గోరంత ఉన్నచానిని కొండంతలు చేపే అతిశయోక్తి.

కొడిగుడ్డు ఉదాహరణకి కొంచెం భిన్నమయినా ఇంచుమించు అలాటిదే మరొకటి చెప్తాను చూడండి. చీపురుపుల్లను అడ్డముగా వంచి విరచడము రెండుచేళ్ళతో చేసేయవచ్చును. అయితే ఆ పుల్లను విరవకుండా చేతులతోలాగి తెంచేయండి చూతాము! చీపురుపుల్ల చుట్టూ ఉండే మనుపుభాగము పేము జాలిది. వంతుకుంది విరుగుతుందిగాని తెగదు. కొడిగుడ్డు ఉదాహరణలో నొక్కి కత్తిలాగ చేప చేతాని లాగక చాలా చాలా కావాలి.

సన్నని కాగితము తెంపడము కత్తనుని మీరెరుగుదురు. కాని వంచడమూ విరవ

డమూ తేలిక. తెంపడానికి యత్నించేకత్తి, ఈ తీగలోని అణువులకు పరస్పరమూపుండే ఆకర్షణని - లేక చేరికని - అతిక్రమించ యత్నిస్తుంది. అణువుల ఆకర్షణకత్తి గొప్పది. చానిని అతిక్రమించ డము కష్టము. ఒక మంచి ఉదాహరణ గమనించండి. పిచెకొరీగొట్టమునుంచి కడ్డీ తీసి వేరారనుకొండి. కన్నము చూసివేరారనుకొండి. అంటే కన్నముపెట్టని వెదురు

గొట్టము తీసుకున్నారన్నమాట. ఇప్పుడు ఆ గొట్టమునిండా నీరు పోకమునుకొండి. పిచెకొరీకడ్డీవున్నచో, చానివుండ - నుద్దచుట్టి నది - తీసేసి, రబ్బరు బిరడా, గొట్టములో సరిగాపట్టేది విగించామనుకొండి. కటము

చూడండి. 'బి' అన్నది బిరడా. 'క' అన్నది కడ్డీ. గొట్టమునిండా నీరే వుండాలి. గాతీ ముడగలు ఉండరాదు. ఇప్పుడు కడ్డీని బయటికి లాగడానికి యత్నిస్తే ఒకపట్లాన రాదు. ఏమి జరుగుతోందన్నమాటా? నీటిని తెంపడానికి యత్నిస్తున్నాము. నీరు రాగితీగ లాగ తెగకుండా నిరోధిస్తున్నది. పెద్ద బదువుని కడ్డీకి కట్టినట్లయితే తెగనేనా తెగుతుందిగాని కడ్డీని లోపలికి నొక్కి యత్నిస్తే నీరు అలాగదు. ఏమగు ఎక్కినా సరే గాముడు నీటిని మాత్రం అంత చేయలేదు. కొడిగుడ్డుని నిలువుగా నొక్కితే గుల్లలోని అణువులు దగ్గరగా నొక్కుతున్నామన్న మాట. అలాగ నొక్కివిరవడానికి చాలాకత్తి కావాలి.

కౌంటర్ ఆఫ్ మాంట్రీక్రిస్టా

రెండు భాగములు

ఒక్కొక్క భాగం

వెల రూ. 3-8-0

భాగముల ప్రత్యేకం.

ఆంధ్రగ్రంథమాల,
మద్రాసు-1.

రాజూ - పేదా

వెల రూ 2-0-0

భాగం ఖర్చు ప్రత్యేకం.

ఆంధ్రగ్రంథమాల మద్రాసు.

ప్రఖ్యాత శ్రాంతి నవలాకారుడు

విక్టర్ హ్యూగో రచించిన

మంటారావం

వకలకు పుస్తకరూపంలో తెనుగు అనువాదం

అనువాదకులు సూరంపూడి సీతారామ్

వెల రూ 1-8-0 పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకము

ఆంధ్రగ్రంథమాల,

మద్రాసు-1.

ఉదయ కిరణాలు

హామిరూపి సాహిత్యవికాస

13

చిట్టిబాబు చనిపోయాడన్న వార్త పరం ధామయ్యను చాలా కలవర పెట్టింది. అతను అల్లుకొంటున్న స్వార్థ ప్రణాళికలు అమలు జరిగేటట్లు కనిపించలేదు. చామం తిని చిట్టిబాబుకు యిచ్చి పెండి చేద్దామను భుక్తాడు. రాధమ్మకు కూడా చామంతిని కోడలుగా చేసుకోవాలని కోర్కె ఉండడం వల్ల, పెళ్లి ఇచ్చే జరగలదని ఊహించాడు పరంధామయ్య. ఆ పెండివల్ల తన అనువులోకి అల్లుడి ద్వారా ప.దేశ రాజ భూమి వస్తుందని ఆశించాడు. చిట్టిబాబు చావుతో ఇకనీ అడియాపలేనాయ.

సవంతి కూతుర్ని చిట్టిబాబుకు యిద్దామా వద్దా అని తర్జన భర్జనలో ఉండేది. మూడవ ఫారం దాకా చదువుకుని కొంత నాగరికత్వం దిచి మరగి, అభ్యుదయ భావాలు కలిగిన సవంతి పెండి చేసుకునే వారి యిష్టాలను బట్టి తేలితండ్రులు నడుచుకోవాలని నాదిస్తుంది. సవంతి తండ్రి పెద్దవాడియనందున, ఏ ముహూర్తాన గుటుక్కు మంటాడో అని, మనుచురాలి పెండి త్వరలో కావాలని అతను కోరిన ప్రకారం, చామం తికి యీ ఏడు తప్పక వివాహం చేద్దామని సవంతి, పరంధామయ్య నిశ్చయించుకున్న మాట వాస్తవం. రాధమ్మతో వీరై నప్పుడు పెండి విషయం కదపవచ్చునుంటున్నాడు. చిట్టిబాబుకి కూతురు నిచ్చి పెండి చేయడమవల్ల ఉన్న ఆర్థిక లాభాలు సవంతికి బాగా నూరి చెప్పాడు పరంధామయ్య. కాని సవంతి మాత్రం పూర్తిగా భర్తతో ఏకీభవించలేకపోయింది.

తలగువ్వుతూ, ఒకరోజు చామంతి అభిప్రాయం తెలుసుకుందామని ప్రయత్నించింది సవంతి.

‘ఈ ఏడు నీ పెళ్లి చేసేస్తామే!’ సవంతి కూతురులైపు నవ్వుతూ మాటిగా చూసింది.

‘నాకు పెళ్లి అక్కర్లేదు ఇప్పుడప్పుడే మూతి బుంగలా పెట్టింది చామంతి.

‘మరి పెళ్లి చేసుకోక ఏం చేస్తావు?’

‘చదువుకుంటాను.’

‘చదువుకుని ఉల్లేలాలా, ఉద్యోగాలు చెయ్యాలా?’

చామంతి సమాధానమివ్వలేదు. ‘నీకు చిట్టిబాబు ఇచ్చామా? ప్రకాశం ఇచ్చామా?’ నవ్వుతూ ముబుకం చేతో పట్టి చామంతి తల ఎత్తింది.

చామంతి సిగ్గుతో తలవంచుకుంది.

‘మరి సిగ్గుపడితే ఎలాగే!’

చామంతి పకపకా నవ్వింది.

‘నిన్ను చిట్టిబాబుకు యిచ్చి పెళ్లి చేద్దామనుకుంటున్నాం. నాడికి, పదేక రాజ భూమి, పెద్ద యిల్లు ఉన్నాయి.’

చామంతి కోపంతో మూతి ముడుచుకుని మానం వహించింది.

‘ప్రకాశానికి ఆస్తిలేదు. డబ్బు లేదు. ఏమీలేదు.

‘.....’

‘నీకేవల ఇష్టం చెప్పవలసి.’

‘.....’

‘చిట్టిబాబు యిష్టమేనా?’

‘.....’

‘మరి ప్రకాశం అంటే ఇచ్చామా?’

అవునంటూ చామంతి తల ఊపింది.

సవంతి ఆశ్చర్యపడి ఒక్కసారి ఆలోచనలో పడింది. పూర్తిగా పరిస్థితులన్నీ తెలిసినా తెలియకపోయినా, పిల్లల యిష్టాలకు వ్యతిరేకంగా చేసిన పని చివరకు రాణించదని సవంతి నమ్మకం.

‘అయితే చిట్టిబాబు నీకు ఇష్టం లేదన్న మాట!’

‘ఉహూ!’

‘మరి ప్రకాశం బాగున్నాడా?’

చామంతి నవ్వింది. చేతిలో ఉన్న రిబ్బను వేలికి ముట్టుకుంది.

‘అయితే ప్రకాశాన్ని పెళ్లి చేసుకుంటావా?’

‘ఉహూ!’

‘మరి డబ్బు లేనివాడు నీకు నగలు, చీరలు, ఏం యివ్వగలతే?’

‘నాకేమీ అక్కర్లేదు’

‘మరి తిండైనా తినాలా?’

‘ఎల్లాగోలాగ బ్రతుకుతాము’

సవంతికి నవ్వు ఆగలేదు. కాని బాగ్రితగా విగపట్టుకుంది.

జనవేయడం పూర్తిచేసింది సవంతి.

‘పెళ్లి నీకుపోనుకో!’ అని కూతుర్ని పంపిసింది. చిన్నప్పుడు తన తల్లి కూడా తన్ను

ఒక పెండికొడుకు విషయంలో ప్రశ్నలు వేస్తే యిలాగే సమాధానం చెప్పింది. అప్పుడు తల్లి మదిర్చబోయే ఆ సంబంధం తిరగకొట్టేసింది.

భర్తకు ఈ సంభాషణ అంతా చెప్పింది సవంతి. ‘చిన్నపిల్ల! దానికేం తెలుసునే!’ అని తేలిగా తోసేకాదు పరంధామయ్య ఆమె అభిప్రాయం. కాని సవంతి అటు కూతురు ఇష్టం కాదనేక, ఇటు భర్త అభిప్రాయంతో పూర్తిగా ఏకీభవించలేక సందిగ్ధావస్థలో పడి, పెండిమాటలు జరగనియ్యకుండా కాలగూడనం చేసింది.

ఇంతలో చిట్టిబాబు చనిపోయాడన్న వార్త వచ్చింది.

‘మారా! పెండి నిశ్చయించుకుంటా ఉండడం చాలా మెరుగైంది’ సవంతి పరంధామయ్యలైపు చూసింది. భార్య మాటతో పూర్తిగా ఏకీభవించాడు పరంధామయ్య. అయినా ఒక్క విషయం మాత్రం ఖచ్చితంగా చెప్పేవాడు. ‘ప్రస్తుతే ఆ ఆనాడు డిజి మాత్రం పిల్లనివ్వను’ అని.

‘మరో నాలుగిండ్లదాకా పిల్ల పెండి చెయ్యద్దామన్నోలేవు. ఈ లోపుగా బాగా చదువుకోనీ. వీరైతే మంచి సంబంధాలు కూడా వెతకవచ్చు. మీ నాన్న మంచి మేకాడని ఎవరో ఒకరికిచ్చి ముడి పెట్టేయ్యలేం’ అని కసిరాకు పరంధామయ్య.

చిట్టిబాబు మరణవార్త తెలికాక చేతిలో ఉన్న అర్థంబు ఆకేసే పనులు కొన్ని ముగించుకుని, నెలవుతీసుకుని వెళ్లి రాధమ్మను పరామర్శిద్దామనుకున్నాడు పరంధామయ్య. ఇంతలోనే అవధాని రాధమ్మను విజయనగరం తీసుకువెళ్ళామని తెలిసి, అంతమృతము వెళ్ళే ఒకటి, తీరిక కూడా లేక, కుర్రాడి మరణానికి తన సంతాపం తెలియజేస్తూ రాధమ్మకు ఒక ఉత్తరం వ్రాసి ఊరుకున్నాడు.

14

ప్రకాశం కాలేజీ హాస్టల్లో చేరి గెండు నెలలయింది. ఒక గదిలో మరో ముగ్గురు విద్యార్థులతో బాటు తనకు కూడా ఒక మంచం, టేబులు, మొదలైనవి సరఫరా చేశారు. సంతారబాష్పితులు తేకుండా వేళకు భోజనం, చదువుకునే అవకాశాలు అందుబాటులో ఉన్నాయని ఒకవైపు ప్రకాశం

నక సంతోషంగానే ఉంది. కాని తనతో ఆడుకుంటూ, చదువుకుంటూ, విద్య అంతాగా ఉండే చిట్టిబాబు లేకపోవడం ప్రకాశానికి తీరనివ్యర్థ కలుగచేస్తోంది. హాస్టలులో ఎంతోమంది స్నేహితులున్నా ఎవరితోనూ ఎక్కువగా పరిచయం పెట్టుకోలేక పోయాడు. సాయంత్రం ఆటలు మాని, ఒంటరిగా ఏ పార్కుకోపోయి కూర్చునేవాడు.

హాస్టలులో తీరిగా ఉన్నప్పుడు దడుపుకుందామని పుస్తకాలు తెరిచేవాడు ప్రకాశం. అగడిలో ఉన్న విద్యార్థులు ప్రకాశం వింత ప్రవర్తన చూసి వెక్కిరించేవారు.

‘మాడంపరా! పుస్తకాలు తినే చెది పురుగు - కాలేజీ తెరిచి మూడు నెలలు కాలేదు - అప్పుడే పుస్తకాలు నమిరేయ్యో!’

వాళ్ళి హాళనలకు కోపం తెచ్చుకుంటే అందరూ కలిసి యింకా హాళన చెయ్యగలరని ప్రకాశం వాళ్ళి మాటలు విని నవ్వి పుస్తకాలు చూసేసేవాడు. ఒక విద్యార్థి సినిమా పాట మొదలెట్టేవాడు. మరొకడు తేబిలు మీద మద్దల వాయిచేవాడు. మరొక విద్యార్థి రాత్రిళ్ళు ఉపయోగించే చారల లాగూ చొక్కా తోడు కుప్పని భరిత నాట్యం చేశేవాడు. ఆ విధంగా లలిత కళలను ఆరాధిస్తూ, యిష్టమొచ్చినంత అల్లరి చేస్తూ, సాయంత్రమకానే ముస్తాబుచేసుకుని సినిమాలకు పోయేవారు. రాత్రి వాళ్ళి లేని సమయాల్లో పుస్తకాలు తెరిచి, ఒక గంట చదివేటప్పటికే, కేకలు పెట్టుకుంటూ గంతులు వెస్తూ మళ్ళీ విద్యార్థులు గదిలో ప్రవేశించేవారు.

ఈ పద్ధతిలో తన చదువు సాకేలా కనిపించలేదు ప్రకాశానికి. మరొకచోట ఎక్కడైనా గది అద్దకు తీసుకుందామంటే, ఖర్చు ఎక్కువవుతుంది. ఇప్పటికే ప్రతి నెలూ అవధాని పంపిస్తున్న ఏకైకూపాయలు తనకు సరిగా నాలటం లేదు. ఏ ముఖం పెట్టుకుని మామయ్యను ఎక్కువ డబ్బు అడిగగలను! అని ఊరుకున్నాడు ప్రకాశం.

చిట్టిబాబు మరణంతో జీవితంలో ఏదో పెన్ని ధిపోగొట్టుకున్నవాడిలా, ఆటలుమాని, ఉత్సాహం లేక, చిగువుకుందుకు సరియైన అవకాశాలు లేక, ఏదో ఆలోచిస్తూ ప్రతి రోజూ చాలాసేపు ఏకాంతంగా కాలం గడుపుతున్నాడు ప్రకాశం.

కాలేజీ హాస్టలులో రెండు నెలలు గడవగానే, అవధాని వధినుంచి ఒక ఉత్తరం వచ్చింది.

‘ప్రియమైన ప్రకాశానికి’
నాకు బెంగళూరు బదిలీ అయింది. రాధమ్మను, మీ అమ్మను, పిల్లలను తీసుకుని వచ్చే మంగళవారం రైల్వే వస్తున్నాను. రాధమ్మ యిల్లు శుభ్రం చేయించి ఉంచవల

సింది. బహుశా మీ అమ్మ, అందరూ ఇక ముందు కాకినాడలోనే వుంటారు. తక్కిన సంగతులు నేనచ్చాక మార్చాడుతను.

ఇట్లు,
అశ్వధాని

అవధాని ఉత్తరంచూసి హాస్టలు బ్రతుకు ఇంతటితో అంతమాకుందని, సంతోషించాడు ప్రకాశం. కాని మరుక్షణంలోనే మరొక అలోచనతట్టింది. అవధానిమామయ్య ఒంటరిగా బెంగళూరులో ఉంటాడా? భోజనం? రెండు నెలలు హాస్టలు భోజనం తిని, బాగులేదని తనే చిరాకు పడ్డాడు. అటువంటిది మామయ్య ఎంతకాలం హోటల్లో భోజనం చేస్తా ఉండడం?

అవధాని సోమయాజులుకు కూడా ఉత్తరం వ్రాశాడు. రాధమ్మ యిల్లు శుభ్రం చేయిద్దామని ప్రకాశం వెళ్ళిన సమయానికే సోమయాజులు కూడా అక్కడికి వచ్చాడు.

రాధమ్మ యింట్లో ఆమె విధవాడిపడు మిలు యిద్దరు కొత్త రండుంటున్నారు; వెంకమ్మ, పుల్లమ్మ. రాధమ్మ భర్త దత్తునివం వల్ల ఆయనకు పడకరాల ఆస్తి, పెద్ద యిల్లు సంక్రమించాయి. ఆయనకు స్వయాన చెల్లెళ్ళైన వెంకమ్మ, పుల్లమ్మ ఆస్తిలేక, మనువర్తి ఆధారంకూడా లేక, అనాధలైపోయారు. రాధమ్మ భర్త తన చెల్లెళ్ళ కష్టాలు చూసి జాలితో తన విల్లులో వ్రాశాడు - ఒక శత్రువు ననిపోతే, ఆస్తిమీద వచ్చే శిస్తులలో ఇద్దరికీ చెరొక మాడునందిలు భార్య యివ్వాలి. వాళ్ళు బ్రతికి ఉన్నంతకాలం తన ఇంట్లోనే కొత్తరం ఉంచనివ్వాలి -

అని. ఆ ప్రకారం రాధమ్మ యింట్లో ఇద్దరూ చెరొకగది తీసుకుని కాలంగడుపుతున్నారు. తమకు వచ్చే మాడునందిల రూపాయిలతో రాధమ్మ మీద ఆధారపడినా, ఆమెతో కష్టాలకు సుఖాలకు కూడా అనుకోకుండా, యింట్లో ఉన్నా లేనట్లే విచిత్రంగా మనసలడం వాళ్ళికి అలవాటై పోయింది. రాధమ్మ కూడా ఏటేటా డబ్బు యివ్వడం తప్ప, మరో విధంగా వాళ్ళి విషయాల్లో జోక్యం కలుగచేసుకునేది కాదు. భర్త ఉన్న రోజుల్లోనే వాళ్ళితో రాధమ్మకు సరిపడేవ కాదు.

రాధమ్మ విజయనగరం వెళ్ళేమందు తన సామానంతో ఒక గదిలో పడేసుకుని, తక్కిన యిల్లంతో ఆశపడుమలకు అప్ప చెప్పింది.

ఆమె తిరిగి వస్తుందనగానే ఆ భాగం మళ్ళీ అప్పగించడం వెంకమ్మకు పుల్లమ్మకు ఇష్టం లేదు. అసలు ఈ రెండు నెలలు రాధమ్మ యిచ్చిన యింటిభాగం వాళ్ళు వాడుకోలే లేదు. రాధమ్మ నివసించే భాగమంతా దుమ్ము, ధూళి, బూజులు నిండి

అబ్బ! ఒకేజిలుబు...భారము...

అమ్మతాంజనం వాడితే...

తగ్గిపోయింది :

అమ్మతాంజనము

ఉ ద య కి ర నా లు

పాత యిల్లులా తయారయింది. ఆ బూజులు దులిపే కస్తం తను కందుకని నిర్లక్ష్యంగా ఊరుకున్నాడు ఆడబడుచులు.

ఒకసారి గుమ్మంముందు తటస్థపడి, ఒకరి వైపు ఒకరు చూస్తూన్న ప్రకాశం సోమ యాజులు వైపుచూసి ఆడబడుచులు గుమ్మం

లోనే ఆశ్చర్యంగా ఆహ్వానించుకుంటూ నిలుచుండి పోయారు.

ప్రకాశం మాటాడడం ఇవంతేక సోమ యాజులు వైపుచూసి ఊరుకున్నాడు.

‘మీ మామయ్యకు బదిలీ అయిందిట’ అవును’

ఇదిగో పండు కొనేప్పుడు
ఆత్యుత్తమమైన
పానీయము

మీకు హాయిగా
గాఢమైన
నిద్ర పట్టించును.

పండుకొనేప్పుడు “ఓవల్ టిన్” అత్యుత్తమమైన పానీయము. వగలంతా ఇష్టపడిన తరువాత దీనిని తినుకొంటే ఎంతో రుచిగాను హాయిగాను శమనకారిగాను పులుబుంది. మీరు నిద్రపోతున్నప్పుడు, “ఓవల్ టిన్”లో వున్న రోషక ద్రవ్యములు తిరిగి జలమును చేూర్చి లేచి నినుంకు వంపిద్ధులుగా చేయును.

అందులో, శుద్ధిన దాగి మార్పారము, తుక్కుమైన మీగడ అవుకాల, ప్రత్యేకంగా తయారుచేయబడిన కోకో, ప్రకృతి విద్ధిమైన పాన్నుద్రెచ్చి, విటమినులు చేరి ఉన్నవి అదివంగా వీ. డి విటమినులగుడ చేర్చబడినవి. మీ స్టోరులో “ఓవల్ టిన్” అదగింది దానితో నమనమైనది లేదు

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు : (గాహమ్మ్య క్రెడింగ్ కంపెనీ
(ఇండియా) లిమిటెడ్.

ఓవల్ టిన్

రుచిగాను శమనకారిగాను ఉండును.

సింగ్ రేడియోమీడ కనివారాలు రా. కి నుండి
81.30 గం.ల వరకు ‘ఓవల్ టిన్’ ఎమెడూర్
కార్యకమం విసింది (హిందీ-41.72 మీలల్లు)

IV. 448

‘రాధమ్మ కేపు వస్తుందిట’
‘అవును’
‘ఇల్లు శుభ్రం చేయించాలిట’
‘అవును’
‘నువ్వు శుభ్రం చేయిస్తావా?’
‘ఓ’

సోమయాజులు వెళ్ళిపోయాడు, ప్రకాశం మామూలుగా మాటాడడం లేదని.

ప్రక్కయింటి దాన్ దాన్ని పిలిపించి, యిల్లు శుభ్రం చేయించి వెళ్ళిపోయాడు ప్రకాశం.

మర్నాడు మాణిక్యం, రాధమ్మ, అవధాని, సాంబు, శాంతి, అంతా వచ్చేరు. రాధమ్మ యీ రెండు నెలల్లో చిక్కి శిల్పమై పోయింది. కళ్ళు బాగా లోతుకు దించుకు పోయాయి. దవడలు నొక్కుకుపోయాయి. పళ్ళు పైకి పొడుచుకు వస్తున్నట్లున్నాయి.

‘అమ్మా దొడ్డుమ్మ చాలా చిక్కి పోయిందేమో’ అన్నాడు ప్రకాశం.

మాణిక్యం ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచింది.
‘ఏముంది నాయనా బెంగ.’

రాధమ్మను ఈ రీతిగా వదిలేస్తే బ్రతుకు తుండా లేదా అని అనుమానపడ్డాడు ప్రకాశం.

అవధాని బెంగుకూరులో తను ఒక్కడూ ఉంటానని తన నిశ్చయం చెప్పేశాడు మాణిక్యానికి. ఒంటరిగా ఉన్న రాధమ్మను తన దగ్గర ఉంచుకుందామన్నా, ఆమె ఆరోగ్యం యింకా పాడైపోతుందని, ఆమెను మాణిక్యం సంరక్షణలో వదిలేస్తే మంచినను కున్నాడు. హోటలు భోజనంవల్ల తన ఆరోగ్యం పాడైపోతుందని తెలిసినా అవధాని, ప్రకాశాన్ని చాలాకాలం హాస్టలు లో ఉంచడం ఇష్టపడలేదు. పైగా తల్లితో ఉంటే, ప్రకాశానికి భోజనం చదువుకూడ సదుపాయంగా కుదిరగలనను కున్నాడు. బెంగుకూరు చాలదూరం. రాధమ్మ ఆడుకునే బంధువులందరికీ దూరమాతుంది.

అదీకాక బెంగుకూరులాంటి పెద్ద పట్నములో సంసారం పెడితే ఎంతో సామ్రైసా చాలరు. ఒంటరిగా ఉంటే తాను కూడ తేట గలిగే సామ్రైతో కాకొనాడలో ఒక కుటుంబాన్ని పోషించవచ్చును. ఇతన్ని మనస్సులో పెట్టుకుని బెంగుకూరు తాను ఒక్కడే వెడతానని తీర్మానించుకున్నాడు అవధాని.

మాణిక్యాన్ని పిల్లలతో, తన యింట్లోనే ఉండమంది రాధమ్మ. రాధమ్మకు, మాణిక్యం సహాయకారి అవుతుందనే కోక, అబ్బకొంత తగ్గినా, ఖర్చు తగ్గినట్లేనని అవధాని సంతోషించాడు. రాధమ్మ యింతకాలం తన కొడుకును దగ్గర పెట్టుకుని పోషించిన ఋణం యీ కష్ట సమయంలో తను తీర్చుకోగలనని మాణిక్యం సంతోషించింది. చిట్టిబాబు లేని లోటువల్ల రాధమ్మ బాధ పడకుండా తాను సేవచెయ్యడానికి తిరిగి అవ

కాళం లభించిందని ప్రకాశం సంతోషించాడు. అవధాని బెంగళూరు వెళ్ళిపోయాడు.

15

వెంకటప్పయ్య చెప్పిన జోతీష రహస్యం ఒక స్వరూపం చాల్చలేదేమో అనే సందేహం కొందరు బంధుజనానికి కలిగింది. రెండు సంవత్సరాలు గడిచిపోవడం వల్ల, ఆయన చెప్పిన జోతీష రహస్యం నిలువపోయి, ఇది వట్టి అబద్ధమని కొందరనుకున్నారు. పరిసర వాతావరణంలో తన పరపతి తగ్గుతూందని గమనించిన వెంకటప్పయ్య ఒక ఎత్తువేశాడు. రాధమ్మ ఊళ్ళోకి వచ్చిందని తెలిసి ఆమెను ఒకసారి చూసేవద్దామని బయలుదేరాడు.

మునుపటి రాధమ్మకు, యిప్పటి రాధమ్మకు సమానాంతం లేదా కనిపిస్తోంది. ఆమెకు యుక్తాయుక్త విభక్షణ జ్ఞానం వశించింది. ఎవరు కనిపించినా తన దనిపోయిన కొడుకు గురించి వార్త తెచ్చినట్లు విచిత్ర సంభాషణ మొదలుపెడుతుంది. రోజూ కొడుకు తన కలలో కనిపించి త్వరలో ఇంటికి వస్తానంటూ చెబుతున్నాడని, ఎవరో దేవత కనిపించి 'నీ కొడుకు నాదగ్గర భద్రంగా ఉన్నాడు, త్వరలో పంపిస్తా' నందిన, యివి తప్పకుండా యధార్థాలు అవుతాయని తమాషగా మాట్లాడుతోంది. రాధమ్మను చూసిన ప్రతీవాడు ఆమె మనస్సు చెడిందని నిర్ధారణ చేసుకునే పరిస్థితి వచ్చింది.

'నే ననుకుంటూనే వున్నాను, మీరు వస్తారని' నవ్వింది రాధమ్మ.

వెంకటప్పయ్య చేతుల ముఖం చేసుకున్నాడు. చిట్టిబాబు దనిపోయిన రోజుల్లో వచ్చి మాడనందుకు మరో విధంగా అనుకోకుండా స్వాగతమిస్తున్న రాధమ్మ చాలా మంచి మనిషని అనుకున్నాడు వెంకటప్పయ్య.

'మీకింత కష్టం వస్తుందనుకోలేదు' వెంకటప్పయ్య విచారం వెలిబుచ్చేడు.

కొడుకు దనిపోడి మళ్ళీ మనస్సులో మెదిలింది రాధమ్మకు. తీవ్రమైన ఆలోచనలు ఏవో పరుగిడుతున్నాయి ఆమెతలలో.

రాధమ్మ మానంలో తల వంచుకుని ఏడ్చింది.

'విచారించకండి ఎవరి ఖర్చు ఎలాగుంటుందో ఏం చెప్పగలం? అంత బుజ్జాను బంధం! ఏమనాలో తెలియక తికమకలో పడి, నోటికి వచ్చింది వాగేశాడు వెంకటప్పయ్య.

'మీరు చాలా దొడ్డవారండి!' రాధమ్మ ముఖంలో కోపం కనుపించింది వెంకటప్పయ్యకు. 'మీరు ఆరోజు కుర్రాళ్ళ జాతి కాలు చూసినప్పుడు, మా వాడు దనిపోతాడని కూడా చెప్పలేకపోయావ్! పైగా

ప్రకాశం చచ్చిపోతాడన్నాడు. యిన్నాకు చేయించిన శివాభిషేకాలు మావాడి చేర చేయిస్తే బ్రతికేవాడేమో' మళ్ళీ కన్నీరు పెట్టుకుంది రాధమ్మ.

ఎవరైనా ఈ మాటలు విన్నారేమో అని చుట్టుపక్కల మాతాడు వెంకటప్పయ్య. ఆ గదిలో తామిద్దరెళ్ళు మరొకరు లేరని స్థిమిత పడ్డాడు.

అసలు వెంకటప్పయ్యకు చిట్టిబాబు జాతకం చూడగానే త్వరలో మరకముందని తెలిసింది. అది రాధమ్మకు చెబితే బెంగ పెట్టుకోగలదని చెప్పడం మానేశాడు. అది ప్రకాశం మీదకు త్రిప్పేశాడు వెంకటప్పయ్య. యిది రహస్యమంటూ రాధమ్మతో అప్పడు చెప్పాడు.

రాధమ్మ అన్న మాటలకు తన్ను సమర్థించుకుంటూ సమాధానం చెప్పాలను కున్నాడు అతను.

'మాడండి! నా మాటల్లో ఏ మాత్రం అబద్ధం లేదు. చిట్టిబాబు, ప్రకాశం చాలా కలిసి మెలిసి తిరిగేవారు. ఆకుర్రాడికి మరకం ఉందని మీరు విన్నాక అనేక శివాభిషేకాలు చేయించారు. అందువల్ల ప్రకాశం గుడ్డగవోలు అతిన్నీ విడిచి, అతిని ప్రక్కనే మసలు తున్న మీ కొడుకును ఆ వేశించి ఉంటాయి. చాలా చాక చక్కంతో మాట్లాడే ననుకున్నాడు వెంకటప్పయ్య.

రాధమ్మకు మరి కోపం వచ్చింది.

'మీరు పెద్ద వారు ఇంత నీడంగా మాట్లాడుతారని అనుకోలేదు' పకపకా నవ్వేసింది రాధమ్మ. ప్రకాశంమీద అభిమానంవల్ల, ఎవరి ఖర్చు వాళ్ళదే అనే నమ్మకంవల్ల, వెంకటప్పయ్య మాటలు నమ్మలేక పోయింది రాధమ్మ.

కోపం చూపించిన రాధమ్మ, సమాధానం చెప్పి, ఘక్కున నవ్వుగానే, వెంకటప్పయ్యకు ఆమె మనస్సు స్థిమితం తిప్పిందని అనుమానం తీలకపోలేదు. అంతటితో, రాధమ్మవద్ద సెలవు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు వెంకటప్పయ్య.

రాధమ్మ బ్రతుకు పద్ధతి దినదిన మారిపోతోంది. చిట్టిబాబు ఈడు కుర్రాళ్ళు ఎవరు కనిపించినా, మాట్లాడుతూ గొల్లుమని ఏడ్చేసేది. అందరూ విస్తుపోయేవారు. 'అది కాజే. ఏడిని చూస్తుంటే చిట్టిబాబు జ్ఞాపకం వస్తున్నాడు' అనేది. వీలైనంత వరకూ ఎవరితో మాట్లాడుకుండా ఒక్కరీ తన గదిలో తలపులు కిటికీలు మూసుకుని పడుకుని ఏడుస్తూ గడుపుతోంది. మాణిక్యం ఎన్నోసార్లు 'అలా ఏడవక !! కళ్ళకు రోగంకూడా వస్తుంది' అని అనునయించేది. 'కొడుకు లేనిది బ్రతికేనా చచ్చినా ఒకటే. నన్నేనా తీసుకువెళ్ళాడు కాదు దేవుడా!!' అంటూ గొల్లుమనేది రాధమ్మ. అన్నం తినడం బాగా తగ్గించేసింది. పైగా ఒంటి

పూట భోజనమే చేస్తూ రాత్రుళ్ళు కాస్త మజ్జగ్రతాగి ఊరుకుంటోంది. ఎవరు ఎన్ని విధాల చెప్పినా, రాధమ్మ వినదు. 'ఏడవకూడదని' ఎవరైనా జాలిగా చెబితే, కొడుకును తల్లుకుని గొల్లుమని ఏడ్చేది.

రోజురోజూ చిక్కిపోతున్న రాధమ్మ పరిస్థితి చూసి, డాక్టరుదగ్గర మందు యిప్పిద్దామని అన్నపూర్ణయ్యగారిని పిలిపించింది మాణిక్యం.

'నాకు ఏ రోగంలేదు. నాకు డాక్టరెండుకే అంది రాధమ్మ.

అన్నపూర్ణయ్యగారు కూడా అదే అన్నాడు. 'మనోవ్యాధికి మందులేదని.

'ఈ మనో వ్యాధివల్ల ఆరోగ్యం చెడిపోకుండా మంచేదైనా యివ్వండి' అంది మాణిక్యం.

'ఇవ్వడానికి అభ్యంతరం లేదు. కాని, అటువంటి మందులు ఇటువంటి మనోవ్యాధులు ఉన్నప్పుడు పట్టివ్వవు' అన్నారు డాక్టరు అన్నపూర్ణయ్యగారు.

'బాగా చెప్పారు' అంది రాధమ్మ నవ్వుతూ.

ఒక్కొక్కసారి ఏడుస్తుంది రాధమ్మ. మరొకసారి తనలో తాను నవ్వుకుంటుంది. సబుగుకొంటూ తిట్టుకుంటుంది. 'కడుపులో మంట్రోయి' అంటూ కేకలేస్తుంది. కళ్ళు పీక్కుపోతున్నాయో' అని మూలుగుంది. అర్ధరాత్రి మంచంమీదనుంచి గబుక్కున కేక పెట్టి లేచి, 'చిట్టిబాబు కనిపించే! గంతు రోజుల్లో యింటికి వస్తాడు,' అనేది, ఒకో పర్యాయం అర్ధరాత్రి దీపం పుచ్చుకుని గదులన్నీ వెదికివచ్చేది. 'ఏమిటే' అని మాణిక్యం అడిగితే 'ఆ ప్రక్క గదిలో చిట్టిబాబుపడుకున్నట్లుకనిపించాడే' అనేది. ఈ వింత ప్రవర్తన చూసే మాణిక్యం తన

బహుమతి రు. 500

(గవర్నమెంట్ రిజిస్టర్)

తెల్ల వెండ్రుకలను పోగొట్టును

రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు. అది తాత్కాలికము మానువానవగల "మన మోహిని హీర్ ఆయర్" అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద వద్దతిలో తయారైనది 80సం॥ం వయస్సువరకు వెండ్రుకలను నల్లగా వుండును. ఇదిగాక మెదడుకు చల్లదనము విచ్చును. ఉష్ణదమ, కలనొప్పి వగైరా జబ్బుల రానియడు. "జ్ఞాపక కక్తి"ని కంటిచూపును వృద్ధిచేయును. కొద్దిగా వెండివుంటే ఒక సీసా రు. 3-8-0. 3 సీసాలు రు. 9-0-0 నగము నెరవేవుంటే ఒక సీసా రు. 5-0-0. 3 సీసాలు రు. 12/- పూర్తిగ వెండివుంటే ఒక సీసా రు. 7/- య 3 సీసాలు రు. 18/- య. ఇది విచిత్రము విచిత్రమున రు. 500/-

GENERAL LABORATORIES,
(H. O) P O Rajdhanwar (H. Bagh).

★ ఉ ద య క ర వా లు ★

అవ్వగారి ముందు అడుగు ఎలా ఉంటుందా అని పరిశర విధాల వాపోయేది.

రోజులు గడుస్తూంటే శ్రురాజులు వారి కళ్ళలు బాగా వింటున్న రాధమ్మకు ఒక వింత ఆలోచన తట్టింది. శ్రుజలు ప్రతాలు శంతర్పణలు చేస్తే, చనిపోయిన కొడుకు బ్రతికివస్తాడనే భావం ఆమెను బాగా వట్టుకుంది. ఒక్కొక్కరోజు వదితుంది బాహ్యులను పిలిచి భోజనాలు పెట్టేది. ఏ తేవుడో, దేవతో, వటాలు ఎదురుగా పిలువని శ్రుజలు చేసేది. శాలాత్తుగా ప్రకౌ కాన్ని పిల్చి తక్షణం ఒక వంద బత్తెయలు తెమ్మని మర్నాడు అందరికీ వంచిపెట్టేది. వట్టులు తీసి, పెద్దపెద్ద దీపాలుచేసి, 'ఈ దీపాలు, ఈఅర్పరాత్రి ఎంత బాగున్నాయో' అని వట్టపగలే మాట్లాడేది. అన్నిరకాల వట్టు, పింకివంటలు, శువుట్టులు, ఒక వ్రతంలా, ఏదో రోజు, అందరికీ వంచిపెట్టేది. ఈ తరిస్థితులు చూసి రాధమ్మకు శ్రురాగా మతి చెడిందని అందరూ అనుకున్నారు.

ప్రకాశానికి యింట్లో తరిస్థితులన్నీ అల్లకల్లోలంగా మారి, అతని చదువు పోడివు త్టింది. రాధమ్మ తన శ్రువా శునస్కారా అను కలసిన సరుగులు తెమ్మంటూ ఒక తళా పాళా తకుండా ప్రకాశాన్ని బయ

టకు వంకించేది. దానికోపాటు నిత్యం శంసారానికి కావలసిన కూరలు, దినుసులు, తమ్మునికి చెల్లెలుకు కావలసిన బట్టలు లేవడం, నూట్లలు శుస్సకాలు కొనడం, జీతాలు కట్టడం, మొదలైన బాధ్యతలన్నీ అతడి నెత్తిన వడ్డాయి. మాణిక్యం సహజంగా నెమ్మది మనిషే కాక, శంసారం దిద్దుకోడంలోనూ నెమ్మదుస్తరాలే. అందు వల్ల ఆమె కావలసిన వస్తువులు అన్నీ ఒకే సారి ఆలోచించుకోక, ప్రతీరోజు ఏవో వస్తువులు ముఖ్యంసరమని బజారుకు పంపేది. ప్రకాశం చదువుకు సరియైన సమయం దొంక్క చికాకు వడేవాడు. కాని వసులన్నీ మాత్రం తమ్మనిసరిగా చెయ్యవలసి వచ్చేది.

శంసార బాధ్యతలతోపాటు, తమ్ముడు చెల్లెలు బాగా చదువుకోవాలనే ప్రకాశం ఆసక్తి. రాత్రి తమ్ముడు చెల్లెలు ఎల్లా చదువుకున్నారో అని ఏవేవో ప్రశ్నలు వేసి పరీక్ష చేసే వాడు. స్వతస్సిద్ధంగా చదువులో చురుకు లేని శాంబురొజ్జా ప్రకాశం చేత చెప్పిల్లా సాంతి పిక్కలూ తివలసి వచ్చేది. అడవాళ్ళ చదువులు ఎప్పుడూ వానాకాలపు చదువులే అనే అభిప్రాయంతో శాంతసరిగా చదివినా లేకపోయినా ఒకసారి కూక లేసి, ఊరుకు నేవాడు. ప్రకాశం యింటి పెద్దగా చూపించే చికాకు, అజయమాయిషీ చూసి, శాంబు, శాంత, అన్నగారంటే మాడలిపో తుండేవారు. ఎదుగుతూ, ప్రపంచజ్ఞానం తెలుసుకుంటూ యింటి పెద్దగా మసలు తున్న ప్రకాశం మాటలు, సలహాలు, కొంచెం ఒడుగుతూ వినేది మాణిక్యం. రాధమ్మ విచిత్ర ప్రవర్తనకు అలోచన బాధపడుతున్నా, ఆమె ఆస్తి కిస్తులల్లా, అవధాని వంపే సామ్యుతోటి, శంసారం మాత్రం, పగుల మీద ఆధారపడకుండా ముఖంగానే కాలం గడుపుతూ వచ్చేరు మాణిక్యం. ప్రకాశం.

మరో రెండునెలలు గడిచాయి.

రాధమ్మ మనస్తత్వం మారేటట్లు కనిపించలేదు. పైగా చిట్టిబాబు శురించి నిత్యమూ కలవరిస్తోంది. కలలు నిజంకాక, వ్రతాలు, శంతర్పణలవల్ల ఏ ఫలితం లేకపోగా, చిట్టిబాబు యింక కనిపించడనే నిరాశ ఆమెను ఆవరించింది. చిట్టిబాబు చనిపోతానికి రామలింగశర్మ ఒక్కడే కారకుడు కాడని, ప్రకాశంకూడా బాధ్యుడని, వెంకటప్పయ్య మునుపు అన్నమాటల ప్రభావం ఊరికేపోలేదు. ప్రకాశం కనిపిస్తే, మునుపు చాలా ఆదరణ చూపించే రాధమ్మ, యెప్పుడు వినుగు,కోపం, చికాకు, చూపిస్తోంది. ఎందుకైనా ఎదురాలే, పొమ్మని పెద్ద కేలు పెట్టి ఏడుస్తోంది. 'నా

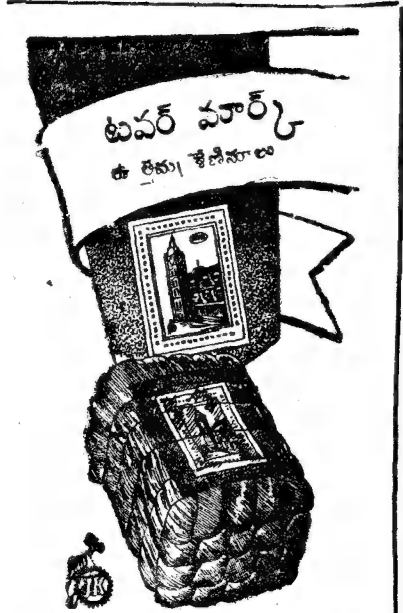
కొడుకును చంపి మీరంతా అడుగుతున్నారా' అని ప్రకాశాన్ని చూడగానే ఏడ్చేది. 'నా డబ్బంతా మింగుతున్నారా' అని మాణిక్యంపై కనిపేది. 'నా ఆస్తిపడి తిందామని నా కొడుకును చంపే కారా' అని కనిపించిన ప్రతీ మనిషిని ప్రశ్నించేది. రాధమ్మకి మతి చెడుతున్నదని విచారిస్తున్న మాణిక్యం, ప్రకాశం, ఆమె మాటలుమాత్రం లేక్క చెయ్యటం లేదు.

కాని రాధమ్మ దివదీనం చెప్పిపో సాగి నది. అన్నంపెడిలే కోపంతో మాణిక్యంపై విసిరేది. ప్రకాశం కనిపిస్తే, 'నిన్ను చంపేస్తా వెదనా! నాకంటికీ కనిపించకు' అని అరిచేది. 'నా యింట్లోంచి పొండ రా మీరంతా' అని ఒకరోజు ప్రకాశం సామాన్లన్నీ బయటకు విసిరేసింది రాధమ్మ.

ఒకసారి శరంధామయ్య వచ్చి, రాధమ్మ తరిస్థితిచూసి, ఏలైనంత జాలి కనపరిచి, పిం చేద్దామా అంటూ నిష్క్రమించాడు. శుబ్బమ్మ మాత్రం ఆనందంతో ఉబ్బిపో యింది-ప్రకాశానికి ఉన్న ఒక్క-కేయోభిలాషి పాడైపోయిందని. అప్పగారికి మతి చెడిందని సీతమ్మకు సహజమైన కేసు బాధ వున్నా, తనకొడుకు రామలింగశర్మ కనిపిస్తే ఆమె తిట్టి, కొట్టినంత రధన చేస్తూండడం వల్ల, రాధమ్మ పోలికే ఏవిధంగానూ పొడం మానేసింది. భార్య మాడ్చుల్లా, ఆ నతుల్లా. సోమయాజులు అలవాటు ప్రకారం వడుచు తుంటున్నాడు. శంకమ్మ, పుల్లమ్మ, తమ ఏకాంతం వదిలక, తమకేమీ సంబంధంలేదన్నట్లు, రాధమ్మ వైపు గుడ్డు అప్పగించి చూస్తూ కూర్చునేవారు. ఇరుగుపొరుగు పెద్దలు, అమ్మలక్కలు, చేతనైనట్లు సానుభూతి చూపిస్తున్నారు. అందరూ దూర దూరంగా ఉండడంచూసి, మాణిక్యానికి రాధమ్మ స్థితిగురించి తెంగ ఎక్కువై, అవధానికి ఉత్తరం వ్రాసింది, ఒకసారి నీలు చేసుకుని కాకావాడ రమ్మని.

ఒకరోజు ప్రకాశం, శాంబు, నూట్ల విడిచి యింటికీ రాగానే రాధమ్మ ఇంట్లో చిందులు త్రొక్కుతూ, ప్రశయ తొండినం చేస్తూంది. మాణిక్యానికి, పిల్లలకీ సంబంధించిన సామానంతా బయట పారేసి 'నా యింట్లోంచి రిక్షణం పొండరా! మిమ్మల్నందర్నీ చంపేస్తాను లేకపోతే!' అంటూ కేలు చేస్తోంది. రాధమ్మకు శ్రురాగా మతి చెడిపోయిందని నిర్ధారణకు వచ్చినా, మాణిక్యం పైకినాత్రం ఏమీ అనలేక, రాధమ్మ మాటలకు సమాధానం చెప్పక ఊరుకుంది. ఊరుకున్న మాణిక్యంపై విరగవడి 'పోతావా పోవా నా యింట్లోంచి' అంటూ చీపురు తీసుకుని బాదింది రాధమ్మ.

ప్రకాశానికి ఈ రధన అంతే చాలా ఆశ్చర్యం కలిగించింది. విడుమించిన శర

మీ ముఖం, అరెజెమెంట్ తయారగు మీవస్తువులు మెత్తగాను, గట్టిగాను వుండవలెనంటే 'టపర్ మార్క్' ఉత్తమ శ్రేణి ముఖ దాం ఉపయోక్తమైనది నిర్ణయించబడినది, ఇది కళ్ళుగాను, పిడులుగాను అభింకును.

జె. కె. కాటన్ మ్యాన్యుఫ్యాక్చర్స్, లి. కమలాఅవర్ కామ్యూర్.

ఒక తరహా మనిషి

శర్మ, తన వదువుకి స్య స్త్రీ చెప్పినట్లు తేల్చి మెల్లిగా కుభరేఖ చేతిలో పెట్టి శరీర అనంతం నివ్వరబోయాడు.

జీటికి రంకులద్వారాలలోంచి వర్షపుజడి తూస్తున్నాడు శర్మ. మూడురోజులనుంచి ముసురుపట్టి వదలకండా వుండేమా చలి చలిగా వుంది. ఈదురుగాలి జోరుగా వీస్తోంది.

“చివరకు సాధించావు -” అని నేల నంగా నవ్వి, “పెళ్ళెక్కడ...? ఈ వూలో నేనా...?” అన్నాడు అనంతం రొడ్డు వైపు చూస్తూ. అలా అనేటప్పుడు అనంతం ముఖం ముడుచుకుపోయింది. అనంతం ముఖంలోకి అదో మాదిరిగా చూచిన వ్యాధి కర్ర.

అనంతం నిద్రపడ్డాడు. నాలుక కర్రకు తన్నాడు.

అవును - అదేం ప్రశ్న...? ఆ విషయం కుభరేఖలోనే వుంది...? తనివ్వకేగా చది. వింది...! అనుకున్నాడు.

“ఏం...? చదువు మానడం నసికి...? పులి చేసుకుంటే మాత్రం...? ఈ ఒక్క నం వర్ష ర మే గా...చి. ఎ. కంప్లీ కాయ్య...!” అన్నాడు అనంతం. అవును- తన కంట యిదిగా వుంటే మాత్రం...ఈ

స్థితులు మాస్తూ తెల్లజోయి నుంచున్నాడు యింటి గుమ్మంలో.

రాధమ్మ దగ్గరకువెళ్లి మాణిక్యం దినంగా అడిగింది. “ఒకటి రెండు రోజుల్లో నీయిలు కాలి చేస్తాం. కొంచెం ఓపిక పట్టవే!” అని.

రాధమ్మ కొడుకుపేరు చెప్పి అరుస్తూ కాస్తేపు ఏడ్చింది. ఇంతవరకూ చేసిన రథస కళలు ఆమెలో మారాయి.

“ఒక వారంగోజులు దాటి ఇంట్లో ఉంటే మీ సామానంతా గిరిగిరా వినేరే స్నాన అవతల!” రాధమ్మ అరిచింది.

“అలాగే” అని వాగ్దాన మిచ్చినట్లు నటిస్తూ, రథస తగ్గిందని సంతోషించింది మాణిక్యం.

మర్నాడు అవధాని వచ్చేడు. ఒక్క రే గొంతికొలం గడుపుతే, రాధమ్మ ముసుగు గురుకుపడుతుండేమా అని, ప్రకాశాన్ని తల్లి కిల్లతో, శరీర యింటికి నూర మన్నాడు. కాని రాధమ్మను మాత్రం రోజుకోసారి వచ్చి చూసి వెతుక్తూండమని

మాత్రమన్నా అనకపోతే వా నేనుకుంటాడు...! అనుకున్నాడు.

“అబ్బే...! యిక నాకు అటువంటి ఉద్దేశ్యం లేదోయ్...! నేను వదువుకుని ఉద్యోగం చేసి ఈశ్వలాల్సిన పనంటూ ఏమీలేదు. ఈ వాన్న పుణ్యమా అంటూ బోలెడు సంపాదించి యిచ్చిపోయాడు... హాయిగా, కులాసాగా, కాలమీద కాల వసుకు బ్రతికొచ్చును...! కాదంటావా?”

సత్య శ్రీ

గాజుగానున, పాలరాతి తేబులోమీద పెడుతూ నోట్లో నిర్భయ గురిక వేకాడు అనంతం నీరసంగా! ఎందుకూ...? తనకూ వున్నాడు నాన్న...! ఛీ! అనుకున్నాడు.

బొగలుగక్కే పడివేసి కాఫీ త్రాగి, యిద్దరూ ఒక్కసారిగా కప్పల్ని తేబులో మీద పెట్టేరు. పిలు తేబులోమీద పడించే తడవుగా లాశాడు శర్మ. అనంతం, శర్మ కేసి చూసి నవ్వాడు అదోమాదిరిగా. శర్మ కూడా నవ్వి అన్నాడు: “నీముఖం...! అదే వింటి...? ఎవరికీ ఏంపోయింది! నేనుమాత్రం పరాయివాణ్ణా...?”

హెచ్చరిక చేసి, అంతకన్న ప్రస్తుతం చేసేది కూడా ఏమీ లేదనుకుంటూ తిరిగి రెండు గూరు వెళ్ళిపోయాడు అవధాని.

తక్షణం యిలు దొరకాలంటే మలుపు కాదు. ఇళ్ళోసం వెలికివెలికి తే సారి పోయాడు ప్రకాశం. వారం గడవగానే రాధమ్మ కేకలు, పెడబొబ్బలు, మరీ ఎక్కువైనాయి. ఇంక ఈ బాధపడిలేక పాత కాకి నాడలో ఒక పాతయింట్లో వది తే ను రూపాయిల అద్దెకు ఒక యిలు తీసుకున్నాడు ప్రకాశం. పరిసరాలు, యింటిపరిస్థితులు గమనించడానికి వ్యవధి లేక పోయింది. తన కుటుంబంతో ప్రకాశం ఒక రోజు వచ్చి ఆక్కడ ప్రవేశించాడు. ఒంటరిగా విడువబడిన రాధమ్మ ఆరోగ్యం గురించి విచారిస్తూ, తన్ను భి మానంతో సహాయ కారిగా ఆదుకున్న ఆప్రబంధువుకు నేన కాయ్యలేని పరిస్థితులు ఏర్పడాయని, విధి వైచిత్ర్యానికి వినుబోయాడు ప్రకాశం.

(ఇంకా వుంది)

అనంతం మనస్సులో యింకా ఏదో ఏదో అనుకున్నాడు.

ఇద్దరూ బయటకొచ్చేకాదు.

“తప్పకుండా వస్తావుకదా...? ప్రత్యేకంగా నేనువచ్చి ఆహ్వానిస్తాను ఆరోజున” అన్నాడు శర్మ.

“ఎందుకు రాను...?” అన్నాడు అనంతం ఏదో ఆలోచిస్తూ.

అనంతం చివరి రెండు మెట్లు దిగి, “వస్తానని చెబుతూ రోడ్డుమీద కాలు పెట్టి వెళ్లి బానికి ఉపక్రమించేవాణ్ణి, శర్మ మండ రించాడు.

“అదేమిటి...? చినుకులు వట్టంటా...? నే బస్సులో వెళతా లే. గొడుగు తీస్తేర్లు!” అంటూ తెరచివున్న తన గొడుగు అందించాడు శర్మ.

అనంతం గొడుగు తీసుకుని వంతెనదాటి మలుపుతిరిగి రోడ్డుత్రోవ పట్టేడు. నగం దూరం వెళ్లి గొడుగుమీద చినుకులుపడుతూ బతులపమని శబం చేస్తూంటే, ఈదురుగాలి వెనక్కు నెడుతోంటే, చెప్పలులేని కాళ్ళ మీది బురదను వగులువగులుగా వున్న పెజామా అందుకోవోతూంటే ఒకచేయి గొడుగును అదిమి పట్టుకుని, మరోచేత్తో పెజామాను వెకెత్తుకుని నడుస్తూ, స్పష్టంగా గోళిగాడు పైకి!

“ఛీ...! తనెందుకూ వనికెరాడు...?” అని!

* * * అనంతం యింటిగుమ్మంలోకి ఆడుగు పెట్టగానే లోపలనుంచి చంటిదాని వీడుపు మూసీవున్న తలుపుసంక్రమించి చూసుకొచ్చి తలుపు కదులుగా వున్న అనంతం గొడుగులో జొరబడి అనంతం చెవుల్ని గింగురులెత్తించింది!

అనంతం మురిపొయాడు.

అనంతం ఉడికిపోయాడు.

పళ్లు ‘పలువట్ట’ లాడించాడు!

అదే విసురుతో తలుపు గట్టిగా తట్టాడు.

భార్య కళికేఖ వచ్చి తలుపు తీసింది. చంటిదాన్ని దంక నేనుకునే తలుపుతీయ్యగానే మధ్యనసారాలో యినుపపూచనుంచి-వేళ్లాడే హరికన్ లాంతరు వెలుగు ఒక్క మృడిగా అనంతం ముఖానికి వెలుగుపూత పూసింది.

ముఖం చిటిచి, కళ్లు మూసుకుని లోత అరు వెళ్ళాడు అనంతం.

“ఏక్కోనుంచి వచ్చి, ఒక్కసారిగా

ఒకతరహామనిషి

తెలుగును చూట్టంవల్ల.....!" అనుకుంది భార్య.

"బహుశా ఈదురుగాలికి....!" అనుకున్నాడు అనంతం తిండి, అప్పుడే భోజనం చేసి వైపం చేకి చేతులదడుకుంటూ గుమ్మం లోకి వస్తూ.

ప్రాధున్న కాచిన నీళ్ళచావు, నిన్న రాత్రి చేసిన కందిపచ్చడి పుంజు వేసుకుని రెండు రెండు ముద్దులు, గొణుగుంటూ తిని, వచ్చి అరుగుమీద కూర్చున్నాడు అనంతం పడక కుర్చీలో.

బయలు యింకా చినుకులు పడుతూనే వున్నాయి. రోడ్డుకి అవతలిప్రక్క వున్న ఎల్క్ ట్రేక్ లైటు వెలుగులో, ప్రైవేటు పడే తుంపుర గమ్మత్తుగా కనిపిస్తోంది. ఇంటి ముందున్న తూముక్రిందనుంచి మురుగు కాల్వ 'వడదప' ప్రవహిస్తోంది. ఇంటి పరిసరాల్లో, రోడ్డుకిరుప్రక్కలా వున్న బండల కింద బొరియల్స్, నివసించే కేటకాలు చేసే కలకలం ఒకవిధంగా అనంతాన్ని ఊర జిస్తోంది; ఒకవిధంగా హెచ్చరిస్తోంది.

అనంతం అటువంటి ప్రకృతిలో లీనమై కొంతసేపాగి అనుకున్నాడు: "తిను పెట్టివుంటే ఏనాడో శిశువు తినడమేమోయింది. అప్పుడు తన 'గొంట్లో' దిగబడేవాడా...? అసలు శిశువుమూత్రం సిరివెక్కుకుంది ఈమధ్య నేగా...! తినతొండే చెప్పేవాడు అప్పుడప్పుడు: శిశు తొండే మొదలు ఈవూరు బీదవాడుగా వచ్చి చిన్నచిన్న మురుగు కాల్వలకి తూములూ అని, కంట్రాక్టు తీసుకుని కట్టటంతో మొదలు పెట్టి రాసురాసు పెద్ద పెద్ద గవర్న మెంట్ కట్టడాలు కంట్రాక్టు తీసుకోవడంతో సిరివెక్కుకుంది...! బాతూ బాతూ వాడికి వెద్ద మేడా, కావలసివంత ఆస్తి యిచ్చిపోయాడు...! ఎందుకూ 'తనతొండేకి అంత తెలివితేటలే లేన్ను' తైతే తను ఏనాడో బాగుపడేవాడు.

వైగా తను మూలు వదలిపెట్టి వెంటనే తనకు మామయ్య కూతుర్ని కట్టబెట్టేశాడు. తనకు చిల్లిగవ్వ కూడా యివ్వలేదు పెళ్లి లో....! తనకప్పుడే యిద్దగు పిల్లలు...మళ్ళీ పదిపది హేనుగొజుల్లో మూడోదేతయ్యారు...! ఛీ! తను పెద్దగొంట్లో దిగబడిపోయాడు! తనకు శాంతి లేదు...!

ఇంకా, ఇంకా.....ఏదో తలపోసుకున్నాడు అనంతం. గతి జీవితంలోని కొన్ని కొన్ని మధురస్వప్నముల్ని ఏరి కోరి ఆహ్వానించుకుని తనకొయ్య దేవాహూడు.

"శిశు...! నా శిశు...!!"

అప్రయత్నంగా కళ్ళు తెరవకుండానే, అలానే మర్నీలో సామ్యుసిల్లిపట్టు పడుకుని వుండే, స్వప్నంగా...అవ్యాయంగా....,

ప్రణయం వుట్టిపడేలా అనేకాడు. ప్రేమే...!

ప్రక్కనే ద్వారబంధానికాసుకుని, కడుపులో ఒక పాపను, మోకాటిమీద తల పెట్టి నిద్రపోతూన్న 'బుజ్జిగాణ్ణి', వల్లో పడుకుని పాలురాక కసిగా రొమ్ముల్ని గీరు తూన్న చంటిదాన్ని మోస్తూ, ద్వారానికి తల ఆన్చి, కునికిపాటుపడుతూన్న అనంతం భార్యకు ఈ పిలుపు వినిపించగానే ఉలిక్కి పడ్డది! వల్ల యుల్లుమంది. మనస్సు పులక రించింది. గుంబలుపడి జీవకళ తీసింది బాతూన్న కళ్ళు వింతకోభతో ప్రకాశించినై. సిగ్గు మంచుకొచ్చేసింది. "ఏమిటి!.. ఈవేళ తనమీద యంత అనుగ్రహం కలిగిందే తన భర్తకు...? ఎంత ఆవ్యాయంగా వుంది పిలుపు...? ఎప్పుడూ తేంది తన పేరు పెట్టి...? అబ్బ...!" అనుకుంది వర వశం అవుతూ.

మోకాటిమీద పడుకున్న బుజ్జిగాణ్ణి గమ్మమీద అలానే పడుకోబెట్టి, వల్లో చంటిదాన్ని చేతుల్లోకి తీసుకుని లేచానికి ప్రయత్నిస్తూ—

"ఊ...!!!" అంది మధురంగా, శ్రావ్యంగా.

స్వాస్తిక జగత్తులో విహరించే అనంతానికి భార్య జవాబు, తను ఊహించుకుని తేలిపోతూన్న మధుర ఘట్టాల్ని ఒక్క వేటుతో ముక్కలు చేసినట్లే ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచి భార్యకేసి ఎత్తగా చూచి, 'హు...!' అని మూలిగాడు.

"నువ్వింకా మేల్కొని వున్నావే? ప్రాధుపాత...? పడుకోగూడదూ పోయి" అంటూ కనిరాడు.

భార్య సీరై, తలుపుకి అలానే తేరబడి పోయింది చంటిదాన్ని హృదయానికదు ముకుంటూ.

"ఇదేమిటి? ఇంతలోనే యంత మార్పు" అనుకుంది.

ఇక అనంతానికి అరుగుమీద కూర్చోబుద్ధికాలేదు. లోపల కొచ్చేడు విసురుగా.

* * *

తెల్లవారింది. ముసురు తగ్గిపోయి వాతావరణం ప్రశాంతంగా వుంది. మబ్బు విడిచిన ఎండేమా, మృదుమంటోంది.

ఆరాత్రి అనంతం ఏమి ఆలోచించాడో చెప్పడం కష్టంగాని, ప్రాధున్నే కాఫీ త్రాగి, స్టేషన్ కి పరుగెత్తుకొచ్చి అప్పుడే బయలుదేరిపోతాన్న రైల్వే పడ్డాడు ఒగురుస్తూ.

"పాపం! మామయ్య కలాగుందో? ఏమిటి ఈవేళ మామయ్యమీద యంత శాలి పుట్టుకొస్తోందే తనకు? అనుకోకుండా బయలుదేరాడు పాలెం!" అనుకున్నాడు.

అనంతం కూర్చున్న బెంచీకి ఎదురుగా అంతవరకూ పేపరు ముఖానికి అడ్డుపెట్టుకుని చదువుకుంటూన్న వ్యక్తి, పేపరు దించి ఎదురుగా వున్న అనంతాన్ని చూచి పలుకరించాడు.

"ఏమోయ్! అనంతం! ఎంతవాడి వియ్యావ్? చాలా రోజులైంది నిన్ను చూచి ఎక్కడకు బయలుదేరావ్?"

అనంతం ఉలిక్కిపడి మాచాడు.

ఎవరది? డా॥ శివంగారుడూ...? ఆయిదాని సంవత్సరాలవుతుంది తన వూరు వదిలిపెట్టి...తనప్పుడు చదువుకుంటూన్నాడు.

అనంతం నవ్వాడు. డాక్టరుగారు తన అమ్మగ్గండనే విశాఖపట్టణంలో వుంటున్నానని చెప్పకొస్తూ చాలా చాలా ప్రశ్నలు వేశాడు.

"అయితే యిప్పుడు నువ్వేం చేస్తూన్నట్టు? చదువు అదీ అయిపోయిందా? పెళ్ళి? మీ నాన్న కులాసాయేనా? పాపం ఆయన దిగ్గలా వుంది? నేనుండే లప్పడే చాలా బాధపడేవాడు పాపం!" ఇలాంటి ప్రశ్నలే చేసుకొస్తూ, "మాచావ్ అనంతం, మీనాన్న చాలా యోగ్యుడు. ఎంత ఓర్పు, ఎంత శాంతి, పాపం ఆయన కాబట్టి, మీ తాత భార్యం చేసిన అప్పులన్నీ చిల్లిగవ్వ లేకుండా తీర్చిసి, నలుగురూ అవమానం పొందకుండా 'వివాదాన' అనిపించుకున్నాడు! ఆయన సంపాదనంతా అటువంటివాటికే అయిపోయింది! మొన్న మొన్న టివరకూ నీతోనే ప్రచురణావేడు వారు! నీకు పదిహేరేళ్ళు వచ్చేవరకూ ఏదో అన్యస్తతగానే వుండేది. ఎంత డబ్బు పోసేరు! ఎన్నిపాట్లు పడారు నీకోసం?! అలా చేయబట్టేగా నువ్వు అక్కరకొచ్చావు ఆయనకి!" అంటూ యింకా, ఏదో ఏదో పొగిడాడు డాక్టరుగారు—

తిండిని పొగుడుతూన్నంతసేపూ చిలుపటలాడాడు అనంతం లోలోన!

"ఎందుకూ? అప్పులు తీర్చాడట. అప్పులు! అలా పాడుచెయ్యబట్టేగా తని పప్పుకు బాపమతుంట!" అనుకున్నాడు. మొత్తమీద అనంతం, తనకు, డాక్టరు గారికూడా తృప్తినిచ్చే జవాబుల్నే చెప్పకున్నాడు.

'పాలెం' చేకకోవాలంటే మరో గండు స్టేషన్లు దాటాలి. ఈ వచ్చే స్టేషన్ లో 'క్రాసింగ్' వుంటుందల్ల, మైయన్ లైన్ వదలి, 'టూత్ లైన్'మీద ఆగింది బండి. ప్లాట్ ఫారంమీద మరో ప్రెయిన్ వుంది.

అనంతం కొంచెం వూపిరి తీసుకుని, వెనక్కి తిరిగి కిటికీలోకి ముఖం పెట్టి అవతలి రైల్వేకి చూచాడు. చూచి ఉలిక్కి పడ్డాడు ఎందుకో.

"ఎవరది? సుబ్బారాయుడుకదా? ఎక్కడ

డికి వెళుతున్నాడో? కొంపతీసి!" యింకా ఏదో అనుకునేలోపులే అతను అసంతాన్ని చూచి అదుర్దాగా రైలు దిగివచ్చాడు దగ్గరకు...

"పాలెవేనా వెళ్లేది? కిశిరేఖ అక్క ఏది? పాపం మామయ్యకు చాలా ప్రమాదంగా వుంది... మొన్న ఉత్తరం కూడా వాతావరణంగా యిద్దరినీ రమ్మని. ఈ వేళే మరి ప్రమాదంగా వుంటే నన్ను పంపేరు తీసుకు రమ్మని. పద - యిక నేనెందుకు వెళ్లటం. మీలో పాటుగానే వచ్చేస్తాను. నేను ముందే అనుకున్నా లే. బహుశా మీరు ఈ ట్రైన్ లో వుంటారని." నక్క తిప్పకోకుండా చెప్పకొచ్చాడు అతను.

అసంతం నీరయ్యకు.
ఫీ! యింకా జరుగుతుందని తను అనుకున్నాడా? యింత ప్రమాదస్థితిలో వున్నాడని తెలిస్తే ముందే వెంటబెట్టుకొచ్చేవాడు దాన్ని. నిన్న ఉత్తరం కూడా వచ్చింది. నిర్లక్ష్యం చేసేడు తను. అయినా ఒకరోజు కూడా తిరక్కముందే యింత ముందు కొస్తుందని తనమాత్రం కలగన్నాడా...? ఇలా అనుకుని, పైకి అతనితో అబద్ధమాడే కాదు.

"మాడు. సుబ్బరాయుడు!! యింత ప్రమాదంగా వుందిని తెలిస్తే అప్పడే వెంట బెట్టుకొద్దను మీ అక్కను. అయినా నాకు ఉత్తరం కూడా అందలేదు. మామ్మలుగా వుండిగదా అనే వుత్తేశ్యంతో నే నొక్కడే బయలుదేరాను. ఎలాగు నువ్వెళ్ళుతున్నావుగా. సాయంత్రం ఆరున్నర బండికి వెంట బెట్టుకొచ్చేయ్! మావయ్యకేం ఫరవాలేదు. నాకు ముందే తెలిస్తే యింత అజాగ్రత్తగా వుండేవాణ్ణి కాను." చాలా బాధ పడినట్లే కనిపించాడు అసంతం.

అతను యిక ఏమీ మాట్లాడలేక పోయాడు.

"సరే, ఏం చేస్తాం తెలియదానికి? ప్రమాదంగానే వుంది. అక్కను చూస్తాడో లేదో."

—అనేసి, కదిలిపోయే రైలు ఎక్కేడు కరుగత్తుకల్పి.

కొన్ని క్షణాలవరకూ అలానే వుండి పోయాడు అసంతం.

"ఈ విషయంలో తను పొరపాటు చేశాడా...? ఉత్తర మొచ్చినా ఎవరితోనూ చెప్పలేదు తను. ఆ సమయంలో అలా గనిపించింది తనకు" అనుకున్నాడు అసంతం.

* * * *

పాలెంలో దిగి, మామయ్య యింటి గుమ్మంలో అడుగుపెట్టే సరికి పరిస్థితి చాలా అందోళనగానే వుంది. అసంతం చుట్టూ మూగి, కిశిరేఖ గురించి ప్రశ్నల కర్పణ కురిపించారు. అంతక్రితం అతను అతనితో

చెప్పిన అబద్ధాన్నే మరి కాస్త నమ్రతగా ముఖంలో విచారాన్ని వెల్లబుచ్చుతూ చెప్పేడు అసంతం. అత్తయ్య కన్నీళ్లు పెట్టుకుంది.

"తుదిఘడియల్లో కూడా ఆయన్ని చూచుకునే రారే లేదేమో...దానికి!" అంటూ చాలా నొచ్చుకుంది.

ఇదంతా చూస్తుంటే అసంతానికి 'ఫీ!' అనిపించింది. అసలు తనెందుకు వచ్చాడా అనుకున్నాడు!

మామయ్య పడుకున్న గదిలోకి వెళ్లేడు అసంతం. మామయ్య స్థితి చాలా భయంకరంగా వుంది. మంచానికి అతుక్కుపోయి చైతన్యరహితంగా పడివున్నాడు. మాటలేదు. కళ్లుమాత్రం తెరుచుకుని అందరికీనీ ఆశగా చూస్తూన్నాడు.

అసంతం వెళ్లి మామయ్య ముందం మీద కూర్చున్నాడు. మామయ్య ఏదో ఏదో అడగాలనుకున్నాడు. మాట్లాడటానికి ప్రయత్నించాడు. పెదాలు మాత్రం కదిలాయి. అంతే మరేవిధమైన కళ్ళమూ వెలువడలేదు. మామయ్య కళ్లు దేనికోసమో వెలికాయ.

అసంతమే అన్నాడు: "నీకేం ఫరవాలేదు మామయ్యా...?" మరో రెండు గంటల్లో కిశిరేఖ వచ్చేస్తుంది. సుబ్బరాయుడు వెళ్ళాడుగా" అని.

అయితే మామయ్య ఎంతకాలమో బ్రతకలేదు. సాయంత్రం అయిదుగంటలకే ప్రపంచాన్ని విడిచిపెట్టేడు మామయ్య—

రాత్రి ఏడుగంటలకు కిశిరేఖ వచ్చింది పిల్లల్ని తీసుకుని. తండ్రి చనిపోయేటప్పుడు దగ్గర లేకపోవటంవల్లా ఏమో మరి కుమిలిపోయింది కిశిరేఖ.

ఇదంతా చూస్తూ అసంతం అనుకున్నాడు ఈసారి: "ఏమిటో...! ఈవేళే తన యింత మూర్ఖుడయ్యాడే...?" అని.

* * * *

మామయ్య 'కర్మ' అదీ అయిపోయిన తరువాత కిశిరేఖను తీసుకొచ్చేవాడు అసంతం. మామయ్యకున్న 20 ఎకరాల పొలంలో తన భార్య వాటాక్రింద అయిదేకరాల మాగాణి రాసిపోయాడు! ఇది అసంతానికి ఒక విధంగా తృప్తిని, మరోవిధంగా అసంతృప్తిని కలుగజేసింది. "ఆ సలు తండ్రి ఆస్తిలో కూతురుకూడా సమానభాగం రావాలి. మామయ్యకున్నది మరోకొడుకేగా" అనుకున్నాడు.

తండ్రిమరణంతో కిశిరేఖకు పెద్ద 'షాక్' తగిలినట్లే ఎప్పుడూ దిగులుగా వుండేది. పదిహేనురోజుల్లో మనిషి మరి నన్నబడి పోయింది. తెల్లగా పాలిపోయి కట్టెలా తయారైంది. ఆమెలో నిండుగా, ఎత్తుగా కనిపించేవలా ఒక్కగర్వంమాత్రమే. జీవకళహతూన్న ఆమెకళ్లు ఎప్పుడూ దేని

కోసమో వెతుకుతూన్నట్టు ఏదో అవ్యక్తమైన క్షేమాన్ని, అసంతృప్తిని అనుభవిస్తూన్నట్టు వుండేది...

అసంతం భార్యను రోజూ చూస్తునే వుండేవాడు. చూచి అనుకునేవాడు... "రోజురోజుకీ యిలా తయారవుతుందే తన భార్య...?" అని. అంతే అనుకోడంవరకే తనవని.

ఆవేశసాయంత్రం పూరంతా తిరిగి యింటికి చేరుకునేసరికి ఆరుగంటలైంది. గదిలోనుంచి మూలుగు వినిపిస్తోంది. చంటి దాన్ని భుజంమీద పడుకోబెట్టుకుని తండ్రి అరుగుమీద అటు, యిటు తిరుగుతూన్నాడు మధ్యమధ్య దగ్గుతూ. అసంతాన్ని చూచి అన్నాడు:

"కోడలు రెండుగంటలనుంచి బాధపడుతోంది. నేను మొన్ననే చెప్పేను అత్తయ్యను తీసుకొచ్చి పెట్టుకుంటే మంచిదని. మనకికీ యింట్లో అడ్డదిక్కువరున్నార గనుక—నువ్వు ఏమీ పట్టించుకోకపోతే ఎల్లారా అన్నేళ్లు వచ్చి? వైగా మరో బిడ్డకు తండ్రిపి కాబోతున్నావు" కాస్త పూటుగానే పేల్చేడు తండ్రి వినుక్కుంటూ.

అసంతం కొన్ని క్షణాలు అలానే వున్నాడు ఏదో ఆలోచిస్తూ. అప్రయత్నంగా చైతన్యం కలిగినవాడిలా ఏమీ సమాధానం చెప్పకుండా బయటకు వెళ్ళి అయిదునిమిషాల్లో తిరిగి వచ్చాడు.

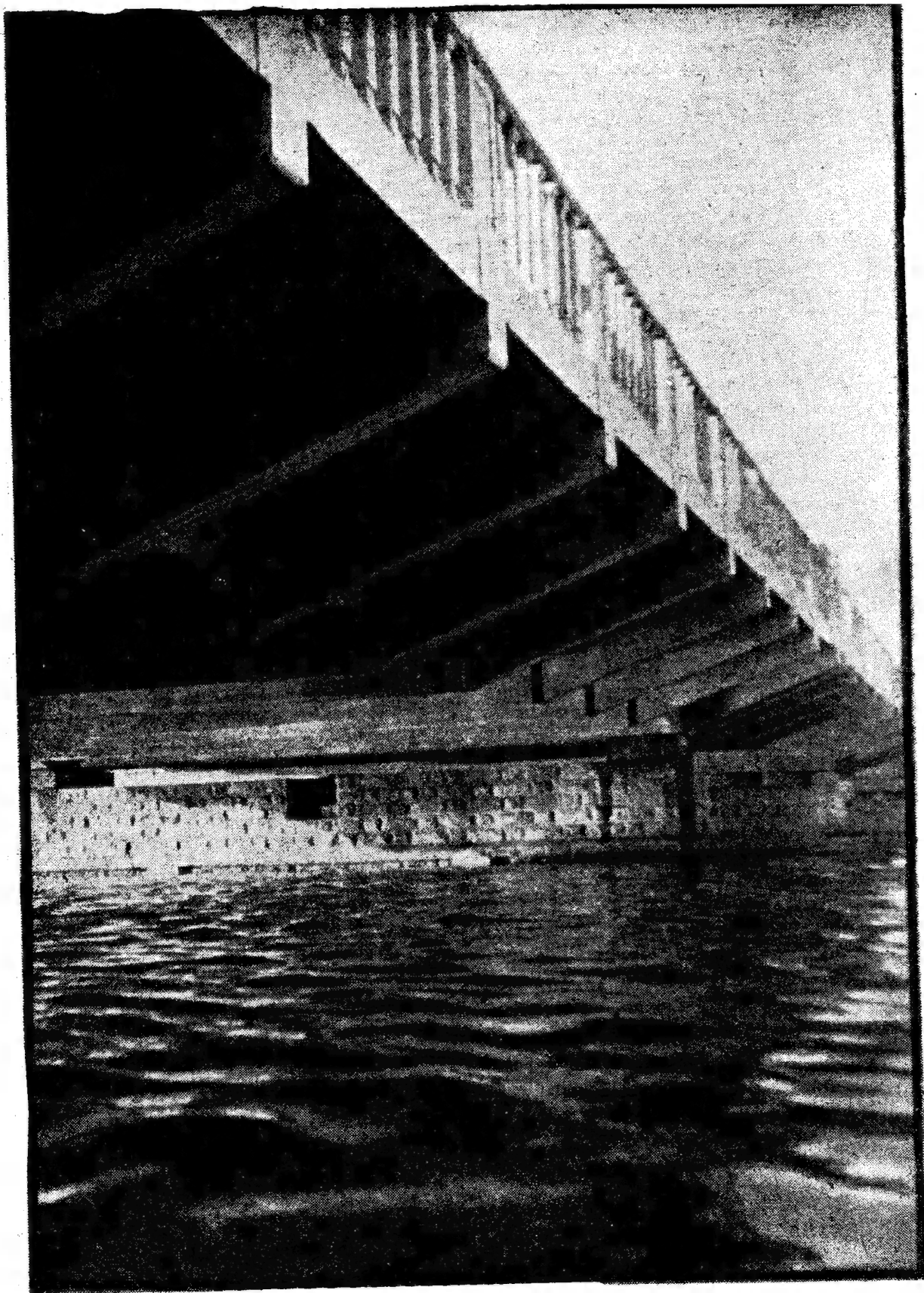
"బండి తీసుకొచ్చాను...! యింటిదగ్గర కన్నా హాస్పిటల్ లో జాయిన్ చేయిస్తే మంచిది...! చంటిది అక్కడేగా వుట్టింది...! ఈలోపుగా అత్తయ్యకు కబురంపుతాను...! రేపు ప్రాద్దున్న కల్తా యిక్కడుంటుంది...! అయినా యింత తొందరగా వస్తుందని - నేనుమాత్రం అనుకున్నానా ఏమిటి...?"

తండ్రి యిక ఏమీ మాట్లాడలేకపోయాడు. ముఖం చిట్టించుకుని గొణుక్కున్నాడు. "కొలేమేమిటిలే. తెలియదా?" అని.

అసంతం వెంటనే భార్యను తీసుకొని హాస్పిటల్ లో జాయిన్ చేయించి, అత్తయ్య కోసం పాలెం వెళ్ళటానికి ఎవరో పురమాయించి, తన యింటికి వచ్చి ప్రాద్దున్న వండిన అన్నమే వుంటే తిని, పిల్లల్ని యిద్దరినీ తీసుకుని ఆస్పత్రికి బయలుదేరాడు.

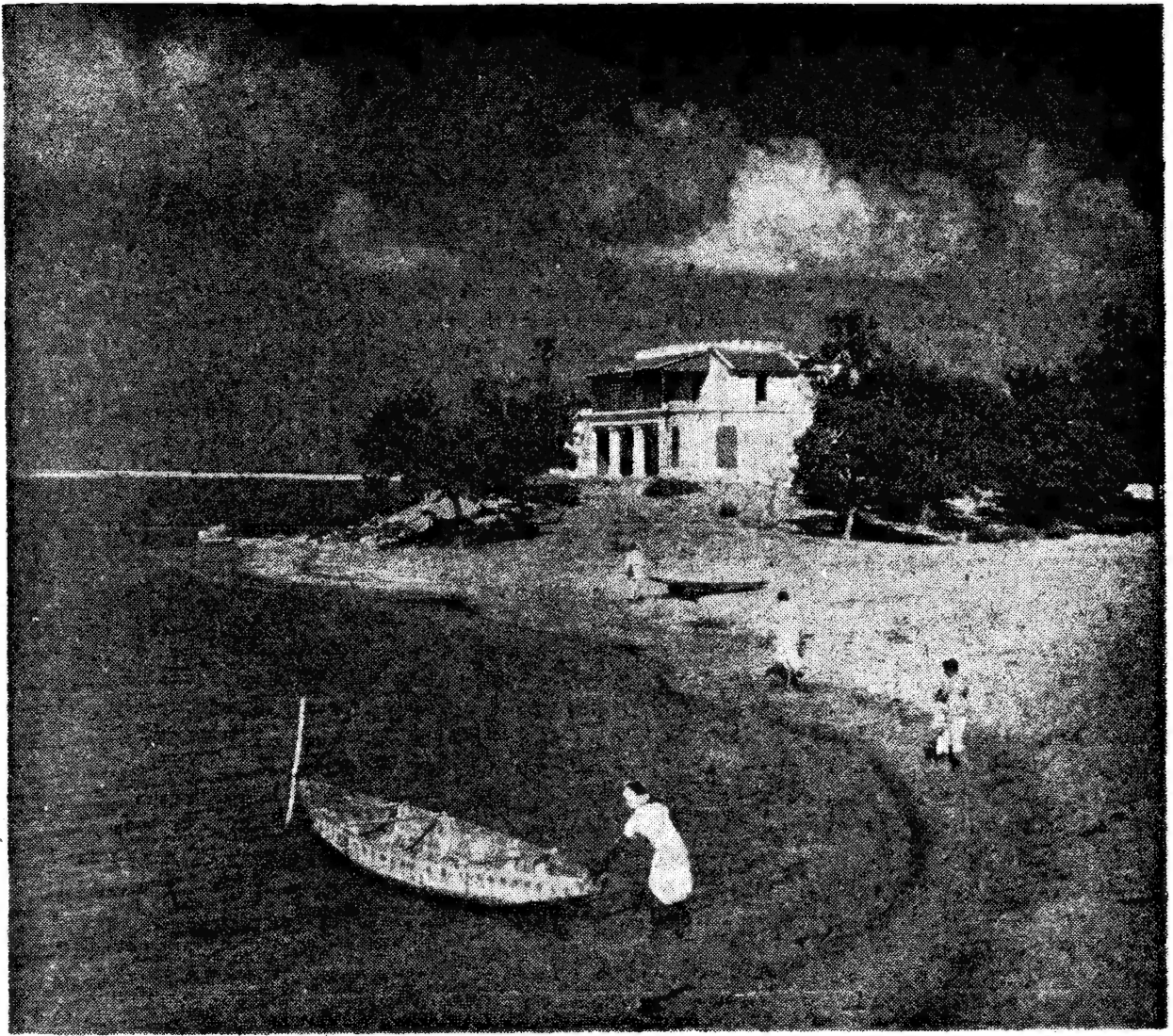
రాత్రి తొమ్మిదిగంటలు కావస్తోంది. గదిలోనుంచి భార్య మూలుగు భయంకరంగా వినిపిస్తోంది. అయిదు నిమిషాల క్రితమే డాక్టరు తలుపు తెరచుకుని వచ్చి దేనికో బాగా చివాట్లు పెట్టి గదిలోకి వెళ్ళి పోయింది. బుజ్జగాణ్ణి అలానే గమ్మమీద పడుకోబెట్టేడు. చంటిదాన్ని భుజంమీద నేనుకుని త్రిప్పేతున్నాడు అసంతం.

"ఆవిడి చాలా బలహీనంగా వుంది...!

మంత్రశక్తి

ఫోటో : నీలంరాజు మురళీధర—మద్రాసు

బిడ్డచేరిన నావ

ఫోటో: పి. సి. ఎస్ ఈర్వో బాబు—మద్రా:

★ **బిడ్డచేరిన నావ**
 కనలుం చాలా కష్టం...! యింనాక
 దొడ్డున పెట్టిన చివాట్లు అవి.

"అవును - ఈ కష్టము తెలిసాస్తోంది ఈ
 యిం తింకితూడా సరిగా వుండేదాకాను.
 దామయ్య బ్రతికివుండగా కూడా ఎంత
 సహాయం చేసేవాడు...? తిం తిండి చెప్పి
 ఎటు ఆ కష్టాలో పద్దులు రాయబావికన్నా
 వుండరాదుకాదు తిను...అలా అన్నా ఒక
 దాదిరిగా గడిచేది తిం యింకితో. కాని తిం
 కష్టాలో ఏమీ చెయ్య బుద్ధి అయ్యేదికాదు.
 తిం కష్టాలోని నిర్లక్ష్యం, అకాంతి, అసం
 తృప్తి వంటాడేవి...! తినుమాత్రం ఏమీ
 చేస్తాడు...? తిం మనస్సు తింను అలా పడి
 పోతోంటే.

ఎప్పుడూ లేచి అసంతానికి పక్కాత్రాపం
 కలుగనాగింది ఈసారి.

మధ్య హాల్లోవున్న గది యాతం

పన్నంతు గంటలు కొట్టింది. గది తెలుపులు
 తెరుచుకున్నై. దొడ్డున బయటకు వచ్చింది.
 అనంతం ఉలిక్కిపడ్డాడు.

"నే నప్పడే అనుకున్నాను. అవి
 కన్నది. కాని, బిడ్డ చనిపోయింది. తిరి
 విషయంకూడా చెప్పటం కష్టమే. అసి
 లావిషకు మనోవ్యక్త, గుర్తులత్వం చాలా
 కొలంనుంచి బాగా జీర్ణించిపోయాయి.
 చెగా ఏలా కావ్వు. నేలండి...పిల్లల్ని
 తీసుకెళ్లి చూపించండి. చెప్పటం కష్టం,
 అనేసి దొడ్డున వచ్చిపోయింది.

అనంతం కాళ్ళు తివబడిపోయాయి.
 నెంబనే తిండికొసం కలుగు పంకేడు.
 ఎప్పు సహాయంతో పిల్లల్ని తీసుకుని లోపల
 కట్టాడు అనంతం.

గదిలో శిశువు మంచానికి అతుక్కుని
 సరిగా కనిపించడం లేదు. కళ్ళు చూసుకునే

పుండి అస్పష్టంగా మారుతున్నా.

పిల్లల గోల విని బరువుగా కళ్ళు విప్పి
 చూసింది.

పిల్లలూ, తిం మంచంమీది నూర్చు
 న్నారు.

శిశువు పిల్లల్ని దగ్గరగా తీసుకుంది.
 చూచి గూని క అగుముకుంది. అనంతం
 కన్నీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు! శిశువు కళ్ళల్లో
 యింకో ఏదో ఆశ మెరులుతు నేవుంది.
 ఆమె కళ్ళు దేనికోసమో వెతుకులాడుతు నే
 వున్నై! ఏదో చూట్టాడాలనుకుంది. కాని
 నోరు రాలేదు. అనంతం చేతిని తన చేతి
 లోకి తీసుకుని గట్టిగా పట్టుకుంది.

ఇంతలోనే గాలివిసురికి, కిటికీ తెలుపులు
 ఒక్కసారిగా తెరుచుకున్నై. అదే సమ
 యంలో బయట, దూరంగా మనక చీకట్లో
 కనుపించే తాటితోపులోకి ఒక ఉల్క రా
 అంతర్ధానమై పోయింది. ★

గ్రహ పాలు

చీకటి పడింది. దీపాలు వెలిగించే సమయానికి ఆఫీసు ఫైల్స్ తో సదానందం యింటికి తిరిగివచ్చాడు. అంతక్రితమే వంట పని పూర్తిచేసుకొన్నది శ్యామల. బయట నుంచి విసిగి వేసారి వచ్చిన భర్తను యేమాత్రం లక్ష్యపెట్టకుండా, అతడు కాఫీ కడుక్కొని కుర్చీలో కూర్చుంటుంటడవుగా తీవ్రంగా యేమిటేమిటో అనేసింది. ఆమె వదనం యెఱ్ఱపడింది; గొంతుక బొంగురుపోయింది!

కుర్చీలో కూర్చున్న సదానందం భార్య అనే మాటలన్నీ ఓర్పుతో విన్నాడు. ఆమె వుండేంతో ఆ మాటలన్నా - వాటిలో అసత్యం యేమాత్రం లేదు. అవును - అప్పుడు - ఎంతకాలంనుంచో యెదురు చూస్తున్న కేయి రూపాయల మొత్తం తన చేతిలో పడింది. అంతకు రెట్టింపు అప్పులతో తాను సతమతమవుతున్నాడు. అంది నది - అప్పులవారీ కేవలం సర్దుబాటు చేసి, కొంత గొడవ వదులుకొందాం అని తానునుకుంటుండగా - పెదనాన్న నూర్య ప్రకాశంగారు వచ్చి, తన్నా మొత్తాన్ని అప్పుగా యివ్వవలసిందని కోరాడు; ఆయన కూతురు వివాహం శలవెట్టుకొన్నాడట... ఇస్తానన్నవాడు (ప్రస్తుతం లేదని ఆయన్ను దగాచేశాడట..... ఎలాగయినా పెదనాన్న... "నిన్ను నమ్మకున్నాను" - అని ఆయన అంటూంటే తాను కాదనలేక పోయాడు. ఇచ్చేశాడు! ఇదే తాను చేసిన పొరపాటు!

సామ్య ఆయన చేతిలోకి పోయి, ఎనిమిది నెలల చిల్లర అయింది! ఆయన డబ్బు యివ్వలేదు సరిగదా, ఉత్తరం ముక్కయినా రాయటంలేదు. ఆయన అక్క ఆమాత్రం తీర్చుకొన్నాడు. తమ బాకీలకోసం, అప్పుల వాళ్ళ మాత్రం తన యింటిమట్టూ తిరిగి నానామాటలూ అని వెతుకుతున్నాడు. తన బ్రతుకు కొరివితో తలగోక్కున్నట్లయింది! అంతా ఖర్చుం!

"నే అప్రయోజకుణ్ణి" - అన్నాడు సదానందం!

"నునిషి యెంతవున్నా కోపమాత్రం వుట్టెడు" - అంది శ్యామల!

"కోపం యెందుకూ? అట్లువంటి పొరపాటు చేశాను కనుక నే యివ్వడందరిచేతా మాటలు పడుతున్నాను; నానా యిబ్బంది

పడుతున్నాను. ఎంతయినా ఆయన నా పెదతండ్రిగదా... జరిగిన పొరపాటు యేలాగూ జరిగింది -" అన్నాడు సదానందం.

"అయితే యింకా యీలా పూరుకొని అప్పులవారీ చేతి చివాట్లు తింటూంటారన్న మాట?"

"సురేం చేయమంటావ్?"
"వెంటనే బయలుదేరి - రెట్టానికి తెచ్చు కొనటమో లేకుంటే, వెంటనే వచ్చి యివ్వవలసిందని రాయటమో జరపాలి. "సరి -" అన్నాడు సదానందం!

"రెండురోజులు నెలవుపడేసి, వెళ్లి వ్యవహారం పైసలు చేసురాగూడదా?"

"ప్రస్తుతంలో నెళ్ళటం యేలా కుదురుతుంది? ఆఫీసునెలవు యివ్వడు. పని చాలా వత్తిడిగావుంది -" అని తప్పించుకొన్నాడు సదానందం.

ఓగెటి నివరామకృష్ణ

"సరయితే వుత్తరం అయినా కొంచెం ఘాటుగా రాయండి"

"ఓ -" అతడు, తనకోటు కేబుల్ లోంచి, ఒక కార్డుతీసి, తెచ్చి, వ్రాసి, భార్యకు వినిపించాడు. "బాగా వ్రాశారండీ! ఆయన ఆభీమానం యేమాత్రం కలిగివున్నా వెంటనే డబ్బుతో వాలాడు -" అంది శ్యామల!

సదానందం వుత్తరం, తిరిగి కోటు కేబుల్ లో భద్రపరచబోతున్నాడు! ఇది శ్యామల మాసింది! భర్తకు బద్ధకం యెక్కువ. ఉత్తరం ఆయన కోటు కేబుల్ లో ప్రవేశించిందంటే పోస్తయినట్టే!

"వుత్తరం పోస్టులో పడేసిందండీ -" అంది శ్యామల!

సదానందం "ఉహూ -" అన్నాడు!
"సరయితే -" అని చదువుకుంటున్న, పదికొండేశ్వర తన కొడుక్కు వుత్తరం యిచ్చి "జాగ్రత్తగా పోస్టు ఆఫీసులో పడేసిరా" అంది.

"ఓ -" అంటూ బయలుదేరాడువాడు!

ఆ అబ్బాయి, ఎలటిక్ దీపాల వెలుగున, పోస్టాఫీసు దగ్గరకు సదున్నా, ఒక స్తంభం దగ్గర నిలచి - ఆ కార్డు చదువుతూంటే, వెనకత్తటగా,

అతగాడి స్నేహితుడొకడు హఠాత్తుగా వచ్చి "ఏమిటా ఆ వుత్తరం -" అంటూ చూచే కొంతక్షణం లాగ పోయాడు! ఉత్తరం రాలేదుకాని, బలవంతంగా లాగటంవల్ల ఆ కార్డు రెండు ముక్కలయి కూర్చుంది!

అక్షణనాల్పిధిరూ ఒకరి ముఖాలు మరొక కుప్పమాసుకొన్నాయి.

ఏంచేయాలో కొద్దికాలం యిద్దరూ తోచలేదు.

"ఉత్తరం పోస్టులో వేయలేదంటే మా అమ్మ చంపేస్తుంది. మా నాన్న చావ గొడ్తాడు" - అబ్బాయి చిక్క ముఖం పెట్టాడు!

"పొరపాటు జరిగిపోయింది... అయినా..." - అబ్బాయి స్నేహితుడేమిటో అనబోయాడు!

"ఇంటి దగ్గర యేమని చెప్పేదీ?" అబ్బాయి స్నేహితుడు కొంచెం ఆలోచించి "పోస్టులో పడేశానను" - అన్నాడు!
"జవాబు రాకుంటే"

"ఓన్... అదా... అప్పుడప్పుడు కొన్ని వుత్తరాలు పోస్టులో పోతూంటాయి. అందువల్ల భయంలేదు. వాళ్ళ వుత్తరం యొక్క డో పోయిందనుకుంటారు. నిపు మాత్రం వుత్తరం పోస్టులో పడేశానను. అబ్బాయి భయంతీరింది" సరి. నేమి యింటికి పోతాను" - అంటూ వాడు వెనక్కు తిరిగాడు!

"సురేం భయంలేదు. ఉత్తరం పోస్టు చేశానని చెప్పసుమా -" అంటూ అబ్బాయి స్నేహితుడు ముందుకు సాగిపోయాడు. రెండు ముక్కల కార్డు మాత్రం అక్కడే పడి దొర్లుతూంది.

సదానందం, అతగాడి పెదనాన్న దగ్గర నుంచి, రాజోయే సామ్యకోసం, జవాబు కోసం అదుర్దాతో యెదురుచూస్తున్నాడు. అబ్బాయి పోస్టులో వుత్తరం వేశాడనే ఆ దంపతులు భావించారు. అందుకే - దాని కోసం యెదురుచూస్తూంటే.

పదికొండురోజులుగడిచిపోయినాయ్...

నూర్య ప్రకాశం గారు రాలేదు సరిగదా, ఆయన నుంచి జవాబైనా లేదు. వ్రాసిన వుత్తరాన్ని పురస్కరించుకొని, త్వరలో పెదనాన్న మొత్తం యిస్తాడని పూహించి, గొప్పగా కొందరు యివ్వవలసిన వాళ్ళకు

సదానందం గడుపు పెట్టడం గూడా జరిగింది — ఆ గడుపు దాటిపోయింది! అది అదివారం మధ్యాహ్నం కాలం — బాకీ వాళ్ళు వచ్చి ఉబ్బడిగారు. సదానందం తెల్లబోయాడు. వాళ్ళు నానామాటలూ అని వెళ్ళిపోయారు. తెల్లతెల్లబోయాన్న అతని గాడితో: “మీ ప్రయోజనత్యం యే పద్ధతయిందే! నే నేమిటో అనుకోన్నాను. ఎంత దిగ్గర వాళ్ళ యితే మాత్రం — పుత్తరాలకు పూడి పడతారా? మంత్రాలకు చింతకాయలు రాతేలో జులు పోయావి. మీ రెంత గొప్పగా పుత్తరం వ్రాసినా ఆయన పట్టించుకోలేదు. అయినా ఆ డబ్బు మొత్తంగా మీ చేతిలో పడకుండా, సూనా నాటికి డబ్బు యివ్వగలనని బాకీ వాళ్ళతో మీరేలా చెప్పారండీ?” అని అడిగింది శ్యామల!

“పారపాటు జరిగిపోయింది” - డబ్బు కొన్నాడు సదానందం!

“పారపాటు కాదు... అంతా గ్రహ పాటు... అయినా... మీరు ప్రతి చిన్న విషయానికీ గొప్ప నెలగబోస్తారు. అందుకే నే - నానామాటలూ పడుతుండటం.”

“అవును. నే ఆ ప్రయోజనాన్ని” - కోపం వచ్చేసింది సదానందంకు!

“మాటనూకూ అదొకటి. అప్పలవాళ్ళకు జవాబు చెప్పటానికి - మీ ఆ ప్రయోజన కత్యానికి సంబంధం యేమిటండీ?”

“అంతా సంబంధమే” - విసురుగా అని, చాక్క జేబులో నలిగివున్న ఒక పోస్టు కార్డు తీసి, యేమిటో వడిగా రాసి “తాడో

బాంగరమా ఈ పుత్తరానికి తేలిపోవాలి... శనివారంనాటికి, జవాబుగాని, ఆరాత్రి, జవతకు ఆయన రాకగాని తనిపతుంటో, ఆ రాత్రి అటుపోయే జవతకు - నెలపు పడేసి వెళ్ళి, ఆయన నెత్తిమీద కూర్చుని అజా ప్రెసలతో డబ్బు వసూలుచేసి తీసుకు వస్తాను. అప్పుడు నీకు నే ప్రయోజనాన్ని, ఆ ప్రయోజనాన్ని అర్థం అవుతుంది. దానికింక ఏ గ్రహపాటూ అడ్డురాదు” - అంటూ బయటకు, పుత్తరంలో సదానందం వెళ్ళిపో బోయాడు!

“తిరిగి పుత్తరం వ్రాస్తూన్నారన్నమాట.” “అ.”

“జవాబుచ్చినట్లే - మనకు డబ్బు ముట్టి వచ్చే” - నవ్వింది శ్యామల!

“ఛీ... ఛీ... నీ వెళ్ళుమో యింతే” - అంటూ ఆమె నేమాత్రం పట్టించుకోకుండా, బయటకు నడిచాడు సదానందం!

అక్కడే కూర్చుని తెలుగు పద్యాల వల్ల వేస్తున్నాల్సి అబ్బాయి యెండుకో నవ్వాడు. తిల్లి వాడిని కారణం అడిగింది.

“ఏం లేదమ్మా” - అని తిరిగి నవ్వాడా మత్తాడు.

శ్యామల యేమీ అర్థం గాక తెల్లబోయింది.

సదానందం వాంఛించే శనివారం వచ్చింది...

పెదనాన్న తన రెండో పుత్తరానికయినా రాగలడని సదానందం తలబోశాడు. అఫీ

సులో వుండి ఆయనరాక తెలుసుకోటం కోసం యింటికి నాలుగయిదుమూడు కబురు సంపించాడు. ప్రతిమాయా రాలేదనే జవాబు వచ్చేది.

సదానందంకు వోళ్ళు మండిపోయింది. ఎదురుగా ఆ పెదనాన్న కనక పున్న పక్షంలో తన కసి కచ్చితంగా తీర్చుకొని వుండేవాడు. మరి గత్యంతరంలేక - సోమ వారంనాటికి నెలపు దుఖాస్తుపడేసి: “పని యెక్కువగావున్నప్పుడు - ఈలా నెలపు పెడితే యేలా” - అనే మాటలతో అఫీ సరు చేతి నెలపు గ్రాంటు చెయించుకొని: “ఇంత వరకూ ఏమిటో అనుకోన్నాను. నాగ్రహ పాటు యేమాత్రం బాగుండలేదు. శనిదేవుడు నా నెత్తిన తాండవమాడుతున్నాడు... అందువల్ల నే పాతికరూపాయల అప్పు యీ ప్రయాణం పేరుతో - నెత్తికి అంటుకొంటున్నది” - అనుకొని చీకటిపడటంతోలే యింటికి వచ్చాడు.

సదానందం, పెదనాన్న రావలసిన జవత - పదిన్నరగంటలకు వచ్చింది; అతడు నేపనుకునెల్లి ఆయన రాకపోటువల్ల విరాళితో యింటికి తిరిగివచ్చి ప్రయాణసన్నాహంలో పడ్డాడు. కొంతకాలం గడిచింది ప్రక్కయింట్లో గడివారం పన్నెండు గంటలు కొట్టింది... “బండి రైలు బయలుకు వస్తుంది. మరో ఆరగంటే బయలువుంది. నేబోతాను” అంటూ ప్రయాణ మయ్యాడు సదానందం.

“కొంచెం ఆలస్యం అయినా సరే న్యవహారం పరిష్కారం చేసుకు మరీరండి - అంది శ్యామల ధీర్ఘ సాగనంపుతూ!

“ఛీ... నెలపుగూడా పెట్టానుగా! అవసరం అయితే సోమవారం మధ్యాహ్నం వరకూవుండి... డబ్బు చేతి పట్టుకొని వస్తాను -” అంటూ విధి అగును దిగాడు సదానందం!

“సరి ఆలాచేయండి! డబ్బు తీసుకు రాకుండా పుత్తచేతులతో మాత్రం రాకండి. మనం చాలా యిబ్బంది పడతాం... బోలెడు - ఖర్చు చేసి వెడుతున్నాను” - శ్యామల అంది!

“ఛీ” - అంటూ సదానందం ముందుకు సాగబోతూంటే హఠాత్తుగా యెక్కడ నీంచో తుమ్ము వచ్చింది! అర్ధరాత్రి సమయం! ఎవరు తుమ్మారో యేమో! “ఆగండి... ఎవరు తుమ్మారో” - అని శ్యామల అంటూంటే -

“అవతల బయిందగరపడుతుంది. మన గ్రహపాటు బాగుంటే వెధవ తుమ్ములే చెప్తాయ్” - అంటూ సదానందం ముందుకు సాగిపోయాడు. శ్యామల అక్కడ ఒక్క నిమిషం నిల్చుని, తిలుపు చేసుకొని యింట్లోకి వెళ్లిపోయింది.

చర్మపుదాధల కన్నిటికీ

“నైబాల్”

చర్మవ్యాధులన్నిటిని శీఘ్రంగా నివారణచేసి, విషక్రిమి నాశనమై త్వరితంగా కుదుర్చుటలో “నైబాల్” ప్రసిద్ధికెక్కింది. కురుపులు, గజ్జి, ఎక్కిమా, స్కాబిస్,

మొటిమలు, తామర, కాల్షిఫుసుల్లు, వ్రణములు, మొదలైన వాటిని కుదుర్చుడంలో అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది.

బిడల్ ఆరోగ్యమునకు ప్రసిద్ధిచెందినది.

“రమజీన్ బెబి గ్రెప్”

తయారీదాడు

ది సాత్ ఇండియన్

మాన్యుఫాక్చరర్స్ కంపెనీ, మధుర.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు

సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు ఏజెన్సీస్

విజయవాడ, సికింద్రాబాద్.

బరంపురం (గంజాం), బాంబాయి.

అర్ధరాత్రి నిద్రలేకుండా ప్రయాణం చేసిన నదానందం - బద్ధకంతో మర్నాడు-అంటే అదివారం పడకొండు గంటలకు అతిడి పెద నాన్నగారింటికి చేరుకొన్నాడు. ఏమి టేబుల్ పేదనాన్నను అడిగాలని కోపంతో యింట్లో ప్రవేశించిన సదానం దానికి, అతగాడి పెద్దమ్మ కన్నించింది. అవిడ ఆప్యాయతతో: "ఏం నాయనా! ఇంటిదగ్గరనుంచేనా రావటం? అంతా టేబుల్ పేదనా?!" అని అడిగింది!

విసిగివున్న సదానందం, అవిడ మాట అను, అంతగా పటిండుకొనకుండా జవాబిచ్చి: "అడగటంతోటే, అవసరాని కొచ్చానని అభిమానం అయినా వుండకుండా పెద నాన్న నన్నీ విధంగా బాధ పెడుతున్నాడు. అప్పులవాళ్ళి పీక్కురింటూంటే రెండు వుత్తిరాలు వ్రాశాను. ఆయన బయలుదేరి రాలేదు సరిగదా ఒక్క వుత్తిరానికీ జవాబయినా యివ్వలేదు" అని, తీవ్రంగా అంటూంటే, అవిడ తెల్లబోతూ: "అనే మిటి నాయనా అలా అంటావా? తల తాకట్టు పెట్టుకొని, డబ్బు సర్దుబాటు చేసుకు - మీ పెదనాన్నగారు - అక్కడికి నీకోసం బయలుదేరిన నీన్న మధ్యాహ్నం జవాబు దాటిపోతే - దాని తరువాత బండికి బయలుదేరి వెళ్ళారు. ఏవో అవసరానికీ నువ్వు ఆదుకొన్న సంగతి మాకు మాత్రం తెలియదా నాయనా? మాకూ అభిమానం వుంది! ఆకారణంచేతనే - ఒక్కగా - ఆ ఒక్క వుత్తిరంముక్కో అందటంతోటే. ఆయన సొమ్ము మానుకొని బయలుదేరారు... నువ్వు మాత్రం - మంచి చెడ్డలు గుర్తించకుండా నిష్ఠూరంగా మాటాడుతున్నావ్" అంది.

"ఒక్క వుత్తిరమే అందిందన్నమాట" - అంటూ చెప్పేదిలేక తెల్లబోయాడు సదానందం!

"అవున్నాయనా! మీ కష్టసుఖాలు మాకు మాత్రం తెలియవా? ఇక... సరే... వంటయిపోయింది. నిద్రలేక అలసివచ్చావ్. ...రే" - అందావిడ వంటగదివయపు వెళ్ళబోతూ!

సదానందం ఆలోచిస్తూ: "నే నాయన కోసం బయలుదేరివచ్చాను. ఆయన అక్కడికి వెళ్ళాడు. ఎప్పుడు వస్తాడో యేమో" అన్నాడు. "బాకే మొత్తం నీ చేతికిచ్చి, రసీగుచేత పట్టుకొనిగాని, మీ పెదనాన్న రావన్నారు. అంగువల్ల నీవు తిరిగి వెళ్లేవాకా ఆయన అక్కడే వుంటారు" అంది దావిడ!

సదానందం గడియారంవరక ఒకమారు మానుకొని "మరోగంటకే జవాబుబయలు

దేరుతుందన్నమాట. పెద్దమ్మ! నేదానికీ పోతాను." అంటూ నీకు పోసుకోటం సంగతి మరచి భోజనానికి బయలుదేరి వెళ్ళాడు.

* * * *

ఇక - సదానందం యింటిదగ్గర - అతగాడికోసం, అతిడి పెదనాన్న మార్వ ప్రకాశం గారు - తెల్లవారితే అదివారం అనగా - అయిదుగంటలవేళ, యింటికి వచ్చాడు. వస్తూనే ఆయన! "జవాబు దాటి పోయింది. దానిమీదయితే రాత్రే చేరుకోనేవాడ్ని. తరువాత బండి లంఖణాలది; పైగా లేటు ఇప్పటికీ డబ్బు కొచ్చింది" అన్నాడు.

గౌరవంగా క్యామల యోగ టేబులం చేసింది...

తదనంతరం, ఆయన: "ఇంతకీ అబ్బాయి యేడి? పెద్దవాడ్ని ఆనే గౌరవం అయినా వుండకుండా తీవ్రంగా వుత్తిరం వ్రాశాడు! నన్ను యింతక్రితం డబ్బు అడిగిందయినా లేదు. ఒక్కగా ఒక్కకార్డు ముక్క వ్రాసి, వుత్తిరానికీ జవాబివ్వలేదని నేనింద మీద పడేశాడు. లెక్కయిచ్చి నోటు తీసుకుపోదామని వచ్చాను" అన్నాడు.

క్యామలవదనం వెలవెలబోయింది: "ఆయన అక్కడికి మీకోసం బయలుదేరి వచ్చారు మామగారూ! ఒక్కరొక్కపోకలు మరొకళ్ళకు తెలియవన్నమాట. అప్పులవాళ్ళ వత్తిడి యొక్కవగా వుండటంవల్ల మీకు రెండు కార్డులు వ్రాశారు; మీకు ఒకటే అందింది కాబోలు. నిన్నరాత్రి జవాబు మీరు రావందువల్ల, మీదగ్గర రెట్టతీసుకొని మరీ వస్తానని వెళ్ళారు. రేపు సెలవుగూడా పెట్టారు. మీకోసం ఆయన అక్కడ తప్పకుండా కనిపెట్టుకు వుంటారు" ఆమె యేలాగో అంది!

"బాగుంది! మరయితే నే యిక్కడెందుకూ? తొమ్మిది గంటలకేనా బండి వుండటంగా దానికి పోతాను... రాత్రి ఏవో వేళకు యింటికి చేరుకుంటాను" అని ఆయన అప్పటి కప్పుడే ప్రయాణ ముఖబోయాడు.

"అయ్యో భోజనం చేయకుండానే" - అంది క్యామల.

"భోజనం యిప్పుడేలా సాగుతుందమ్మా! వస్తాను" - అంటూ ఆయన వెళ్లిపోయాడు.

"అయ్యో అంతా మా గ్రహపాటు! శని దేవుడు మా నెల్లిన తిన్నుతున్నాడు. ఆయన కోసం యాయన వెడితే; ఆయన యిక్కడకు వచ్చారు" - అనుకొంది క్యామల.

* * *

అప్పుడే లేటుగా వచ్చిన జవాబు దిగి యింటికి వచ్చాడు సదానందం. అతడు యింటికి వస్తూనే, బద్ధకాన్ని, మాలకు నెట్టుతూ, భార్యతో: "మా పెదనాన్న వచ్చాడా? - వున్నాడా?" అని అడిగాడు.

క్యామల తెల్లబోతూ: "రానూ వచ్చారు! వెళ్ళినా వెళ్ళారు. మీ రాయన్ను కలసుకోలేదన్నమాట - అంతా మన గ్రహపాటు! మీ రక్కడే వుంటారంటే, ఆయన వెంటనే బయలుదేరి వెళ్ళారు. అంతా ఆ శనిదేవుడి చలన. ఆయన తలుచుకుంటే అంటేదికూడా అంటకుండా పోతుంది... పైగా... ఆయన మనల్ని నానా చివాట్లూ వేశారు."

"ఎందుకూ."

"వాళ్ళ కోక వుత్తిరమే అందిందట. దానికే ఆయన లెక్క మానుకొని బయలుదేరి వచ్చారట. మీరు వుత్తిరంలో వ్రాసిన విషయాలు ఆయనకు మిక్కిలి కోపం తెప్పించాయి... "పెద్దవాడిననే గౌరవం అయినా వుండలేదు" - అని ఆయన బాధ పడ్డారు... ఏమయితే నేం... డబ్బు చేతిలో పడలేదు... అంది క్యామల.

"అంతే కాదు... ఆయనవాళ్ళ ఆగ్రహం కూడా పొందాం... మన గ్రహపాటు యేం బాగుండలేదు. ఇంతకీ ఆ వుత్తిరం... మొదట వ్రాసింది యేమయిందంటావా?" - అని అడిగాడు సదానందం!

"ఏమో మరి. అబ్బాయికి వుత్తిరం పోస్టులో పడేయమని యిచ్చాను" - అని క్యామల అంటూంటే -

మేల్కొని అన్నిమాటలూ వింటున్న వాళ్ళ అబ్బాయి గట్టిగా ముసుగుతీన్నాడు!

"ఏమయితే నేం. అంతా మన పొర పాటూ, గ్రహ పాటూను" - అంటూ నుంచుమీద వొరిగాడు సదానందం. ★

ప్రింటింగ్ అండ్ పబ్లిషింగ్ కంపెనీ
కామ్రేడ్ - కుసుం
మొదటి పుస్తకం సూపర్ నాన్వెల్
మొదటి పుస్తకం సూపర్ నాన్వెల్
మొదటి పుస్తకం సూపర్ నాన్వెల్
మొదటి పుస్తకం సూపర్ నాన్వెల్
మొదటి పుస్తకం సూపర్ నాన్వెల్
మొదటి పుస్తకం సూపర్ నాన్వెల్

హ కల్ బెరీ పిన్
వెల రూ. 2-00
హామిఖర్లు అదనము.
ఆంధ్రగ్రంథమాల,
ఆంధ్ర - వారపత్రిక

పాదుపుపత్రాలు

పాదుపుగా జీవించటం మొక కళ. పాదుపుగా జీవించటానికి మిత్రముగా ఉండటానికి సన్నిహిత సంబంధము ఉన్నది; కాని - రెండూ ఒకటి కాదు. మిత్రములే స్వల్పమున్న అర్థములో మనము నాడుతున్నాము. 'పరిమితి కలిగి ఉండటము' అని కూడా అర్థము చేసుకోవచ్చు. జీవితాన్ని కొన్ని పరిమితులలో బంధించటమే మిత్రముగా జీవించటము. మిత్రముగా జీవించటానికి అవగతు లేరైనచోంటే, ఆ అవగతులలో పాదుపుగా జీవించవచ్చు. అప్పుడుగాని పాదుపు అన్నమాటకు సరియైన విలువ ఉండదు.

పాదుపుగా జీవించటముంటే అవసరాలను తెగించుకోవలసిగాని, అవసరాలను మానుకోవలసిగాని, అర్థము చేసుకోవలసిగాని. అవసరాలను గడుపుకోవలసిగాని జాగ్రత్తగా, కనిపెట్టి మనుగోవలసిగాని మాట.

పాదుపుగా వాడుకోవలయు ధనానికి సంబంధించినది - ధనము వెచ్చించుకొనే వస్తువులకు సంబంధించినది.

మానవుడికి కావలసినవాటిలో కడుపు నిండా ఆహారము, ఒంటినిండా వస్త్రము ప్రధానమైనవి. దేహముయొక్క పెరుగుదలకూ, కత్తిని నిలవటానికి పుష్టికరమైన

ఆహారము అవసరము. ఆ విధముగానే దేహాన్ని రక్షించుకోవటానికి జాతి నాగరికత ననుసరించి వస్త్రాలు అవసరము. ఇవి రెండూ స్థితిగతుల ననుసరించి తరతమ భేదాలతో మానవులందరికీ అవసరమే.

ఈ ముఖ్యమైన అవసరాల ననుసరించి పాదుపుగా జీవించటాన్ని గురించే ప్రస్తుతము అందరి దృష్టి కేంద్రీకరింపబడి ఉన్నది.

"జీవితోపసరాలకు తగినట్లుగా పాదుపుగా

ఇల్లిందల సరస్వతీదేవి

ఆదాయాన్ని వ్యయము చేసుకొంటే, పాదుపుగా జీవించటము నేర్చుకొంటేగాని నిలువ చేసుకోలేదు. ఇప్పుడు నిలువ చేసుకొంటే, పిల్లల పెళ్లిళ్ళకు, చదువులకు, వృద్ధాప్యములో మీకు ఆ ధనము అక్కరకు వస్తుంది" అని భారత ప్రభుత్వము ప్రజానీకాన్ని పదేపదే పోషిస్తున్నది.

"మాకు విలుగా ఉన్నప్పుడే - విలుగా ఉన్నంతే నిలువ చేసుకుంటాము" అని ప్రజలు అంటారని ప్రభుత్వానికి తెలుసు. "పిల్లల వివాహాలకని, చదువులకని నిలువ చేసుకొన్న ధనముతో పాదుపు పత్రాలను ప్రభు

త్వముదగ్గర కొనండి. మీకు అవసరము వచ్చినప్పుడు వాటిని మార్చుకోవచ్చు. రెండు సంవత్సరాలది, 10 సంవత్సరాలది, 15 సంవత్సరాలది పాదుపు పత్రాలను కొంటే గడువుకాలము పూర్తికాగానే, వడ్డీతోకూడా, మీధనము మీకు చేరుతుంది. ఈ లోగా ఆ ధనము దేశసౌభాగ్యాన్ని అభివృద్ధిపరచే ప్రణాళికలో ప్రాజెక్టులు ప్రదర్శించుటకు శివకేంద్రాలు సంక్షేమకేంద్రాలు విద్యాలయాలు మొదలైనవాటికింద వినియోగింపబడుతుంది. ఈ విధముగా సహకరిస్తే మనదేశసౌభాగ్యాన్ని మనమే ఇయ్యగలమే" అని బాధ్యతగల అధికారులు ప్రజలకు బోధిస్తున్నారు.

'మా ఆదాయము మాకే చాలదు' అనే తరగతి మనదేశములో అధిక సంఖ్యలో ఉన్నది. "మనదేశములో సగటున సంవత్సరానికి 300 రూ. లోపుగా ఆదాయముంటే వారి ఎక్కువ. బొటాబొటగా తమ అవసరాలను గడుపుకొనే వారికి కాదు ఈ విజృంభణ. అంతకు మించిన ఆదాయము కలవారికే" అని జానువెల 28 వ లేదిన మహిళలకు ప్రత్యేకముగా ఆంధ్రవర్సకు శ్రీ సి. యమ్. తిలేటి విజృంభణ చేశారు.

సంపాదించేది పురుషుడు. దానిని ముటుంబముక్రింద వ్యయము చేసేది స్త్రీ.

పాదుపు పత్రాలు

ముఖ్యమైన అవసరాలకు పోగా మిగిలిన ఆదాయాన్ని ప్రతి కుటుంబీకుడూ నిలువ చేసుకోవాలనే మాస్టాడు. ఆ చేయటములో కొంత భాగము స్త్రీల సగలక్రింద పట్టు జరిపిరెలక్రింద వ్యయముచేతునే ఉంటుంది. ఆంగ్లరాష్ట్రములో ప్రతి సంవత్సరము సుమారు అయిదున్నరకోట్ల రూపాయలు సగలక్రింద బంగారము, వెండి, వజ్రాలను కొనటములో, స్త్రీలు వ్యయము చేస్తున్నారని తేలింది.

స్త్రీలు సౌందర్యోపాసకులు. రంగు రంగులలో జీగజీగ మెరిసే నూత్న వస్త్రాలతోను, మిలమిల మెరిసే రత్నాభరణాలతోను అలంకరించుకొని, తమ సౌందర్యాన్ని ఇనుమడింప చేసుకోవాలని మాస్టాడుంటారు. 'మీరు సగలక్రింద చీరెలక్రింద వ్యయముచేసే ధనములో కొంత భాగము, దేశభక్తియూనికై ఏర్పడిన ప్రణాళికలకు, వినియోగించేటట్లుగా పొదుపు ప్రతాలను కొనండి' అంటున్నారు శ్రీ శ్రీవేది.

'ఈ పొదుపుప్రతాలనే అల్లుళ్ళకు కట్నాలక్రింద కొడతెచ్చు సగలక్రింద చదివించండి' అని మహిళలకు ప్రబోధించారు. 'ఈ ప్రతాలను చదివిస్తే వాళ్ళకు అసలు కట్నాలే కాకుండా వడ్డీకూడా గడుపు కాలము కాగానే ముట్టుతుంది.' అని బానిసలో ఉన్న బాబాన్ని కూడా వివరించారు.

'ప్రణాళికలకొరకు ధనము కావలెనని ఈ పొదుపు ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించలేదు. ప్రజలు పొదుపుగా జీవించటము నేర్చుకోవటము మంచిది. అది అభ్యసించవలసిన కళ' అన్నారు ఆంగ్ల గవర్నరు.

ఆదాయాన్ని కనిపెట్టి పొదుపుగా వాడుకొంటేనే గాని నిలువకు అవకాశములేదు. పొదుపుకు వ్యతిరేకార్థ మిచ్చేది దుబారా తనము.

'కూటికి వస్తుందా గుడ్డకు వస్తుందా ఇది' అన్న మడి మధ కందరికీ తెలిసిందే. ఏ పని గాని కూటికి గుడ్డకు రాలిందింతా దుబారా

క్రింద లెక్క; అంటే అనవసరమైన ఖర్చులు చేయటమున్న మాట. ఉబుసుపోక పదిమంది ఒకచోట చేరటము, పదిమంది పది పదులు ఖర్చుచేసి, సినిమాలు, విందులు పార్టీలతో వినోదకాలక్షేపము చేయటము పై మధ్య తరగతి కుటుంబాలలోను పై తరగతి కుటుంబాలలోను ఉన్న అలవాటే. పది కుటుంబాలు ఒక సెలవురోజున పిక్నిక్ పార్టీ పెట్టుకొని పది కార్తను బయలుదేర దీస్తే ఎంత ఖర్చవుతుందో లెక్కచూసుకుంటే దుబారా అన్నమాట అర్థమవుతుంది.

కలవారి ఇండ్లలో పిల్లల జన్మనినోత్సవాలు పేదవారి యింట్లో పెండ్లి ఖర్చంతో ఉంటుంది. ఉపనయనాలకు పెండ్లిండ్లకు లెక్కకురాని ఖర్చులు అపరిమితము.

లేనిపోని ఖర్చులు చేయటమే దుబారా కాదు - అవసరమైన ఖర్చులలో మితము తప్పి వ్యయము చేయటముకూడా దుబారా క్రిందకే వస్తుంది.

ఒక్కొక్క యింట్లో తిన్నంత వృధాగా పోతేగాని తృప్తిగా ఉండదు. ప్రతి నిత్యమూ కావలసినదానికంటే అధికముగా వండి పార వేసుకోవటము కూడా ఉంటుంది.

అహారధాన్యాలు, వండినపదార్థాలు జాగ్రత్తగా భద్రపరచకపోవటము వల్ల కూడా కొన్ని యిళ్ళలో అధిక వ్యయము మవుతూ ఉంటుంది. ఈ దినము వాసిన సబ్బు

బిళ్ళ లేపటికి కనబడదు - అది బావిదిగ్గరే పడవెయ్యటమువల్ల కాకుండా ఎత్తుకొని పోవటమో - లేక బావిలో పడిపోవటమో జరుగుతునే ఉంటుంది. ఆ మరునాడు మరొకటి కొని తెచ్చుకోవటమయినా, లేక సబ్బు లేకుండానే స్నానము చేయటమయినా, జరగవలసిందే. అజాగ్రత్తగా గారిలో కొబ్బరినూనె సీసా పెట్టటమువల్ల ఏ పిల్లకాలికోతగిలి, అర్ధసేరునూనె పోవటమూ సీసా పగలటమూ, ఇలాగే నెయ్యి, నూనె ఒలికిపోయినందువల్ల తిరిగితిరిగి కొనుక్కోవలసిన అవసరము ఏర్పడుతూ ఉంటుంది. ఇల్లలో ఇలాంటి దృష్టాంతాలు అనేకము.

కొంతమందికి కంటికి కనబడిన వస్తువు - అది కొన్నాళ్ళే ఉండే దియినప్పటికీ కొనాలనిపించి, వెంటనే కొనేస్తారు. డబ్బు కంటికి కనబడితే చీరలు రవికలు కొనే అలవాటు కొందరికి ఉంటుంది. పెట్టెల కొద్దీ చీరలూ, రవికలూ కొనుక్కొని వాటిని ధరించటములోను, నలుగురికి చూపటములోను కొందరి కెంతో తృప్తి. వాటిని ఎంతో జాగ్రత్తగా కాపాడుకుంటూ కాలక్షేపము చేస్తారు. కాని కొందరికి కొనటము నూత్రమే బాగా తెలుసు.

పెద్దపెద్ద జరి చీరలు, పట్టుచీరలు వందల కొద్దీ రూపాయలపోసి కొనటము, వాలుగు సార్లు కట్టుకొని చాకలికి వేయటము, రంగు పోయిందనో - వెడల్పు తగిపోయిందనో అవతల పడవెయ్యటము సామాన్యము. ఈ సందర్భములో మితానికి పొదుపుకూ ఉన్న భేదము మనకు బాగా బోధపడుతుంది. మితముగా కొన్నట్లయితే వాటిని పొదుపుగా వాడుకొంటాము. అల్ప సంఖ్యలోఉన్న చీరలకు రంగుపోతే మరో రంగు వేయించి ఉపయోగపరచుకొంటాము. వెడల్పు తగిపోతే వాటిని మరొక విధముగా ఉపయోగించటానికి ప్రయత్నిస్తాము. వెడల్పు తగిపోయిన చీరలను జాకెట్లు, గొనులు, పరికిణీలు, రవికలుగా ఉపయోగించవచ్చు. చినిగిపోయిన చీరలలో, బాగా ఉన్న భాగాలను కత్తిరించి, కిటికీలకు, దరవాజాలకు, కొత్తబట్ట కొనకుండా, పరదాలను కట్టుకోవచ్చు. డాక్టరు పట్టాభిసేతారామయ్యగారు ఛెడర్స్ అందు స్టోన్సులో చెప్పినట్లు ఒక పాత ధోవతని రెండులుంగీలుగా మార్చవచ్చు; పాతలుంగీని రెండుతుండు గుడ్డలుగా మార్చవచ్చు; అదీ పాతదయితే రెండు జేబురుమాళ్లు చేయవచ్చు. కాని, సంఖ్య అపరిమితమయితే ఇంత క్రద్ధ కనబరచటము సాధ్యముకాకపోవచ్చు.

ఆ విధముగానే ఎదిగే పిల్లలకు డజన్ల కొద్దీ బట్టలు ఖరీదించేవారున్నారు. బట్టలు కొత్తగా ఉండగానే పిల్లలు ఎదుగుతారు కనుక అవి చాలవు. తిరిగి వెంటనే ఖరీదించవలసిన అవసరము కలుగుతుంది.

జీవితములో అడంబరము, డంబము, వాళ్ళనే కాకుండా ఎడటివాళ్ళను కూడా చెరుస్తూ ఉంటాయి. నిరాడంబరము, పొదుపు వాళ్ళనే కాకుండా ఎడటివారిని కూడా బాగుపరుస్తూ ఉంటాయి. ఇదే శ్రీ శ్రీవేదిగారు 'పొదుపుగా జీవించటము అందరూ నేర్చుకోవలసినదాని' అనటములో ఉన్న అంతరార్థము.

పురుషుడు తన పరాక్రమముతో లోకములో స్థావర మేర్పరచుకోవాలని చూస్తే స్త్రీ త్యాగశక్తితో స్థావర మేర్పరచుకోవాల్సి చూస్తుంది. ఈ భావమే మనకు గుటుంబ జీవనములో కూడా కనబడుతుంది. ఈ త్యాగశక్తి నే విస్తరింపజేసి మాతృదేశము కొరకు వినియోగించటమువల్ల జీవితాలు పావనమవుతాయి.

భారతదేశములో సహాయనిరాకరణ సత్యాగ్రహోద్యమాల కాలములలో స్త్రీల త్యాగము గర్వింపతగినది. ప్రస్తుతపరిస్థితులలో పంప వ్యవసాయానికి స్త్రీల కార్యక్రమాలలో అనేకమంది స్త్రీలు పాటుబడుతున్నాడు. అన్నిటికంటే ప్రధానమైన అంశము ఈ ప్రణాళికకు కావలసిన కోట్లకొలది రూపాయలను ఈ పొదుపుప్రతాలద్వారా స్త్రీలే

కలవరపడు స్త్రీలు!

* కుమారి - విశ్వంసు మదనకండి. మీ ఆహ్వానం కండించును. దింప అవసరం
20 : (పాద) రు. 3/-
(పువ్వు) 5/-
(ఎకస్ట్రా పువ్వు) 8/-
పోస్టేజీ ప్యాకింగ్ వ్యయం

Mrs. P. Deves. (P. A) Calcutta 40.

ఈ క్రిందివద్ద దొరకును.

INDO MEDICAL SUPPLIES

29, Vaidyanatha Madal Street, G. T. Madras-1

“వరుడు - కావలెను”

అలాగే దినపత్రిక తన పక్షిణాన ప్రంలో ఎగిరి పడుతూవుండగా తలుపు తీసి నన్ను లోపలికి ఆహ్వానించింది కమల.. కోలుతీసి వంకిన తగిలించి ఆ పైస వాలు కుర్చీలో నాలిపోయి బూట్లు విప్పకుంటూ వుండగా కమల అన్నది—

“విశేషాలు యేవిటో చెప్పకోండి... చూతామా” అని. కమలవంక ఆశ్చర్యంగా చూశాను. సామాన్యవిషయాలను స్థిరించి కమల ఎప్పుడూ అంతగా పట్టించుకోదు. ఆమెగారి మనస్సునూ, వుత్సాహాన్ని కైవసం చేసుకున్న అంతటి ఆపురూపమైన సమాచారం ఆ రోజు పేపర్లో ఎక్కడా నాకు తగలలేదు. ప్రశ్ని అంటూ వకటి పుట్టిందివారే ప్రస్థుతిరం చెప్పటం బుగ జవ సముతం కాబట్టి వెంటనే అన్నాను.

సమకూర్చి పెట్టవలెనని ప్రభుత్వము మహిళలపై నియోగించటము. ఈ గురుతరభాష్య తను స్త్రీలు చక్కగా నిర్వహించగలరని ప్రభుత్వము ఆశిస్తున్నది.

రెండవపంచవర్ష ప్రణాళికలో ఆరవలక్షల మందికి అదనంగా ఉద్యోగాలు కల్పించటానికి ప్రజల జీవనప్రమాణాన్ని పెంపొందించటానికి కృషి జరుగుతుంది. ఈ ప్రణాళికకు 5600 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చు కాగలవని అంచనా వేయబడ్డది. మొదటి ప్రణాళికా కాలములో పాదుపు మొత్తాల ద్వారా 245 కోట్ల రూపాయలు రాగలవని ఆశించటము జరిగింది. రెండవ ప్రణాళికా కాలములో 400 కోట్లవరకూ పాదుపు మొత్తాల ద్వారా వసూలుకొనవలెనని నిర్ణయించటానికి విలున్నదని ప్రభుత్వము విశ్వసిస్తున్నది.

స్త్రీలు తలచుకొంటే ఇది ఏమంత ఘన కార్యము కాదు. స్వనేకముకొరకు ఎవరికి చేతనయిన త్యాగము నాకు చేయటము కర్తవ్యముగా భావించుకోవాలి. ధనరూపములో కొందరు త్యాగము చేయగలిగితే కొందరు శ్రమరూపములో చేయగలుగుతారు. పత్రం పుష్పం ఫలంతోయం యథాశక్తి!

ఈ మహాయజ్ఞములో కవులు, గాయకులు, రచయితలు, చిత్రకారులు, శిల్పులు, నటులు, ఉద్యోగులు, గృహిణులు, పిల్లలు నాతి మత వివక్షతలేకుండా, తమ శక్తి సామర్థ్యాన్ని విశేషముతో పాల్గొని దీనిని విజయవంతము చేయగలరని ఆశిద్దాము.

“ఆ యేమున్నాయి... రంగాగారి పై రాజాగారి విజయమూ, డ్రోబనీపై కృష్ణన్ గెలుపూ...చురేమా—”

“అనికావులేండి...మీకు యే పృథూ స్పృహను గొడవే” అన్నది కమల నవ్వుతూ. “ఆ ఏవన్నావు రాజాగారి విజయమూ స్పృహసంబావా...” అన్నాను కుస్సందు వెదికి.

“కాక...అది ఎంత స్పృహగా వుందో గ్రహించారా” అన్నది కమల నిస్సంకోచంగా.

“ఆ సంగతి యిప్పుడు దేనికిలే...యంతటి నీరు నచ్చిన వార్త చెప్పావే కావు...” అన్నాను వెనుకటి విషయం గుర్తుకు తెస్తూ.

“నేను చెప్తే మీకు కోపంవస్తుంది. ఆ తరవాత పెద్దా పిన్నా తారతమ్యం లేకుండా అపహాస్యమూ అని కేకలేస్తాడు. నా కెందుకు బాబూ మీరే మానుకోండి” అంటూనే

గొల్లపూడి కేశవరావు

పత్రిక రెండోపేజీ తెరిచి చేతికి యిచ్చింది కమల. ఆతరువాత అన్నది—

“అనుగో ‘వరుడు కావలెను’ అని వున్న ప్రకటన చదువుకోండి” అని నవ్వుతూ. ప్రకటన చూసి విస్తుపోయాను. సర్వేసర్వత్ర యిటువంటి ప్రకటనలకింద పంపినవారి చిరునామా వుండదు. అంతే కాక వుత్తరప్రభుత్వత్రాలు అతిగోప్యంగా వుండుతామనే ఒక అంశం ఆ ప్రకటనలో ఒక ముఖ్యభాగమయ్యవుంటుంది సర్వసాధారణంగా. అందుకు భిన్నంగా యీ ప్రకటనకింద పంపినవారి పేరు వున్నది. అంతకు మించి వింతకలిగించే సంగతి యేవిటంటే ఆ పేరు మా రెజవాడ బాబాయిది!

“ఏమిటి బాబాయే ఈ ప్రకటన చేశాడా కమలా” అన్నాను నేను ఆశ్చర్యపోతూ.

“అద్దెమా మొహమా రెండు వున్నాయి. మనస్థి నా విరగణో పనే ముంది” అన్నది కమల నవ్వుచూచుకుంటూ.

కామేశ్వరి కాలేజీలో చదువుతూవుంది.

అందుకు కొరణం కట్టం వుండదని మా బాబాయికి ఒక అపోహ వుండటం మాత్రమే.

“చదువుకున్న పిల్లగదా...కట్టం అవలెకుండా” అన్నాను నేను అద్దెక్రిలో.

అందుకు కమల ఎంతమాత్రం తప్పకోలేదు.

“మీ కామేశ్వరికి వరుడు చదువుకున్న వాడే అవాలిగదా” అన్నది కమల.

“అందుకు సందేహమా” అన్నాను.

“అతనూ యే వి.ఏ. నో ఎమ్.ఏ. నో

పాసయ్యవుండాలి. అహ...చదువుకున్న పిల్లను తీసుకుపోయి కాళిదాసుకు కట్టబెట్టంకదా” అన్నది కమల.

అయితే వక్కమాట.....పెళ్ళి అయే వరకూ కాళిదాసు వుత్త మూర్ఖుడని కమల ఏదో పుస్తకంలో చదివింది.

“అవును...ఆ మాటా నిజమే.”

“ఇక నేం.....చివరమావగారు పద్మలో కాలువేశారు. పదివేలన్నా వేతనపుచ్చుకుంటేనే కాని కామేశ్వరిని కన్యాదానం చెయ్యటం ఆవదు” అన్నది కమల తీగ్గా వదిలి.

“ఏమి...ఎందుచేతా” అని అడిగాను.

“మావగారు అమాయకులు. చదువుకున్న కామేశ్వరికి చవకగా మొగుడు దొరుకుతాడనే మురిసిపోతున్నారని చదివినవరుకు తన విద్యకైన విత్తమంతా ఆ తగిరిసాకుతో పూసుకోవచ్చుననే భీమాతోవుంటాడనే విషయం అయినకే తెలియదనుకుంటాను”

“అయితే చదువుకున్న వాళ్లంతా కట్టాల కోసమే చదువుకున్నారంటానా...వాళ్లకి ఆదర్శాలు వున్నాయే...”

కమల నన్ను మాట్లాడినవ్యవధానే అన్నది. “మాడండి మీరు పీడరి చేస్తూనే వున్నారాయీ. ఆదర్శానికి అవకాశానికి లేదా తెలుసుకోగలరుగదా.

కమల యీవిధంగా చెప్పటం నాకు ఓ సూత కలిగించింది. ఏకాక్క కాలర సరి చేసుకుంటూ కొంచెం కోపంతో అన్నాను.

“నా పీడరితో పనేముంది ... అడిగిన ప్రశ్నకి అవునూ, కాదూ అని సమాధానం చెప్పేదానికి, యీ ఆదర్శాల గొడవ ఎందుకు”

“పోనరా ఎక్కి కటకటాలమధ్య యిరుక్కున్న వాళ్ల యితే ఆవిధంగా చిలకపలకులు తలుపులుతారు. నాకేమీ—”

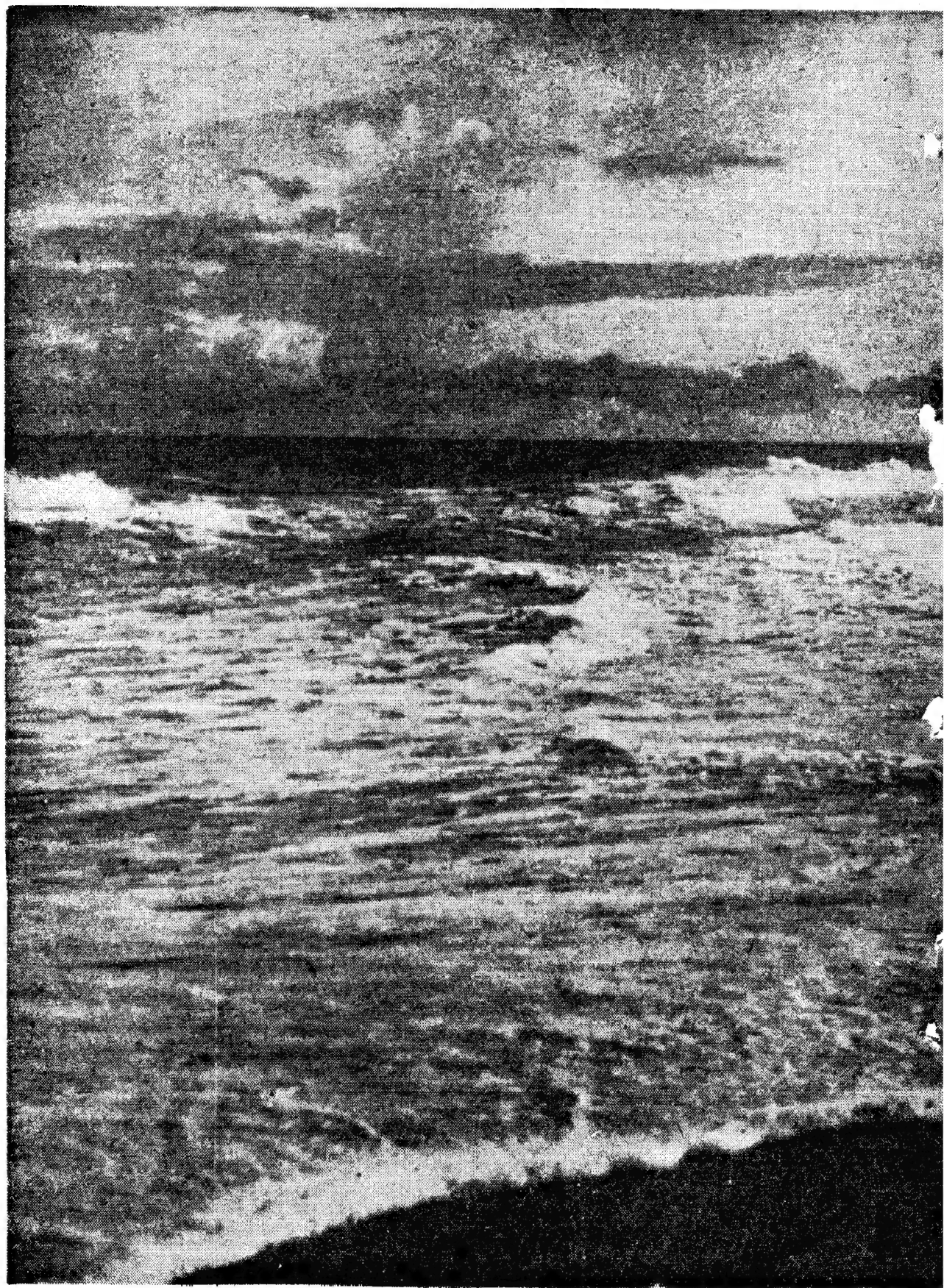
“అవును వనవిహంగానిని” అన్నాను నేను. కమల నవ్వింది పున్నమనాటి చెన్నెలలా.

ఆతరువాత అన్నది -

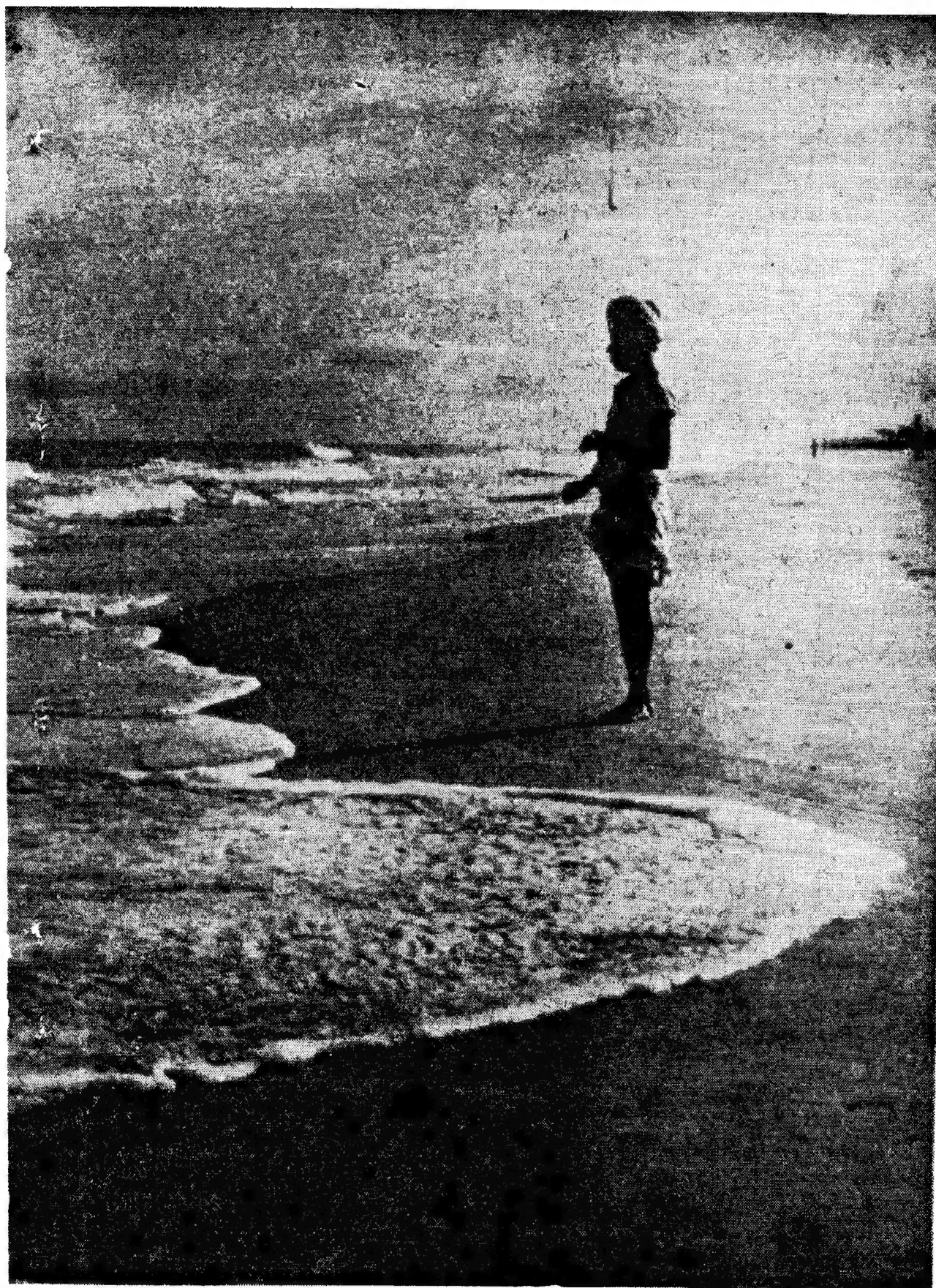
“మాడండి. ఈకాలం యువకులు

(30 వ పేజీ చూడండి)

"నోరే త్రిహారే త్రి నాగులుసాగరము" (౧౩౧)

ఫోటో: డి. సి. ఎస్. ఈశ్వరరాజు—మద్రాసు.

సప్తమాగా సంపాదించుకోగలననే ధైర్యం కలిగేదాకా పెళ్ళి చేసుకోగూడదని అనుకున్నాను. అంతే ఎన్ని సంబంధాలు వచ్చినా నచ్చలేదని పీటో వుపయోగించాను. కొద్ది రోజుల్లోనే మా నాన్నగారికి అనుమానం కలిగింది. ఆడపిల్లల పెళ్ళి తండ్రికి భారం కావచ్చు. అదే తీరుగా పిల్లనాడి పెళ్ళి కూడా తండ్రికి బాధ్యత అని నీకు తెలుసు కదా. అయితే బాధ్యతలో కూడా కొంత భారం వుంటుందనుకుంటాను అందుకే నేనూ నాన్నగారు—” “ఆ బరువు దింపు కోవాలి అని చూశారు అవునా” అన్నది కమల పరీక్షగా నావంకమాస్తా.

“అవును. ఆ రోజు నిన్ను చూడటానికి వచ్చింది నీకు గుర్తు వుందనుకుంటాను. అసలు వాస్తవానికి ఆరోజు నేను గడ్డం చేసుకోలేదు. రోజూ రెండు పూటలా స్నానం చేసేవాడిని ఆరోజు సాయంత్రం స్నానం మానుకున్నాను. చివరికి క్రొత్త దువ్వుకోకుండా గుబ్బులా వుంచుకొని వస్తావుంటే చివరికి అలంకారాలంటే గిట్టని మా నాయనమ్మ కూడా “ఏమి వేషంరా... అది” అంది. ఆవిడగారే అనహియ్యం మకున్న యీ రూపుకు ఆ వధువు అనహియ్యం మకున వగుడు వచ్చలేదని అనకపోతుండా అని నా వూహ—”

“అవును తొలిమాపులోనే అనుకున్నాను మీరు భావుకులని”

ఈ మాటలు పూర్తిచేసి కమల కలకలా వినిపింది సెలయేరుగాగా.

“కావచ్చు ఆ అనుకోవటమూ నీ నవ్వు కొంప ముంచాయి కొనకి. ఆదర్శానికి తిలకింపకంలు యిమ్మని మనస్సు కోరినా తీగం యోచించి “నాకు నచ్చలేదు” అన్నాను మా నాన్నతో—”

కమల వుత్సాహంతో నావంక మాసింది. ఆమె దృష్టిలో యీ కథ యీ సమయం లోనే రక్తికట్టుతోంది గావల్లు.

“మా నాన్నగారు చాలా బాధపడ్డారు. నీకు నచ్చే షిల్ల యిహ దొరకదూ అన్నారు. ఆతరువాత ఆయన సరిగా భోజనం చేయటం తగ్గించుకున్నారు. ఎప్పుడూ మగతిగా పడుకుని వుండేవారు. ఆయన్ను చూస్తూవుంటేనూ, నీ రూపు మనస్సులో మెగులుతూవుంటేనూ నేను పొరపాటే చేశానేమో అని బాధపడ్డాను. చివరికి లొంగక తప్పలేదు. అప్పటికి నాకు వక్క ఆశిమాత్రం వుంది. నువ్వు అంగీకరించనీ.. మీ నాన్నగారు కోరిన కట్నం యివ్వ లేరేమోనని... చివరికి ఆ రెండూ జరిగ లేదు”

“ఆతరువాత వృత్తాంతము సొంతమూ మా కామయ్య ముఖతః విన్నానులెండి. మా నాన్నగారు నాలుగు వేలకి మించి దమ్మిడి

రాల్యనన్నాడు. మావగారు ఎనిమిది వేల మంచి పైసా తగ్గనన్నాడు” అన్నది కమల.

“మరి నువ్వు కొద్దో గొప్పో చదువు వున్నావు గదా - కట్నం యిచ్చే పెళ్ళి నాకు వద్దని చెప్పలేకపోయావా?” అని అడిగాను కమల ఏమంటుందో విందామని.

“మా అమ్మతో మాటవరసకి అన్నాను గాని - కాని ... అంతగట్టిగా అనలేక పోయాను” అన్నది కమల సిగ్గు నభివయిస్తూ.

అవుగాక... ఉన్నతాదర్శాలు అందరికీ వుంటవి. అయితే నేమి కొన్ని సమయాల్లో తొలపిస్తారోమో మనసులోని దౌర్బల్యమో మనం మన ఆదర్శాలని అనుసరించుకుండా అడ్డు తగులుతాయి. మనకు చదువు సంస్థారం తప్పకుండా యిస్తుంది. కాని మనలోని యీ మానసిక దౌర్బల్యాన్ని, మనకు ప్రియ మైనదానికి లొంగిపోయే చిత్తచాంచల్యాన్ని ఎదురించడానికి చదువు యిచ్చే సంస్కారం చాలెదనుకుంటాను. ఆ మనో ధైర్యం అలవగచుకోవటం ఎంతైనా అవసరం. అవ్వకుగాని ఆదర్శాలకి విలువ అబ్బదు. ఇంతెందుకు ... యాకోజున మా దాంపత్యజీవితం సాఫీగా సాగిపోతున్న మాట యధార్థమే. అయితే నేమి మా ఆదర్శాలు చెల్లని రూపాయ నాణెంలా తళతళా మెరుస్తూకూడా చెలామణీ కాకుండాపోయా యని బాధపడుతున్నాము.

“అవునా కమలా ... ఆదర్శాలకు వాస్తవిక జగత్తులో విలువ యంతమాత్రమని గ్రహించాము. ఈకాలపు యువకులందరూ వక్రత్వపోటీలలో బల్లగుద్ది కట్నాలూ వగైరాలు పనికిరావని గొంతుచెడేదాకా వుపన్యాసాలు దించేస్తున్నారు. మరి ఆ చరణ్లో వచ్చేసరికి ఎందువల్ల వెనకబడు తున్నారో?”

“ఎందుకూ అందుకు జవాబుగా మా వూళ్ళో శివయ్యగారి కొడుకును చూడ రాదూ... ఏమిచేశాడోనూ ...” అన్నది కమల.

ఆ విషయం సవిస్తరంగా చెప్పనున్నట్లుగా చూశాను కమలవంక.

“అతను ఎమ్.ఏ; ఎమ్.ఎల్. పాసు అయ్యాడు. పైగా తండ్రిగారికి ఒక్కడే కొడుకు. ఎంత రేదన్నా తండ్రి కొంపలార్చి సంపాదించిందే లక్షకుపైగా వుంటుంది. ఇక మావగారు ఓ పిల్లజమీందారు. ఆయనకి లలిత వక్కలే కూతురు. మరి మగబిడ్డలూ లేరు. వియ్యం కుట్టి యిద్దరూకలిసి అదేదో వ్యాపారం చేశారట పెట్టుబడులు పెట్టి. లాభం వచ్చి నంతకాలం వ్యవహారం బాగానే నడిచింది. ఆ తరువాత వ్యాపారం వద్దం వచ్చి ముడ వద్దం అయిపోయింది. ఇక శివయ్యగారం టారా డబ్బుకోసం కట్టుకున్న పెళ్ళాన్ని అయినాసరే సాక్షాత్తు హరిళ్ళించి దక్ర తర్తెలా నడిబజారున నిలచెట్టి ఆమ్మేరకం - నా పెట్టుబడి మొత్తం నాకు రావలసిందే వద్దంతోటి అప్పలతోటి నిమిత్తంలేదని దావావేశాడు.”

“ఫీ... యాదావా ఎల్లాగ్గేడునుందో అన్నాను నేను.

“శివయ్యగారుకూ ఆమాటే అన్నాడుట. అప్పుడు శివయ్య రోషంతో మంగిపడి నీ భార్యబోధలు విని పన్నిల్లా బెదిరిద్దామని చూస్తున్నావా... యిల్లగయితే నా ఆస్తిలో దమ్మిడి నీకు దక్కనివ్వను” అని బెదిరించా డుట. నిజంగా దావావిచారణకు వచ్చి గెలవటం కష్టమని తోచగానే మరీ కొడుకుని బలిమిలాడాడో, భయమేపెట్టాడో తెలియదుగాని మర్నాడే కోడలు కన్నీటి

అశోకారాయ్ టాల్కెషాడర్ డీలక్సు అతిసుకుమారులైన ప్రిలు - బిడ్డల ఉపయోగము, చాల ఉత్తమమైన వస్తువులతోను, పరిమళ ద్రవ్యములతోను తయారు చేయ బడినది. ప్రతిదినము ఈషాడరును ఉపయోగించిన శీతౌష్ణవాతావరణములయందు మీ సుస్థితమైన చర్మమును పట్లవివృత మృదువుగా మంచును.

విజయాకెమికల్స్
మద్రాసు-7

వరుడు - కావలెను

లోనూ ముట్టనోనూ, తన ముగగు పిల్లల్ని పెంట్లుకొని కన్నవారింటికి వచ్చేసింది.

“ఆ... విద్యాసాగరం యింత పని చేశాడా,” అని నేను నిజంగా ఆశ్చర్యపోయాను.

“అవును. విద్యాసాగరం యింతపని చేశాడు. ఆ తరువాతి రెండురోజుల్లోనే భాస్కరం పంతులు శివయ్య పాదపంకేరు చాలవై సాగిలపడి మొత్తం సామూఖ్యోర్పు ఖర్చులూ చెల్లించుకొని రాజీపడ్డాడు.” అన్నది కమల.

“ఇంకాలో రాజీ ఏవుంది నా తలకాయ... రాజీఅంటే వాడి ప్రతివాదు లిద్దరికీ కొంత లాభమూ కొంత నష్టమూ—”

మాట అపి కమల అన్నది - “భాస్కరం పంతురికి లాభం కలగలేదని అంటూ రెండు కనీ. మాతురుకాపరంనిలపటం లాభమే గదా” అన్నది కమల పునీతంతో. “ఏమీ విద్యాసాగరం భార్యతో ఆ విధంగా అని వుంటాడూఅంటే నమ్మలేకుండావున్నాను. అతను నా క్లాస్ మేటే. అతను అవసరమైతే దన్నెవా సరే త్యాగం చెయ్యగలడనుకున్నాను”

“ఆ మాట నిజమే. అంగుక నే ఆ ఆదర్శ పురుషుడు అవసరం గుర్తించినవెంటనే ఆది క్షార్మి, భార్యానుజీసి, తన సంతానాన్నీ

కూడా శివయ్యగారి ధనం నిమిత్తం త్యాగం చేసేశాడు.” అన్నది కమల అపహాసిస్తూ.

“అదికాదు కమలా! ఒక్కవిషయం గురించి నేను అమితంగా బాధపడుతున్నాను. చదువుకున్నవాళ్ళూ, యింగితజ్ఞానం వున్నదనుకునేవాళ్ళే యీ విధంగా ప్రవర్తిస్తూ వుంటే అయినా వాళ్ళకు బుద్ధి చెప్పేదెవరూ? ఒక వేళ శివయ్యకోసం చదువుకున్నదై వుంటే భర్తకు బుద్ధి వచ్చేలావీగో వకటిచేసి వుండేదనుకుంటాను.”

“ఆమె చదువుకున్నా యింతకు మిక్కిలి ఏమీ చేసేదికాదు.” అన్నది కమల వెంటనే.

“నిమి... ఎంగువలా” అని అడిగాను.

“ఆమె చదువుకునివుంటే తన స్వశక్తి ఎరిగివుండి భర్తకు ఎదుగుతరీదని మీరు భారబడుతున్నారు. ఆమె యిప్పుడెన్నా చెయ్యదలచుకుంటే ఆవిధంగా చేసివుండేది. ఎంగుకంటే ఆమె భర్త సంపాదనమీదే బలక వలసిన ఖర్చుకు లోబడితేను. అది అలా వుంచి భర్తమీద యీ విషయం మినహాయించి తిప్పి పట్టవలసిన అవసరం ఆమెకు ఏనాడూ కలగలేదు. నిజానికి అతను ఆమెని అంత మక్కువగా చూశేవాడుట? కమల చెప్పిన యామాట విని నాకు ఎంతో ఆశ్చర్యం కలిగింది. మానవుడిలో మంచి చెడూ రెండు వున్నాయి. అంగు

లోనూ మంచి యెక్కువ అనుకుంటాను. అతను సీదాగా రాస్తావెంటనడుస్తూ వున్నంత సేపూ అతనిలోని గొప్పతనం కప్పకుపోయే వుంటుంది. అతనిలోని యేవొక్కలోపమూ బయటపడ్డనాడు మాత్రం నలుగురూ వేరెత్తి చూపుతారు. గమ్యస్థలానికి నియమిత సమయంలో చేరిన రైలుబండినిగురించి ఆలోచించేవాళ్ళే వుండరు. అనే రైలుతోవలో పట్టాతిప్పిననాడే దానికి విశేషమైన ప్రయత్నం జరుగుతుంది.

“మాడండీ... యింతమాత్రాన స్త్రీ భర్తకు ఎదురుతిరుగుతుందంటే నేను వచ్చును. చదువుకున్న ఆడవాళ్ళు స్త్రీ సహజమైన సహన శక్తి ప్రేమానురాగాలు వదిలి పెట్టారనే వ్రాసే, అనవసరంగా, భర్తకు విడాకులు యిచ్చి గుడిసెమీద చెబ్బకొట్టి లేచిపోతారనే అభిప్రాయమూ మీ పుత్రికు పురుషులకి ఎల్లా కలిగిందో నాకే తెలియగూగని, అది కేవలం నీటిమాటే నుమండి” అని అగింది కమల. పార్లమెంటు మొదలుగా తోడకుండా వుపన్యాసం యిచ్చేస్తున్న కమలనీ, ఆవిడి హాక భావ విలాసాగల్గి ఆస్వాదిస్తూ- వున్న నాకు ఆక్షణం ఒక మరపురాని యుగంలా వుండిపోయింది.

“విడాకుల చట్టంమీద నీ అభిప్రాయాల ప్రస్తుతానికి అప్రస్తుతం. అయితే కామేశ్వరి నిరువ్రా—” అని అగ్లోక్లిలో ఆగాను.

“కామేశ్వరిని చినమావగారు వొకంగుకు చదివిస్తున్నారు. కామేశ్వరి మరొకంగుకు చదువుతోంది. చదువుకున్న భార్య కావాలనుకునే యువకులు మొహమాట పడకుండా కల్పం పుచ్చుకుని కూడా మరొకంగుకు పెళ్లి చేసుకుంటున్నారు. వెనక వొక బుద్ధిమంతుడు అన్నాడు— “నువ్వొకంగుకు పోస్తే నే నొకంగుకు తానుకున్నా నే ముసలమ్మా అని” అంటూనే గడియారం వంక చూసి పులిక్కిపడ్డది కమల.

“ఇప్పటికే ఏకటి పడుతోంది. మీరల్లా ఆఫీసు గదిలోకి... నే నిటు వంటయింటికి” అంటూ కమల పాకాలలోకి మెగుగు మొయిలు సాచ్చు తెరగున వొచ్చుకుపోయింది.

2

ఆరోజు మూడో శనివారం. భోజనం వగైరాలు వూరిచేసుకొని విశ్రాంతి తీసుకుంటూ వున్నాను. కమల సానిటో కూర్చుని శిశియోలో సినిమాసంగితి వింటోంది.

ఎంతటా మండిపోతున్న యీ సమయంలో వివీలాకాశంనుంచి జారిపడే చెడిదపు సిగుగులాగా అనానురుడై బాబాయి సానిటోకి ప్రవేశించాడు... ఖద్దరుసంచి దంకను యిరికించుకొని.

అదిరిపడి లేచి కమల వొడ్లోకి వెళ్ళింది నీళ్ళు తేచ్చే నిమిత్తం.

my Coffee

15 సం॥ నుండి
నేను మై కాఫీనే
ఎన్నకొనుచున్నాను

కీ;కీ; పావుల ప్యాకెట్లలో లభించును. మజిలీలు పా. 26 పా. పా. 7, పా. 8 మరియు పా. 1. కాళీ డెవ్లాలలో లభ్యమగుచున్నది. విజనీలు కొన్ని ప్రదేశములలో తెరువబడినవి

వివరములకు:

మై కాఫీ కంపెనీ, అమకజికార్. మద్రాసు-29

బాబాయి కాళ్ళ కడుక్కొని దాహం వుప్పుకున్నాడు. కమల సావిత్రి నానుకొని వున్న పడకగది తలుపు చాటుకు పోయి అన్నది... "మావగారిని భోజనానికి లెమ్మ సంజి" అని.

"భోజనం అయ్యే బయలుదేరానమ్మా" అన్నాడు బాబాయి పడకకుర్చీలో తాపిగా కూర్చుని.

"ఏవీరా బొత్తిగా వుత్తరాలే రాయటం మానేశావు. కోడలు కూడా జాపకం చెయ్యటం లేదన్నమాట" అన్నాడు బాబాయి.

"తీరికే లేదు బాబాయ్... యీసా మీ కోడలు అంటావా..... వాళ్ళ వాళ్ళకయితే ఖుషియో వుత్తరం రాస్తుంది" అన్నాడు బాబాయి అండ మానుకొని డైర్యంగా.

తలుపు వెనకాల గాజులబిందె గలగలా వినిపించింది.

"అలా అనమాకు. కోడలుకే మేమంటే ఎంతో యిది" అన్నాడు బాబాయి.

"అంతా కులాసాయేగదా" అని అడిగాను. ఈ ప్రశ్న అంతిరార్థం వచ్చిన పనే విలసి.

"ఆ కులాసాయే. కామేశ్వరికి పెళ్ళి చేద్దామని మాస్తున్నాను."

"అలాగా... సంబంధం కుదిరిందా" అని మాత్రం పూర్వకున్నాను.

"పెళ్ళివారు రేపే మాపులకి వస్తారట. ఇప్పుడు నిన్ను తీసుకుపోదామనే వస్త్ర."

"నన్నా... నేను నేనికి బాబాయ్."

"ఒరేయ్ నాయనా... యీ విషయాలు నాకు బొత్తిగా తెలియవు. అదీగాక యిది మామూలు సంబంధాలు కావు నీకు తెలుసు అనుకుంటాను సంబంధాలకోసం చెప్పలు అరిగేదాకా తిరిగాను. చదువు డబ్బు వున్నవాళ్ళూ, వదువు మాత్రమే వున్నవాళ్ళూ, డబ్బు ఒక్కటే వున్నవాళ్ళూ కొనకే రెండూ లేనివాళ్ళూ అందరూ ఒకటే. నాలుగు వేలకి తక్కువ అయితే అసలు మాపులకే రానున్నాను. మన పరిస్థితి నీకు తెలుసుగదా. ఇకా కామేశ్వరి అంటావా... అది యీ సంవత్సరమే కాలేజీ మొదటిగా పాసు అయింది. పిల్ల

అనాకారీ కాదు. మాపులు అయితరువారే కట్టుం విషయం ముచ్చటిదామన్నా ఒక్కడూ వప్పకోలేను. చివరికి ప్రాణం విసుగెత్తిపోయి పేషన్ ప్రకటించాను. మొన్ననే మూడు అప్లికేషన్లు వచ్చాయి."

బాబాయి మాటలు పూర్తిఅయ్యా అవక ముంనే మళ్ళీ తలుపువెనకాల గాజులు గల గలలాడాయి. అంటే వాటి అర్థం కమల తలుపు చాటుచేసుకొని నవ్వుకుంటూ వుండి వుంటుంది.

"ఇంటర్వ్యూ ఎప్పుడు యేర్పాటు చేశావు" అన్నాను నేను - నవ్వుకుంటూ పళ్ళుమాత్రం బయటకు నెట్టి.

"అంగుక నే యిక్కడికి రావటం పవడి. రేపు యిద్దరూ ఎల్లండి ఒకరూ దిగుతారు. అయితే యిది మామూలు పెళ్ళి మాపులు కావుగదా వచ్చేవారే మాటలతిర్నూ, నడి వడికా, వేషభాషలూ మనం జాగ్రత్తగా పరిశీలించి కామేశ్వరికి వరుడిని వారిలో నుంచి ఏర్పాలి. అంగుకు నువ్వు వుండటం ఎంతైనా అవసరం అనిపించింది. సాయంత్రం పాసింజరులోనే ప్రయాణం" అన్నాడు బాబాయి.

అంటే దీనిభావం సదరు యింటర్వ్యూ లకి నేను అధ్యక్షస్థానం అలంకరించి ఆ భారం మన భుజస్థంధాలపై మోస్తూ వరుడిని నిర్ణయించాలన్నమాట. ఇటువంటి వున్యోగనిర్వహణ నాకు బొత్తిగా కొత్త.

"బాబాయ్... యిటువంటి విషయాలు నాకు బొత్తిగా తెలియదని నీకూ తెలుసు. మీకోడలుని చేసుకోవటంలోనే నా తెలివి బయటపడుతోంది" అన్నాను. చాటున వున్న అజాతవ్యక్తిని వృక్షించి.

తలుపుచాటున కమల కదలినట్లుగా అనుపించింది నాకు.

"అనేమిటా అల్లా అంటావు పదిమంది లోనూ తిరిగివాడివి నీకన్నా యింగుకు తగ్గవాళ్ళెవరూ?" అన్నాడు బాబాయి.

"నా కిక్కడ అనేక పస్తున్నాయి. వోనీ మీ కోడలుని తీసుకువెళ్ళు. వాళ్ళ తిరపు అడగాళ్ళు వనే ఆరా తియ్యగలరు... అమ్మో యిది ఆవులీస్తే పేగులు లెక్కలే రకం" అన్నాను నేను నవ్వుతూ.

బాబాయిది పూర్తిగా మొంగిపట్టుదల.

"కోడలా వస్తుంది. అది మరి మంచిది. ఇకా అద్దచెప్పక మాటా ముల్లే సర్దుకోండి" అన్నాడు బాబాయి గట్టిగా.

అంగువల్ల కామేశ్వరి వర నిర్ణయం నిమిత్తం బాబాయి మాట వోనీ నెయ్యటానికి వీలు లేక కమలతో సహా బెజవాడ వెళ్ళి వలసి వచ్చింది.

3

ఇంటికి వెళ్ళి సమాఖ్యవనం జగువుకుని మా నిర్ణయం తెలియజేసామని బాబాయికి మాట యిచ్చి తిరిగి వచ్చేకాము మేము.

అగోచర సాయంకాలం కమలా నేనూ మా మిద్దెమీద కూర్చుని వరుసగా కంకర, సుందర్, శివరావుల్లా కామేశ్వరికి భర్త కావగిన అర్హతలు ఎవరికి వున్నవో నిర్ధారణ చేసే నిమిత్తం పూసుకున్నాము.

"కమలా! మన నిర్ణయాల విషయం పదం పడి పర్యాలోకిద్దామగాని ముందు మనం నిర్ణయించిన వరుడిని కామేశ్వరి వప్పకుంటుందనే నమ్మకం ఏవుంది" అని సంజేహం వెలిబుచ్చాను.

"ఆ విషయం కామేశ్వరినే అడిగాను. అది మనా బుద్ధిమంతురాలు. పైగా తండ్రి తన పెళ్ళికి పడే తిప్పలు కళ్ళారా మానే వున్నదేమో చలుక్కన అన్నది గదా—

"వది నే... నాకు నచ్చటను నేడి పెట్టకో

శ్రీ వత్స వారి

స్కిన్ డెక్స్

కుదలకు, వుండకు, చర్మవ్యాధులకు
దివ్యాంజనము.

వైబ్రా

గర్భవయోగ నివారిణి

సర్వ గర్భవయోగ వ్యాధులను పూర్తిగా పోగొట్టి ఆరోగ్యమును పంపానమును కలుగజేయును.
అన్ని వృద్ధిదాంతును పినా 2/8

కృష్ణావేబరేటర, బెజవాడ

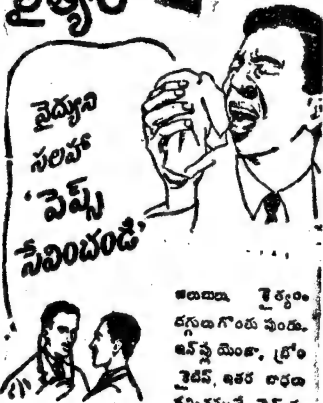
15 వ్యాయు రిసెసాని కు. 5/-

ఇది 18 వ్యాయు 1 ప్లూవాలి అందా ని: xటి: 18 సం||లు గ్యారంటీ నీకతో 2: పొంట్ల కల: ఇవ్వబడును ఖరీదు 5/-లు. వెంటనే ఆర్డరు ఇవ్వండి.
SWISS WATCH SUPPLIERS
(A P M) Lal Kuan Delhi

“త్యాగం అంటే ఏమిటా నాకు పరిగా
అర్థం కాలేదు. ఈ పరిస్థితుల్లో కామేశ్వరికి
రెండు పనులు చేయటానికి మాత్రమే అవ
కాశం వుంది. ఒకటి కట్నం లేకుండా
మిచ్చే సంబంధం చేసుకోవటం—మీకూ

**జలుములు,
తైత్వం**

వేరవారిది. పెద్దను కప్పించి వచ్చు క్రమి
 బిర్రువకడమైన దివరసారా బామ్మ. కాన
 కోకాకొక్కారో ప్రవేశపున్నది తో తెలియును.
 పెద్ద క్రమమును వివరించి, చావును చూపు.
 మనసు పోగొట్టి జాగ్రత్తకడను
 కలిగిపోయి. పెద్దనే నైర్మల్య
 వివరము చేసారు.

వెప్ పేపిం చండి.

PEPS

క్రిమి సంహారకరమైన
గొంతు, రొమ్ము చేబెట్టు.

మన సుసోల విశేషం: చదా రిం పెనీ,
పార్కు బౌన్ ముదాసు-రి.

“అతన్ని అవి ప్రయోజనమేవుంది...
యనం అన్నిటికీ సమ్యక్తపడే రమ్యన్నాం
గదా” అన్నాడు.

సమృద్ధియంతో ముంగుసు వచ్చే యువ
 రుు దొరకకపోతారా అనే ఆశ మా బాబా
 యికి వుంది. అందుకే నే యింత జరిగినా
 పేపర్లో ప్రకటిస్తూనే వున్నాను- “వరుడు
 కావాలను” అని.

శ్రీమదాంధ్ర

మ హా భా ర త ము

ఉద్యోగపర్వము

వెలి రూ. 1-0-0

మంచీ - చెడూ

ଉତ୍ତର :

‘నా రద’

ವೆಲ 2-0-0

ఆంధ్రగంధమాల, మదరాసు-1

అ బద్దా ల పో టి

వజ్రపాణి

అనగనగా నోకపురమున
అన్నదమ్ము లొక ముగ్గురు;
అసత్యాలు పలుకుటలో
అందరి కందరు ఘనులే.

చిన్నతనమునుండియు ఆ
అన్నదమ్ము లెట్టైనను
చెన్ననగరమును చూడగ
ఎన్నో కలలను గాంచిరి.

తల్లిదండ్రు లెఱుగకుండ
చల్లగ నోకనాటిరాత్రి
ఇంటపైకమును హరించి
వెంటనే చెన్నపురికేగి—

స్తుడియోలను దర్శించిరి,
అడయారున విహరించిరి,
జార్జి టౌను, సార్కు టౌను,
సర్వస్థలములు తిరిగిరి.

ఆ మువ్వరు ఒక్క సంధ్య
అంబుధితీరమునకేగి
అట చల్లని యిసుకలపై
ఆటలాడి ఆలసినారు—

చిన్నవాడు తన యిద్దరు
అన్నలకును తన అసత్య
కల్పనలను జూపదలచి
గట్టిగ నిట్టులవచించె:

“అద్దిర! చిత్రము! సాగర
మధ్యమున అల్లదిగో!
ఎంతపెద్ద తాటిచెట్టు!
వింతగనున్నది కాదా!”

అది విని మధ్యముడువల్కె:
“అది నిజమే! అంతెకాదు!
నీ చెప్పిన తాడిమీద
నిలిచిన దొక కాకిపిల్ల!”

స్వల్పవయస్కుల అసత్య
కల్పనలను విని జ్యేష్ఠుడు,
ఇద్దరు తమ్ములకన్నను
పెద్ద అసత్యము వచించె:

“నీటిమధ్య తాడిగలదు!
తాటిమీద కాకిగలదు!
అదివేసినకేకలు నే
నాలకించుచున్నాడను!”

నీగుపడి అతని తమ్ములు
దిగ్గున నిట్లు వచించిరి:
“వయసుచేత, తెలివితేత
దహ్వ! మా పెద్దన్నవే!”

చక్కని సలహా

బాలాదినములు మాంసము దొరుకక
 డీలా పడినది ఒకనక్క.
 చిక్కమొగముతో, చిక్కకడుపుతో
 దొక్కలుమాడిన ఆనక్క

అవురావురని అడవి యంతటా
 ఆహారముకై తిరిగినది.
 చిట్టచివరకొక చెట్టు తొర్రలో
 రొట్టెలు, మాంసము చూచినది.

ఇరుకు తొర్రయని ఆలోచించక
 ఉరుకున లోనికి ఎక్కినది.
 పొట్ట చెక్కలగు నట్లుగ అంతా
 దిట్టముగా అది మెక్కినది.

పోవుదమనుకొని లేచెనుగానీ
 పొట్ట అడ్డమై పోయినది.
 వెలుపల పడుటకు మార్గముదొరకక
 విలపించుచు కూర్చుండినది.

ఏడుపు వినబడి వేరొక జంబుక
 మేమిది యనుకొని వచ్చినది.
 చిక్కునడిన ఆనక్కను చూచీ
 చక్కనిసలహా ఇచ్చినది.

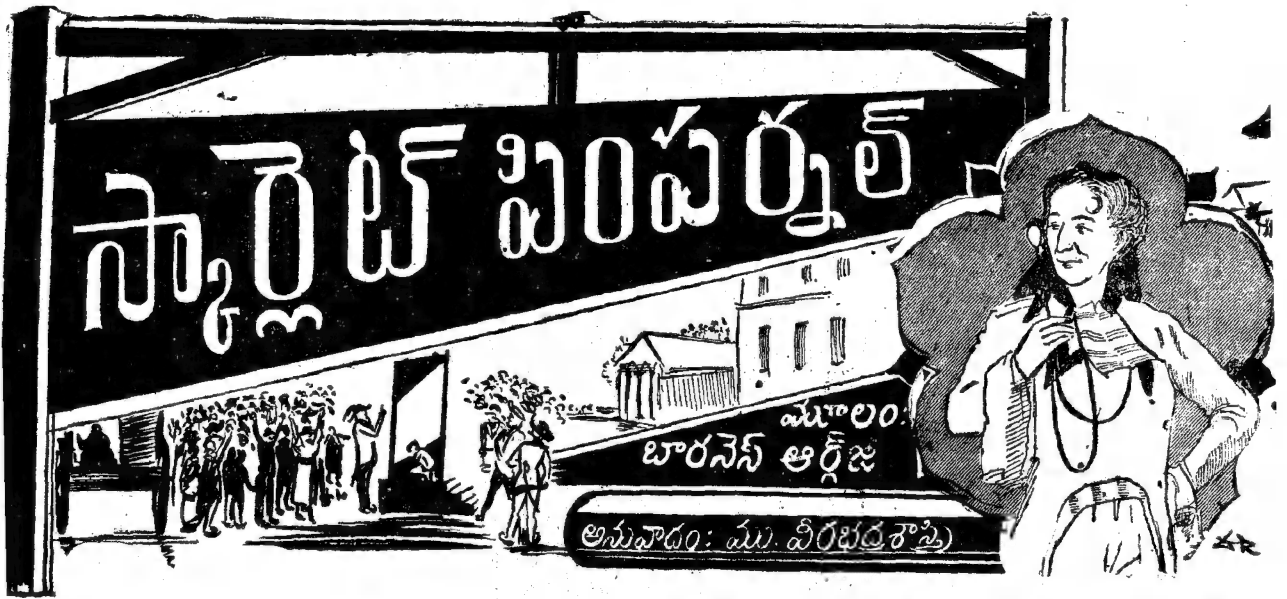
"నకవకలాడెడు సమయములోనే
 చకచక పోతివి లోపలకు.
 నకనకలాడెడు నపుడే మళ్ళీ
 చకచకరావలె వెలుపలకు."

ఎంత గింజుకొన్నగాని
ఏమి లాభ, మొక్కొకతరి

నీతి:

కాలమహిమవలనె సాను
కూలపడును కార్యములు.

20

మార్గరెట్ కు ప్రైవేటు పాఠాలు వైనవిగిరిపోయినాయి. “గాడ్ సేవ్ ది కింగ్.” ఆ పాట పాడుతున్న వాడు సర్ పెర్సీ. పావలిన్ కూడా పాటనిన్నాడు. ఉలికిపడిలేచాడు. తలుపు వైపు ఒకసారిచూచి, ప్రక్కన పెట్టుకుని ఉన్న తనటోప్ తీసి తగిలించుకున్నాడు.

పాడుతున్నవ్యక్తి సమీపిస్తున్నాడు. వైనుండి ఉరికి, పెర్సీవద్దకు పరుగునపోయి, “పారిపో. నామాట దిను- పారిపో వెంటనే,” అని హెచ్చరిస్తూ మనుకున్నది మార్గరెట్. లేవటానికి ప్రయత్నించింది. కాని అంతలోనే ఉచ్చేగాన్ని అతియత్నం మీద అణచివేసుకున్నది. పావలిన్ ఎటూ అడ్డు పడతాడు. పైగా బయట పైసికులు కావలా ఉన్నారేమో తెలియదు. తాను తొందరపడితే, ఉచ్చు బిగుస్తుందని మార్గరెట్ భయపడింది.

పాట వాకిలివద్దకు వినిపించింది. తలుపు తెరుచుకున్నది. ఒకటి, రెండు సెకండ్లు అంతా నిశ్శబ్దమైంది.

మార్గరెట్ కు వాకిటివద్ద ఏమి జరుగుతున్నదో కనిపించదు. ఊహిస్తూ కూర్చున్నది.

పెర్సీ తలుపుత్రోసుకొని లోపల అడుగుపెట్టటంతోనే “మ తా ధి కారి”ని చూశాడు. తొట్టు వడ్డాడు - నాలుగైదు సెకండ్లపాటుమాత్రం. ఆ తరువాత పెర్సీ సరాసరి హాలుమధ్యకు వచ్చాడు. అక్కడ నిలబడి పెద్దగొంతుకతో హుమారుగా కేకవేశాడు.

ఏయి? ఎవరులోపల? ఎక్కడోయి బ్రోగార్డు? కనిపించడం?

రిచ్ మండ్ లో బయలుదేరుతుండగా మార్గరెట్ చూసినప్పడెట్లా ఉన్నాడో, ఇప్పుడూ అట్లాగే ఉన్నాడు పెర్సీ. ఇటువంటి శత్రుభూమిలో తిరుగుతున్నా, ఏ వేల్పు యువరాజు చేస్తున్నవిందుకో బయలుదేరి పోతున్నట్లు ఉన్నాడు.

హాలుమధ్య నిలబడిఉన్న పెర్సీని చూస్తూ మార్గరెట్ బామ్మలాగా ఉండిపోయింది. ఊపిరి కూడా పీల్చలేకపోయింది. ఏక్షణాన పావలిన్ తన భటులకు పైగ చేస్తాడో, ఏక్షణాన జమా జ్యేష్ఠులలాంటి పైసికులు మీదపడి పెర్సీనిబంధిస్తారో, అనుకుంటూ మార్గరెట్ గజగజలాడిపోయింది.

పెర్సీమెల్లిగా పావలిన్ కూర్చున్న టేబులుదగ్గరకు వెళ్లాడు. పావలిన్ వీపుమీద గట్టిగా తట్టి మామూలు ధోరణిలో అన్నాడు. “ఓరి సీడెబ్బకూల! ముఘ్యార్ పావలిన్!... ఇదేమిటి ఇక్కడఉన్నారు? నేననుకోలేదు...”

సర్ పెర్సీ వీపుమీద చరిచినక్షణాన పావలిన్ స్పృహతో సూపు ఎక్కిస్తున్నాడు. కొరబోయింది. ముక్కులు వణికినాయి. ముఖాన కత్తివేటుకు నెత్తురు చుక్క లేకుండాపోయింది. జన్మలో ఎప్పుడూ అంత విస్మయం అతనికి కలుగలేదు. అయితే ఆనంగతి బయటపడకుండా దగ్గు తెర రవ్వించింది. సర్ పెర్సీ ఇంత ధైర్యంచేస్తాడని అతడు కలలో కూడా అనుకో

లేదు. పైగా హోటలుదగ్గర సాయుధ సైనికులను అట్టి పెట్టలేదు. అందుచేత మరింత కంగారు పడిపోయినాడు.

మార్గరెట్ కు పెర్సీ ఉద్దేశమేమిటో అందుచిక్కలేదు. పావలీన్ ఇంతకుముందే డెజ్ గాజ్ కు ఇచ్చిన ఉత్తరపులనంగతి తెలియక పోవటంచేత పెర్సీ తాత్కాలికం చేస్తున్నాడు. అయినా పెర్సీ అంతగా హోటలు నుండి బయటపడినా, ఏ ప్రక్కకుపోయినా ఇట్టే పట్టేస్తారు. అక్కడే మరిరెండుతగాలు ఉన్నాడా, డెజ్ గాజ్ అరడజనుమంది సైనికులతో రావచ్చును. అయి పోయింది. ఈ మహావ్యక్తి పనిఅయిపోయింది. అనుకొని కుమిలిపోతున్నది మార్గరెట్.

ఇద్దరు ప్రత్యర్థులు అక్కడ కలుసుకున్నారు. అందులో పావలీన్ కొంచెంజంతుకున్నాడు. ఆ జంతు తన గురించికాదు. తన ప్రాణాన్ని లక్ష్యంచేసే రకం కూడాకాదు అతడు. ఈ అవకాశంజారిపోతే ఎలాగా అని అతనిభయం.

పెర్సీ పకపక నవ్వుసాగాడు. మళ్ళీ పావలీన్ వీపుతట్టాడు. “వెదవది! క్షమించాలి. పాపం సూప్ లింటున్నట్టున్నారు. ఈసూప్ అంత వెధవది - ఛండా లపుది మరొకటి లేదనుకోండి. అన్నట్టు - ఒకసారి ఏమైందనుకున్నారు? మావాడొకడు సూప్ పుచ్చు కుంటుండగా కొరబోయింది. అట్లాగే పాపం చచ్చి పోయినాడు.” అంటూ పకపకలాడాడు.

పావలీన్ ఇంకా తెరుకోలేదు. బిత్తరపోయి చూస్తున్నాడు. “వెధవది! ఇంతబతుకు బతికి - ఈ బిలంలోవచ్చి పడాలసిన కర్మంపట్టింది. వట్టిగుహ - కాదూ?” అంటూ ఒకకుర్చీ దగ్గరకులాగుకొని కూల బడ్డాడు. “చూడండి మీరు ఏమీ అనుకో కుంటే కాస్తనేనూ వడ్డించుకుంటాను. ఏమంటారు? ఆ వెధవ - బ్రోగార్డ్ - ఏమూలనోపడి నిద్రపోతుంటాడు.”

పావలీన్ అనుమతికోసం పెర్సీ చూడనేలేదు. అక్కడేఉన్న మరొక స్లేటు ముందుకులాగుకొని, కాస్త సూపువడ్డించుకొని తృప్తిగా ఆరగించాడు. ఆ తరువాత ఒకగ్లాసు వైన్ నేపించాడు.

“మిమ్మల్ని ఇక్కడ కలుసుకున్నందుకు చాలా నంతోషంగా ఉన్నది. మీరు ఛానెల్ దాటి ఈప్రక్కకు వచ్చారని తెలియదు. హఠాత్తుగా మీరు కనిపించేసరికి నాకు చాలా ఆశ్చర్యం కలిగింది. అందుచేతనే వెంటనే

పలకరించలేక పోయినాను. క్షమించాలి.” అన్నాడు పావలీన్.

“అబ్బే! దానిదేముందండి? కాదు మీ పాపం డిన్!”

“క్షమించాలి. పావలీన్...”

“పొరపాటు పొరపాటు. పావలీన్ కదూ! అవును. ఈ విదేశీపేర్లున్నాయి చూశారు? అవి నాకు భాత్తిగా పలకటం చేతకాదు.”

మరికాస్త సూపు వడ్డించుకున్నాడు పెర్సీ. ఇంగ్లాండు నుండెల్లా పనిగట్టుకువచ్చినది ఈ మురికి కూపంలో ఈ సూపు కోసమేనన్నట్లు కనిపించాడు.

ఆ పావలీన్ ముక్కుపగలకొట్టి ఎందుకు పారి పోకూడదుపెర్సీ అని వేగిరపడసాగింది మార్గరెట్. మధ్యమధ్య మూడునాలుగుసార్లు పెర్సీకన్నులు మిల మిల మెరిసిపోయినాయి. నిద్రమత్తు కాస్త వదలినట్లు కనిపించింది. దానినిబట్టి ఏదోఉపాయం చూస్తునే ఉన్నాడని మార్గరెట్ గ్రహించింది.

పావలీన్ కూడా స్థిమితపడి, సూప్ తినసాగాడు. సర్ పెర్సీ చాలా దూరం ఆలోచించాడు. ఇన్నిసార్లు ఇందరికళ్ళల్లో దుమ్ముగొట్టి ప్రభువంశీకులను తప్పించిన అతని తెలివితేటలు సామాన్యమైనవా? తొందర పడి వ్యవహారం ముదర పెట్టకూడా, వీలయినంతవరకు ఉపాయంగానే తప్పకుపోవాలని అనుకున్నాడు.

“ఈమధ్య మీరు సన్నాహం పుచ్చుకొని, మతాధికారి అయినారని నేను వివదనా లేదు.” అన్నాడు పెర్సీ ఛలోక్తిగా.

ఏమి సమాధానం చెప్పాలోతోచక, “అబ్బే లేదు. లేదు!” అని ససిగాడు పావలీన్.

సర్ పెర్సీ మరోగ్లాస్ వైన్ నేపించాడు. “మీరు ఈ వేషం కాదుగదా! మరేదయినా వెయ్యండి. నేను పోల్సుకోగలను” అన్నాడు.

“ఉహు! అలాగా?”

“మరి! వేషం వేస్తే ఎలాగైనా మనిషి రూపు కొంచెంమారుతుంది. ఈవేషం మీకున్నదే ... అంత బాగాలేదు. అలా అన్నానని కోపంలేదు కదా!”

“కోపం ఎందుకు.....సరే గానియ్యండి. లేడి బ్లాకెసి కులాసాయేనా?”

“ఆ! ఆ! మీదయవలన.”

పావలీన్ చాలా చిరాకుపడ్డాడు. డెజ్ గాజ్

స్క్రైట్ వింపర్స్

అంత! రాజమహేంద్రవరం నాలుగుసార్లు వాకిటి కేసి చూశాడు. గడియారంవంక చూసుకున్నాడు. ఐదే గాజ్ మురి రెండు మాడునిమిషాలలోనే రావచ్చును.

“సర్ పెర్సె పారినబయలుదేరి నట్లున్నారు.”

“అబ్బేలేదండీ, పారినట్ట... ఇంత బతుకుబలికి... అక్కడికి ఇప్పుడు వెళ్ళి సుఖంలేదండీ. చాలా ఖండా అంగా తయారైంది.”

“మిజాటివారికేమండీ? మీకు సుఖంగానే ఉండాలే! ఇక్కడివ్యవహారాలలో తలదూర్చి వారి కేమి ఇబ్బంది?” అన్నాడు పావలిన్ కసిగా.

“అదీ నిజమే.”

పావలిన్ మళ్ళీ టైం చూశాడు. “మిజాటి వాడావిడిగా ఉన్నట్లున్నారు. కానియ్యండి,” అంటూ పెర్సె అక్కడినుండి లేచాడు. కుర్చీ నెగడు దగ్గరకు తాగుకున్నాడు. “నా కేంతొందరలేదు. కబుర్ల కేమిటి? వెధవది ఎప్పుడయినా చెప్పకోవచ్చు. తప్పనిసరి అయితే నరే, లేకపోతే ఈ కూషంలో కూర్చోవటం నా కష్టంలేదు.” అంటూ యథావకారం మూట్టాడుతునే ఉన్నాడు.

పావలిన్ మరొకసారి టైం చూశాడు.

“ఏమండీ! నాకు తెలియక అడుగుతాను. మీరు మాటి మాటికి దానివంక చూస్తేమాత్రం టైం వరుసెత్తు

'అనాసిన్'

నాలుగు మందులను కలిగియున్నది.

'అనాసిన్' నాలుగు మందులయొక్క వైజ్ఞానిక మిశ్రమము ఇది నరముల ముఖ్య స్థానమందుండి తీవ్రమైన మిశ్రమచర్యను జరిపి, నొప్పి, తలనొప్పి, జలుబులు, జ్వరం, పన్నునొప్పి మరియు కండరాల నొప్పులనుండి శ్రమవిముక్తిని కలిగించును.

- 1 క్విన్లైన్: అధిక శక్తి నిచ్చు మరియు జ్వరనివారణ మొనర్చు గుణాలకు ప్రఖ్యాతి గాంచినది, జ్వరాన్ని తగ్గించడంలో మిక్కిలి శక్తిగలది.
- 2 కఫెన్: జలహవానికి మరియు చిక్కిపోయినందులకు తగిన ఔషధమని విరివిగా వాడబడుచున్నది.
- 3 ఫినాసిటిన్: తీవ్రమైన వాదా నివారణ జ్వర నివారణయని బాధించెదినది.
- 4 అసిటైల్ సాలిసిలిక్ ఆసిడ్, తలనొప్పి, మరియు అలాటి వాదలను పోగొట్టుటకు మిగుల ఉపయుక్తమైనది.

ఈ నాలుగు మందులు సరిగ్గా వైద్యనియొక్క ఔషధయోగము వలె పనిచేయును 'అనాసిన్' గుండెకు హాని కలిగించదు. లేక కడుపును అవకతవక చేయదు. నొప్పి, తలనొప్పి జలుబులు, పన్నునొప్పి మరియు కండరాల నొప్పులనుండి శ్రమంగా మరణితమైన మరియు హాడయైన విముక్తికొరకు ఎల్లప్పుడూ 'అనాసిన్' వే వాడండి.

లక్షలాది

మందికి

వాదావిముక్తిని

కలిగించును

తుందా? ఎవరికోసమైనా చూస్తున్నారేమిటి?"

"అవునండీ - మా మిత్రుడొకడు....."

"అలాగా?...పోనీ ఇక్కడికివచ్చి మీరుకూడా నెగడు దగ్గర కూర్చోరాదూ? పెచ్చగా, హాయిగా ఉన్నది." అంటూ పెర్సీ నెగడులోని పుల్లలను తన్ని కదిలించి మంట పెద్దదిచేశాడు. ఇంకొక కుర్చీకూడా దగ్గరకు లాగాడు. షావలిన్ కు ఏమీ తోచటంలేదు. ముళ్లమీద ఉన్నట్లున్నది. భ్యాసలంతా డెజ్ గాజ్ మీద ఉంచుకొని, పెర్సీ మాటలు యాదాలాపంగా వింటున్నాడు. పెర్సీ పిలుపుపైన వచ్చి ఆ కుర్చీలో వాకిటకేసి తిరిగిచూస్తూ కూర్చున్నాడు షావలిన్.

ప్రాణాలు విగపట్టుకొని కూర్చున్న మార్గ రెట్ కు దూరాన డెజ్ గాజ్, సైనికులతో కలిసి వస్తున్నట్లు అడుగులచప్పుడు వినిపించింది. ఆ చప్పుడు షావలిన్ విన్నాడు; పెర్సీ విన్నాడు.

రెండు మూడు నిమిషాలతో వారు లోపలికి ప్రవేశిస్తారు!

పెర్సీలేచి టేబులుదగ్గర నిలబడ్డాడు. వారు తిని విడిచిపెట్టినవన్నీ ఆ టేబులుమీదనే ఉన్నాయి. షావలిన్ కైవేపుకు వీపుతీసి నిలబడ్డాడు నర్ పెర్సీ. ఆగ కుండ మాటలు దొర్లిస్తూనే ఉన్నాడు. కాని తన జేబులోనుండి పొడుముకాయ తీశాడు. టేబులుమీద మిరియపుపొడిగిస్తూ ఉన్నది. అ పొడితీసి యింత పొడుముకాయలోనికి ఎక్కించాడు.

"ఆపని పూర్తికాగానే నవ్వుతూ పెర్సీ షావలిన్ వంక తిరిగాడు.

"ఏమిటో అన్నట్లున్నారు." అన్నాడు.

షావలిన్ దీక్షగా తనవారి అడుగులనవ్వడి వింటున్నాడు. షాపం పెర్సీసంగతి ఒక క్షణంపాటు మరిచిపోయినాడు. పెర్సీ మాటలతో ప్రస్తుతానికి వచ్చిన షావలిన్ "ఏమిటి?" అని అడిగాడు.

"ఏమీలేదు. ఇదుగో ఈనన్యంమాట చెప్పున్నా. అక్కడ ఒక యూదుడు ఈసారి భలేనన్యం అమ్మాడులే. ఇటువంటి సరుకు ఎప్పుడూ చూడలేదనుకోండి. కావాలంటే మీరే చూడండి. ఒకపట్టు." అంటూ పొడుంకాయ షావలిన్ ముందు పెట్టాడు పెర్సీ.

షావలిన్ అప్పడప్పుడు ఒకటి రెండు ఎత్తులు, జత్తులు చూచే ఉన్నాడు. కాని ఇటువంటిదొకటి జరిగే అవకాశం ఉన్నదని కలలోచైనా అనుకోలేదు. డెజ్

గాజ్ తో వస్తున్న సైనికుల అడుగులచప్పుడు చెవిలో వింటూ, వాకిలిమీద ఒక కన్ను ఉంచి, ఒక చేతిలో ఒకపట్టు నన్యంతీసి ముక్కులలోకి ఎక్కించాడు.

షావలిన్ నన్యంవీల్చి నీతులునాడో కాగా అర్థం కావాలంటే ఎప్పుడయినా ఏ పొరపాటు చేతనో గ్రహపాటు చేతనో మిరియపుపొడి వీల్చినవాడికి మాత్రమే తెలుస్తుంది.

తల తిరిగిపోయింది. తుమ్మువెంబడి తుమ్ము అంకించుకున్నది. కళ్లు వీళ్లు తిరిగి, చీకట్లు క్రమిస్తాయి. కన్నులు, ముక్కు, చెవి, ఏ ఒకటి అదుపులోలేని పరిస్థితిలో పడ్డాడు.

మాట్లాడకుండా పెర్సీ తన టాపీతీసి నత్తికి తగిలించుకొని బ్రోగార్డ్ కు ఇవ్వవలసిన డబ్బులు బిల్లు మీదపెట్టి హాటుతోనుండి ప్రశాంతంగా బయటికి పోయినాడు.

21

మార్గరెట్ కు శంకేంద్రియాలూ స్వాధీనంలో లేవు. ఆశ్చర్యంలోనుండి తెప్పరిల్లి, ఏమిజరిగిందో అర్థంచేసుకునేసరికి కొంత ఆలస్యమైంది. నర్ పెర్సీ వేసినయెత్తు తేలుసుకోగానే ఆమెకు సంతోషం, విస్మయం ముప్పిరిగొన్నాయి.

షావలిన్ అప్పటికి ఇంకా తేరుకోలేదు. స్నీగ్ లో పడిన శతరానివానివలె తన్ను కుంటున్నాడు.

పెర్సీ బ్లాకేసి కులాసాగా బయటికి పోయినాడు. బహుశా బ్లాంబార్డ్ శిథిల కుటీరానికి పోయి ఉంటాడు. ఈ నిమిషానికి గండం ఎలాగో తప్పి పోయింది. కాని పూర్తిగా ప్రమాదం తప్పిపోలేదు. పెర్సీ ఎటు ప్రక్కకుపోయినా కెప్టెన్ జెల్లె మనుష్యులు పట్టుకుంటారు. పెర్సీ బయటికి పోయేముందు, తాను పోయి కలుసుకొని ఉండవలసింది అని మార్గరెట్ చింతించింది.

ఇంతలోనే హోటలుబయట సైనికులువచ్చి ఆగారు.

షావలిన్ కు తుమ్ములు రావటం కొంచెం తగ్గింది. నిలబడటానికి కాస్త వీలయింది. డెజ్ గాజ్ తలుపు వద్దకు వచ్చినసంగతి తెలియగానే, ఎలాగో తంటాలు వడి వాకిటిదగ్గరకు పోయినాడు. తానే తలుపు తీశాడు.

స్కా ర్లెట్ వింపర్నల్

డెజ్ గాజ్ నోరు విప్పేముందుగానే తుమ్ముకుంటూ, తుమ్ముకుంటూ అడిగాడు.

“పొడుగాటి విదేశీయుడు - చెప్ప - కనిపించాడా? మీలో ఎవరికైనా?”

డెజ్ గాజ్ ఆశ్చర్యంతో “ఎక్కడండీ?” అని అడిగాడు.

“ఇక్కడేనయ్యా! ఈ వాకిలిగుండానే పోయినాడు. అయిదు నిమిషాలయినా కాలేదు.”

“మా కవ్వరికి కనిపించలేదు. ఇంకా వెన్నెల కాలేదయ్యే.”

“అయిదు నిమిషాలు ముందువచ్చిఉంటే మీరు ఎంతో బాగుండేది.”

“నేను.....”

“చెప్పినది తూ. చ. తప్పకుండా చేశావు. నాకూ తెలుసు. ఇంతసేపుచేస్తే ఎలా? అదృష్టవశాత్తు ప్రమాద మేమీ జరగలేదు. లేకపోతేనా - నీ పాట్లు కుక్కలుకూడా పడేవికావు.”

డెజ్ గాజ్ అతని శ్రీవ్రతకు వణికిపోయాడు. “పొడుగాటి విదేశీయుడా అండీ?”

“అవునండీ! అతడే. అయిదునిమిషాలముందు ఇక్కడే ఉన్నాడు. ఈ టేబులుముందు కూర్చుని పొట్ట పగల మెక్కాడు. నేను తొందరపడకూడ దనుకున్నాను. అతడేమో దున్నపోతులాగ ఉన్నాడు. బ్రోగర్లు లోపల ఉన్నాడన్నమాటగాని శుద్ధ దున్నపోతు. వాడివలన ప్రయోజనంలేదు. ఇంకేం? చల్లగా బారుకున్నాడు.”

“ఎక్కడికి బారుకుంటాడు? కెప్టెన్ జిల్లా నలభై మందిని గస్తీకి మళ్లి పంపించాడు. అందులో ఇరవై మంది నమ్మద్రోహంవంట పోయినారు. గస్తీ చాలా జాగ్రత్తగా కాస్తున్నారు.”

“వారినందరినీ నీవు హెచ్చరించావా?”

“ఆ! మీరుచెప్పినదంతా చెప్పాను. అన్నట్లు ఇంకొకవిశేషం తెలిసింది.”

“ఏమిటది?”

“ఒక పొడుగాటి ఇంగ్లీష్ వాడు ఒక ముప్పావు గంట క్రిందట ఇక్కడే రూబెన్ అనే ఒక యూదుడితో చాలాసేపు మాట్లాడుట.”

“దేనిని గురించి?”

“గుట్టపుబండికోసం. ‘పదకొండు గంటలకు వస్తాను, బండి సిద్ధంగా ఉండాలి’ అని చెప్పాడుట.”

“పదకొండు దాటిపోయింది. రూబెన్ ఉండేది ఎక్కడ?”

“ఇక్కడే పదిగజాల దూరంలో.”

“నరే ఎవడినైనా పంపించు. రూబెన్ బండి పోయిందోలేదో, అతడు దానిలో ఎక్కిపోయినా డేమో విచారించి రమ్మను.”

డెజ్ గాజ్ బయటికిపోయి మనిషిని పంపించాడు.

డెజ్ గాజ్, షావలిన్ మాట్లాడుకున్న మాటలన్నీ చాలా శ్రద్ధగా విన్నది మార్గ రెట్. మళ్లి నిరాశలో పడిపోయింది. ఎటుపోయి ఎటువచ్చినా, షావలిన్ తాను ఒక కంట కనిబెట్టి, అతని ఆలోచన తెలుసుకుంటూ ఉంటే కొంతమేలు జరుగుతుందని ఆశించింది.

షావలిన్ ఆహారంకోసం చూస్తున్న ఫులిహాగా అటూ ఇటూ పచారుచేస్తున్నాడు. అయిదునిమిషాలు గడిచినాయి. డెజ్ గాజ్ ఒక యూదును వెంటబెట్టుకొని వచ్చాడు.

అతడు కొంచెం వయసు మళ్లినవాడు. మురికి గుడ్డలు కట్టుకున్నాడు. రాగిజాట్టు ఉంగరాలు తిరిగి ఉన్నది. వినయంగా వంగి నమస్కారాలు చేసుకుంటూ ప్రవేశించాడు.

ఫ్రెంచివారందరికీ యూదులంటే మంట. యూదులను అంటరానివారుగా భావిస్తారు. వచ్చిన యూదు చేతులు కట్టుకొని దగ్గరకు వచ్చాడు.

“ఏయ్. ఏయ్. దూరం. దూరంగాఉండు. అని చీదరించుకున్నాడు షావలిన్.

ముగ్గురూ హాలుమధ్యన నిలబడ్డారు. మార్గ రెట్ కు వారు దీపపువెలుగులో స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నారు.

“ఇతడేనా రూబెన్?” అని అడిగాడు షావలిన్. డెజ్ గాజ్ సమాధానం చెప్పాడు. “కాదండీ. రూబెన్ ఎంత వెతికినా కనిపించలేదు. అందుచేత బండి తోలుకొనిపోయినాడేమో ననుకున్నాము. ఇతనికి ఆసంగతి ఏమో తెలుసుట. తగిన బహుమానం యిస్తే చెప్తానంటున్నాడు.”

“ఓహో!” అంటూ షావలిన్ అతనివైపు తిరి గాడు.” వింటున్నావుగా ఆయన చెప్పినది? ఆ ఇంగ్లీషు వాడున్నాడే - మామిత్రుడు - అతనిని గురించి సీకేమి తెలుసో చెప్పు. అతనిని చాలా అవసరంగా కలుసుకో వాలి.”

యూదుడు షావలిన్ చెప్పేమాటలు శ్రద్ధగా వింటూ రెండడుగులు ముందుకు వేశాడు. షావలిన్ మండిపడుతూ “ఏయ్. నిన్నే - దూరం!” అంటూ కేకలు వేశాడు.

“సిత్తం బాబయ్యా! ఆ పాడుగాటి ఆయన నాకున్నా రూబెన్ గాడికిన్న కనుపించారు - ఇయ్యేళ నాయంతరం.”

“మీరు అతనితో ఏమైనా మాట్లాడారా?”

“లేదుండి. ఆయనే మాతో మాట్లాడినారు, ఆడ మార్పిన్ రోడ్డు లేదుండి? ఆరోడ్డుంట ఏడకో పోవా లంట. బండి దొరుకుద్దా అని అడిగినారు.”

“ఏమిటి - ఏరోడ్డు?”

“అబ్బే అబ్బే - ఏమీలేదుండి. ఆ రూబెన్ గాడు లేడండి—దిక్కుమాలిన ముండాకొడుకు ఆసచ్చు పీనుగ.....”

“ఏయ్! ఏమిటావాగుడు! జరిగినదేమిటో తెల్పు.”

“అదేనండి సెపున్నా. ఆడు నానోటి ముందు కూడు తీసేశాడు గాడండి మరి? ‘బంగారంలాంటి బండి నిశ్చేపంలాంటి గుట్టమూ మనకాడ ఉన్నాయ’ని నేను ఓసంప సెప్పునే ఉన్నానండి. ఆ రూబెన్ గాడు బేరానికి అడ్డుతగిలి, ఆడి కుంటిగుట్టమున్నూ బండి కట్టా నన్నాడుండి...”

“ఇంగ్లీషువా డేమన్నాడు?”

“సిత్తమయ్య. ఆ పెబువుకేమి తెలుసండి ఈడి గుట్టం కుంటిదన్నమాట. అసలు అది వట్టి ఎముకల పోగు కాదటండి? ఏనాడన్నా దానిముంగల ఓ పరకే న్తేనా? పదకొండుగంటలకి గనుక బండి సిద్ధంచేస్తే, ఇది నీకిస్తానని ఆ పెద్దమనిషి ఇంత డబ్బుమూటతీసి ఆసితాను ముండాకొడుక్కో సూపించినారండి.”

“అయితే పదకొండుగంటలకు బండి కట్టాడా వాడు.”

“ఎదో కట్టాడు లెండి. సెప్పనా? రూబెన్ గాడిని ఆడి కుంటిగుట్టం నానాగడ్డి కరిపించిందిగాదుండి? ఎట్టాడైతేనేం దాన్ని ఈడ్చుకొచ్చి పడేశాడు.” అంటూ యూదు నవ్వుకున్నాడు.

“మరి వారు బయలుదేరారా?”

“ఆ! ఓ అయిదు నిముసాల కిందట బండి సాగింది లెండి. ఆడికి లేకపోతే బుద్ధి ఆ పెద్దమనిషి

మీ రుచికి తగినది

జుషార్

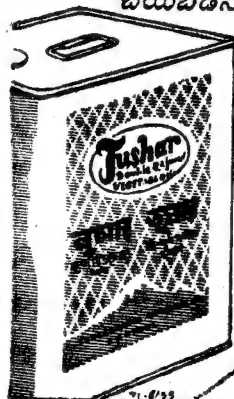
కనస్పర్శిత

విటమినులు యున్నవి

జుషార్

రెండుసార్లు పరిశుభ్రము చేయబడిన నూనె

ఆరోగ్యప్రదంగా నింపబడింది :
చేతులతో ముట్టుకొనబడదు

కుంగళద్ర ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్, కర్నూలు

స్కా రెట్ పిం పర్ ల్

కన్నా ఉండొద్దుటండి? ఆ కుంటిగుట్టంమీద కులాసా నవారికి పోటమంటి?"

"నరే ఉన్నదది. ఏదో ఒకటి తప్పతుందా?"

"అదేం మాటుండి? నాకాడ బండి ఉందిగదా! ఎట్టా పోతిది! "అయ్యోగోరూ! ఇప్పటికయితేయేం మన బండికి రెండంటిని. ఆయన ఇనుకుంటేనా? రూబెన్ గాడు అన్యాయంగా ఆయన్ని మోసం నేశాడు."

"అయితే నీ దగ్గర బండి, గుట్టం ఉన్నాయా?"

"ఓ ఉన్నాయండి. తమరుగాని దయ చెస్తారా?"

"మా ఇంగ్లీషు మిత్రుడు ఏదారిన పోయినాడో తెలుసా నీకు?"

యూదు ఇరుకునకట్టాడు. చికాకుగా ముఖంపెట్టి, గడ్డం అరచేతితో రుద్దుకున్నాడు. సమాధానం 'ఏమి వస్తుందోనని మార్గరెట్ అదిరిపోతున్నది. వాడు చాలాసేపు మూల్లాడకుండా అలాసే నిలబడ్డాడు. పావలిన్ చేసేదేమీ లేక వాడినంక చురచుర మాస్తున్నాడు.

యూదుడు తన మురికిచొక్కాజేబులోనుండి కొన్ని వెండినాణెములు బయటికి తీశాడు. "ఆయన గోరు ఆడి బండిలోపాద్యో ముంగల నాకీ డబ్బులిచ్చి, ఎవరితోను సెప్పద్దన్నారండి" పావలిన్ ముఖం చిట్టించి, "ఎంత అది?" అని అడిగాడు.

"ఉన్నాయండి ఇరవైఫ్రాంకులు. నే నెప్పుడూ ఇంతవరకు జబ్బులో ఆడిదప్పలేదుండి."

పావలిన్ తన జేబులోనుండి కొన్ని బంగారు నాణెములు తీశాడు. చేతిలోఉంచుకొని గలగలలాడించాడు. "ఎన్ని ఉన్నాయో తెలుసా?" అని అడిగాడు.

యూదుని అదిరించి, బెదిరించి ప్రయోజనం ఉండదని పావలిన్ అనుకున్నాడు. గిల్టైన్ పేరుచెప్పే వాడు లొంగి రాకపోడా. కాని అంతకన్నా వాడికి డబ్బు ఆక చూపించి, మంచిచేసుకోవాలని పావలిన్ తలచాడు.

ఆడబ్బు చూసేనరికి యూదు కన్నులు మీరు మిట్లు పొందినాయి. లొంగిలొంగిచూస్తూ "అయిదారున్నట్లున్నాయండి." అన్నాడు.

"ఇవి చాలుతామా నీవు ఆడితప్పేటందుకు?"

"ఏందో లెండిబాబూ! ఏంకెప్పమంటారు?"

"నీబండి మాకుకట్టు. మా మిత్రుడు పోయిన

దోవనే పోయి నన్ను అశనిదగ్గరకు చేర్చాలి. అంతే."

"సీత్తం బాబూగారూ!"

"బ్లాంబార్డ్ ఇథిలకుటీరందగ్గరకు పోవాలి."

యూదు ఆశ్చర్యపోయినాడు. కనులు విప్పరి నాయి. "తమరికి తెలుసునే!" అన్నాడు.

"అది ఎక్కడో నీకు తెలుసా?"

"తెలుసునుండి."

"ఏదారిన పోవాలి?"

"సెంట్ మార్టిన్ రోడ్డంట కొంత లెక్క పోవాలండి. ఆడచుండి కాలిబాట ఉంది. నేను రైటుగా తీసుకెళ్తానండి."

పావలిన్ తన చేతిలోఉన్న నాణెలు యూదు మీదికి విసిరాడు. అతనిముఖం కళకళలాడిపోయింది. కిందికి నంగి ఏరకున్నాడు. అందులో ఒకటిపోయి ఒక బీరువాక్రింద పడి, అతనిని చాలా చిక్కు పెట్టింది.

"బండి ఎంతసేపటిలో కట్టావు?" అని అడిగాడు పావలిన్.

"ఎంతోసేపా? ఇప్పటికేవచ్చు తమరు దయ చెయవచ్చునండి. బండి సూస్తారా?"

"వద్దులే."

"ఉంకోమాట సెప్పవాండి? ఆ రూబెన్ గాడి గుట్టం కదిలి నస్తుంది? దారిలోకే మనం ఆడి బండిని దాపెయ్యొచ్చుండి. అనలు. ఆమాటకొస్తే ఆబండి కోసెమదూరంపోయొక ఆడ మొండికెయ్యదనా?"

"నరే చేరు చేప్పేది శ్రద్ధగా విను. నీవు నన్ను మోసంచేశావా? మా భటులిద్దరిని తగిలించి నీవు వాయగొట్టిస్తాను. లేక మా మిత్రుడు గనుక కనిపించాడా నీకు మరొక పది బంగారు నాణెములు ఇస్తాము. ఇప్పుడేనా?" అని అడిగాడు పావలిన్.

యూదుడు ఆలోచించాడు. చేతిలోఉన్న డబ్బు ఒకసారి చూసుకున్నాడు. పావలిన్ ముఖం ఒకసారి, డెడ్ గాడ్ ముఖం ఒకసారి చూశాడు. "నరే." అన్నాడు.

"అయితే నీవుపోయి సిద్ధంగా ఉండు. వస్తున్నాము", అన్నాడు పావలిన్.

యూదుడు వినయంతో వంగి నమస్కరించి బయటికి పోయినాడు.

(ఇంకాఉంది)

నాన్న మతిమరుపు

సి. డి. యస్. రామయ్య

నాన్న ఆఫీసునుండి వచ్చారు.

దుస్తులు మార్చుకుని, ముఖం కాళ్లు కడుక్కుని, ఈజీచేరులో వచ్చి కూర్చున్నాడు. అమ్మ, కాఫీ గ్లాసును చేతబట్టుకొని ఆయనదగ్గరికి వచ్చింది. ఏదో ఆలోచనలలో వున్న నాన్న అమ్మ పలకరించే వంకూ గుర్తించలేకపోయాడు.

“కాఫీ తీసుకోండి!” అంది అమ్మ.

నాన్న తేరుకుని, కాఫీ గ్లాసును అందుకుని, నాలుగు గుక్కలు కాఫీ త్రాగి, ముఖాన్ని నాలుగు వంకలు చేసుకున్నాడు. “అబ్బబ్బ! ఏం కాఫీ సిల్లే యివి? - దీనికంటే సొంటి నీళ్లు పెట్టివ్వరాదూ!” అన్నాడు, కాస్త కొంపతో.

“నన్నేం చేయమంటారండీ? - కాఫీ పాడుం అయిపోయిందనీ, ఆఫీసునుండి వస్తూ పట్టమన్నీ - వుదయమే చెప్పాను గా! - మీరు వినిపించుకుంటేనా?” అని మూతి మీరుచుకుంది అమ్మ.

నాన్న ముఖం యెర్రబారింది: “ఎప్పుడూ లేదనే పాట తప్ప, మరేం తెలుస్తుందిలే నీకు! - అంతా నా దురదృష్టం!” అంటూ లేచాడు.

నెలాఖరు రోజులు కాబట్టి యే సంసారంలోనైనా — యిలాంటి ఘర్షణలు జరుగుతూనే వుంటాయి!

“విశ్వం! విశ్వం!!” అంటూ

తమ్ముడి కేకలేశాడు నాన్న. కాని, వాడు యింట్లో వుంటేనా? - ఫుట్ బాల్ ఆడటమే వాడి ప్రతి సాయంత్రపు కార్యక్రమం.

“వాడు యిప్పుడే ఆడుకోడానికి వెళ్ళాడు నాన్నా!” అని నాన్నకు సమాధానం యిచ్చాను నేను.

“చస్తున్నవాళ్లు చస్తుంటే, ఈ వెధవకి ఆటలు కావాలిసాచ్చిందీ!” గొణుగుకున్నాడు నాన్న: “కాఫీ పాడుం తెప్పిద్దామనుకున్నా, మనుషులు లేరు. అన్నిటికీ నేనే తిరిగి చావాలి.”

పైకండువా భజనా నేసుకుని, డబ్బుకోసం కాజోలు — బీరువా తెరిచాడు నాన్న. అయిదు నిమిషాల పాటు బీరువా అంతా గాలించి, పిదప — “ఏమేవ్” అంటూ గట్టిగా కేకేశాడు. అమ్మ పరుగెత్తుకొచ్చింది.

“నెలాఖరున చిల్లర ఖర్చులకి యిబ్బందిగా వుంటుందని - అయిదు రూపాయలు అప్పు తీసుకొచ్చి - బీరువాలో వుంచితే కనిపించడం లేదు... నువ్వేమేనా తీశావా?” అని అడిగాడు నాన్న.

“అబ్బే! నేను చూడనైనా లేదు.” అంది అమ్మ.

“ఏరా, రామం! నువ్వేమైనా చూశావా?” అని నన్నడిగాడు నాన్న.

“లేదు నాన్నా!” అన్నాను నేను.

“అయితే, యేమైనట్టు? — బీరువా తినేసిందా? లేక దొంగలెత్తుకుపోయారా? వెధవసంసారం! ఇన్నాళ్ళకి దొంగతనం జరగడం కూడా ప్రారంభమైందీ!” అంటూ పొలికేకలు ప్రారంభించాడు నాన్న.

“అలా అరవడం దేనికండీ! పెట్టినచోటు బాగా గుర్తు చేసుకుని, వెతికి చూడండి మరి!” అంది అమ్మ.

“గుర్తేమిట? - మహా తెచ్చాచ్చావు గానీ, నోరు మూసుకున్నావో.....” అని, నిమిషంతర్వాత “ఆ! — ఆతుంటరి గాడే యెత్తివుంటాడు. రానీ, వాడి పని పట్టిస్తాను” అని అన్నాడు నాన్న.

“మరీ బాగుంది; వాడేం చేశాడని?” అని అడిగింది అమ్మ.

“ఏం చేశాడా! - కళ్లు మూసుకుంటే, ఈ కొంపనే ముంచేస్తాడు వెధవ! వాడి క్లాసు పుస్తకాలేవో ‘సెకండ్ హ్యాండ్’వి దొరికాయనీ, కొనుక్కోడానికి డబ్బివ్వమనీ అడిగాడు. ఇప్పుడు లేదంటే విన్నాడూ? బీరువా వెదికి కాజేసివుంటాడు...” అంటూ కొంపంగా ఈజీచేరులో పడుకున్నాడు.

ఏం సమాధానం యివ్వాలో, ఏం చెయ్యాలో తోచక, అమ్మ నావేపు ఒకసారి చూసి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

★ నా నృ మ తి మ రు పు ★

సంధ్యవేళ గడిచిపోయినతరువాత చెమటలుపోసిన శరీరంతో యింటి కొచ్చాడు నిశ్వం. వస్తూనే చొక్కా తీసి, దండెంమీద పడేశాడు. అంతసేపూ వాడికోసం కాసుకు కూర్చున్న నాన్న - లేచి, కూదులోనున్న బెత్తాన్ని తీసుకుని వాడివద్దకు వచ్చాడు. అంతవరకూ ఆనందరేఖలు అలముకొని వున్న నిశ్వం ముఖం - నాన్న రాద్రాన్ని చూసి, పాలిపోయింది. బెదురుగా ఆయనవేపు చూశాడు.

“ఏరా, పెధవా! - బీరువాలో అయిదు రూపాయలు తీశావా లేదా?” అని అడిగాడు నాన్న.

“అదేమో - నాకు తెలీదు నాన్నా!” అన్నాడు నిశ్వం, తడబడుతూ.

“తెలీదూ!” అంటూ చెళ్లున వాడి వీపుమీద బెత్తాన్ని మోగిం

చాడు నాన్న: “నిజం చెప్ప పెధవా! - చర్మం వాలిచేస్తాను. తీశావా లేదా?”

“లేదు నాన్నా, నేను తీయ లేదు.”

“అబద్ధాలాడుతావ్ - ” అంటూ విశ్వం చేతులమీదా, కాళ్ళమీదా బెత్తంతో కొట్టసాగాడు నాన్న. అమ్మలోపలినుండి వచ్చి నాన్నని వారించబోయింది. ఆ సందర్భంలో అమ్మకీ నాలుగు దెబ్బలు తగిలాయి. నాన్నకున్న కోపంలో, అడ్డు తగలడం అంత మంచి పని కాదని నాకు తెలుసు. కాని, తమ్ముడ్ని కొట్టడం చూసి సహించ లేకపోయాను...

నాన్న కొడుతూనే వున్నాడు; విశ్వం ఒంటిమీద వాతలు పడు తున్నాయి; వాడు పెద్దగా యేడుస్తున్నాడు. నాన్నని వారించడానికి భయపడి, అమ్మ కంట నీరు పెట్టుకుంటోంది.

“నిజం చెప్పేంతవరకూ - నీ కండల్ని చీల్చేస్తాను పెధవా! - చెప్ప, నిజం చెప్ప...పుస్తకాలకి డబ్బు కావాలని, ఆ అయిదురూపాయలూ నువ్వు తీయలేదా?” అంటూ బెదిరిస్తున్నాడు నాన్న.

దెబ్బలకి భయపడిపోయాడు నిశ్వం. నిజంగా తను తీయక పోయినా, డబ్బు తీశానని ఒక్క అబద్ధం చెప్పితే, దెబ్బలైనా తగిలొ పోతాయనే తలపుతో “అవు న్నాన్నా! - తీశాను, నేనే ఆ డబ్బును తీశాను!” అని గోణిగేశాడు నిశ్వం. ఇంతలో అమ్మ వాడిని లోపలికి లాక్కు వెళ్లిపోయింది.

విశ్వం చెప్పిన ఆ సమాధానానికి నాన్న తృప్తిచెందాడు కాబోలు! బెత్తాన్ని అవతల పారేసి, ఈజీ చేదులో కూర్చోబోయాడు. ఇంతలో వీధినుండి “రామనాథం!... ఉన్నారా?” అంటూ అవధాన్లు గారు యింట్లోకి వచ్చారు. అవధాన్లుగారూ, నాన్నా - ఒకే కంపెనీలో వుద్యోగం చేస్తూన్న మిత్రులు.

విశ్వం యేడుపునుగురించి ప్రశ్నించాడు అవధాన్లుగారు. జరిగినదంతా చెప్పాడు నాన్న.

అవధాన్లుగారు - “అరేరే! - ఏంమనిషివయ్యా నువ్వు, రామనాథం! పాపం! నీ మతిమరుపుతనం వల్ల, ఏపాపమెరుగని కుర్రాడిమీద నేరంమోపి, చావమోదుతావా?” అన్నాడు కాస్త కఠినంగా.

“ఏవీటి, నువ్వంటున్నదీ?” అని అడిగాడు నాన్న - ఆశ్చర్యంగా.

“నీ తలకాయ! - ” అని కనిరాదు అవధాన్లుగారు: “మతిమరుపు తనంతో నువ్వా అయిదురూపాయల కాగితాన్ని వారపత్రికలో వుంచి, అది గమనించకుండా చదువుకోడానికి అడిగిన నాకు ఆ పత్రికని ఇచ్చేశావు! - ఇంటికి వెళ్లి చూస్తే పత్రికలో అయిదురూపాయల కాగితం కనిపించింది. అది యిచ్చిపోడానికే వచ్చాను!” అంటూ అయిదురూపాయల కాగితాన్ని నాన్నకిచ్చాడు.

నాన్న మాట్లాడలేదు. మతి మరుపుతనంవల్ల - తను చేసిన నేరానికి, ఆవేశంతో ఏపాపమెరుగని విశ్వాన్ని వాతలుపడేలా కొట్టి నందుకు నాన్న మనస్సు బాధ పడిందికాబోలు! ఆయన కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగాయి!

మ. తలకాయ పిడుగులు!

సారిడన్
నవీని పోగొట్టును
జూలై 2 ఆదిత్య

“బాలానాం రోదనం బలం”

కొన్ని వేల సంవత్సరాల క్రిందట భారతదేశంలో ఒక గొప్ప పీరుడు ఉండేవాడు. అతని పేరు విశ్వజిత్తు. ప్రపంచాన్ని స్వంతతీసి అతడు జయించాడు. అతడు ఎంతటి బలవంతుడు అంటే ఒక వెయ్యి సింహాలు, ఒక వెయ్యి ఏనుగులు ఎదుర్కొన్నా సరే, అన్నిటిని ఓడించగలవాడు. రాక్షసులను, దేవతలను, మనుష్యులను అందరినీ ఓడించి విశ్వజిత్తు అనే బిరుదు పొందాడు. భూమి, వాయువు మొదలైన పంచభూతాలను, కామక్రోధాది అరిషడ్వర్గాన్ని జయించాడు. అతడు జయించనిది, అతనికి లోబడనిది ఇక వీరీ లేదు. పరమసంతృప్తితో, ప్రజలను కన్నబిడ్డలవలె చూసుకుంటూ విశాల సామ్రాజ్యాన్ని పాలిస్తున్నాడు. ఒకరోజున అతనివద్దకు నలుగురు మనుషులు వచ్చారు. “ఏం కావాలి మీ” కని విశ్వజిత్తు అడిగాడు.

“నేను బీదవాణ్ణి. నాకు చాలా మంది పిల్లలున్నారు. కుటుంబాన్ని పోషించలేకపోతున్నాను,” అని ఒకడు అన్నాడు.

“నాకు సరి సంపద లున్నాయి. మీని సంఘంలో గౌరవం లేదు,” అన్నాడు రెండోవాడు.

“నాకు సరిసంపదలు, సంఘ

గౌరవం ఉన్నాయి గాని క్రోధం చాలా ఎక్కువ. క్రోధం వచ్చి నప్పుడు నన్ను నేను అదుపులో పెట్టుకోలేక పోతున్నాను. దీనివల్ల నాకు మనశ్శాంతి లభించకుండా ఉన్నది,” అన్నాడు మూడోవాడు.

“నాకు ఏ కొంతా లేదు గాని నేను పొట్టివాణ్ణి. అందరూ నన్ను పొట్టివాడని చులకనచేస్తున్నారు,” అని నాలుగోవాడు అన్నాడు.

విశ్వజిత్తు వారి కోరికలను సావధానంగా విన్నాడు. ‘అతడు పరమ కుండా ఇచ్చే స్వభావం గలవాడు.

వారికి ఒక్కొక్కరికీ ఒక్కొక్క చిన్న భరిణ ఇచ్చాడు. అందులో ఉన్న మందు ఇంటికి వెళ్లిన తరువాత వంటికి దాసుకోమని నలహా ఇచ్చాడు.

మొదటి ముగ్గురూ అలాగే చేశారు. ఇంటికి వెళ్లి మందు వంటికి రాసుకున్నారు. మొదటి వాడు క్రాద్ధిరోజుల్లో అదృష్టం కలిసి వచ్చి గొప్పభాగ్యవంతుడయ్యాడు. రెండోవాడు సంఘపూజతుడయ్యాడు. మూడోవాడు క్రోధాన్ని అణచుకొని శాంత స్వభావుడయ్యాడు.

నాలుగోవాడు భరిణ పుచ్చుకుని ఇంటికి వెళుతూ ఒక అడవి దారిలో ఆగి, ఆత్రుత పట్టలేక మందు తీసి రాసుకున్నాడు. అంతే.

అతడికి ఎవరికీ కనిపించక అతడు నుంచున్నచోట ఒక ఎత్తయిన వృక్షం మొలిచింది. ఆ అడవిలోకట్లా ఎత్తయిన చెట్టుగా అది పెరిగింది. విశ్వజిత్తు నలహాకు విరుద్ధంగా చేసినందున అతని కా ప్రతిఫలం లభించింది.

ఈవిధంగా అతని కీర్తి వశ దిశలా వ్యాపించింది. ఒకరోజున అతనివద్ద కొక స్త్రీ వచ్చింది. “ఏం కావా” అని విశ్వజిత్తు అడిగాడు.

“మహాప్రభూ! మీరు ప్రపంచాన్ని స్వంతతీసి జయించారని అందరూ భావిస్తున్నారు. కాని మీరు జయించని వాడొకడున్నాడు,” అన్నది ఆమె.

విశ్వజిత్తు ఆశ్చర్యపడ్డాడు. “ఎవడు వాడు? ఎక్కడ ఉంటాడు? ఎలా ఉంటాడు?” అని ప్రశ్న పరం పర కురిపించాడు.

“నేను చెబితే మీరు నమ్మరు. మీరే స్వయంగా చూద్దరు గాని నావెంటరండి. అతన్ని ఏ మానవుడూ జయించలేడు,” అన్నది ఆ స్త్రీ.

విశ్వజిత్తుకు ఆమె మాటలతో కొంచెం కోపం కలిగింది. కాని అంతకంటే ఎక్కువగా ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఇన్నేళ్ళ రాజ్యపాలనలో తన నీవిధంగా ఎవరూ అన సాహసించలేదు. ఇప్పుడొక సామాన్య

శ్రీ వచ్చి ఇలా ఈనడిస్తున్నది. తనకు లొంగని ఆ బలవంతుడనాడు. ఇంతకాలం అటువంటి వాడొకడు ఉన్నాడనైనా తాను వినలేదే?

తన ప్రత్యర్థి ఎంత ఎత్తున, ఎంతలావున ఉంటాడో, రాక్షసుడో దేవతయో చూడాలనే ఆసక్తితో ఖడ్గ, కవచ, శిరస్త్రాణధారియై విశ్వజిత్తు ఆ శ్రీవేంట వెళ్లాడు. ఆమె అతన్ని తన ఇంటికి తీసుకుపోయింది. నట్టింట్లో ఆటవస్తువులతో ఆడుకొంటున్న అందమైన తన పుత్రుణ్ణి చూపించింది. “వీడే” అని మహారాజుతో అన్నది.

విశ్వజిత్తు ఘోషాలున నవ్వాడు. “వీడే నా ప్రత్యర్థి!” అన్నాడు. “ఇలా రా అబ్బాయ్” అని బాలుణ్ణి పిలిచాడు.

బాలుడు బాటనవేలు నోటో పెట్టుకుని చీకుతూ “నీ లెక్కేమిటి పోవోయ్” అన్నట్టు చూశాడు.

విశ్వజిత్తు ఆశ్చర్యపడ్డాడు, తను ఆజ్ఞాపించడం, ఒక బాలుడు నిరసించడమా అని. ఇంకా కొంచెం గట్టిగా రమ్మని పిలిచాడు. బాలుడు పక్కన ఉన్న గరిట తీసుకుని విసిరేశాడు. అది సరాసరి వచ్చి విశ్వజిత్తు ముఖానికి కొట్టుకుంది.

విశ్వజిత్తు మహోగ్రుడ్డపోయాడు. ఎన్నడూ కోపంరాని అతనికి పట్టరాని ఆవేశం వచ్చింది. “ఎవరనుకుంటున్నావురా నన్ను?” అని భూమండలమంతా అదిరిపోయే టట్లు, వెయ్యి పిడుగు లొక్కసారి వడినట్లు అరిచాడు. ఆ అరుపుతో బాలుడు హడలిపోయి బావురుమని ఏడుపు లంకించుకున్నాడు. ఇల్లెగిరి

పోయేటట్లు, ఇల్లెమిటి ఆకాశమే ఎగిరిపోయేటట్లు ఏడవసాగాడు. విశ్వజిత్తు కోపవడినకొద్దీ ఇంకా ఎక్కువగా ఏడుస్తున్నాడు. దగ్గిరికి రమ్మంటే రాదు. పోనీ ఎత్తుకుని ఊరుకోరా అంటే ఊరుకోడు. గిల గిల తన్నుకోవడం, గింజుకోవడం, రక్కడం, బరకడం సాగించాడు. వాడి ఏడుపు కర్లకతోరంగా, నీనా రేకులు బ్రున నేలమీద గీచినట్లు గుండెలను ఝట్లు మనిపిస్తున్నది. విశ్వజిత్తు యెంత ప్రయత్నించినా

.....
చై నీన్ కథలు - పెంగ్ స్వే పెంగ్:

3. న్యాయం కోసమే కళ

.....
మృత్యుదేవత మందిరంవంటి పుట్టలోనుండి భయంకరమైన కృష్ణసర్పం బయటికి వచ్చి పడగఎత్తి చూచింది. పుట్టదిగువ అమాయకంగా ఆహారం ఏరుకుంటున్న క్రాంచపక్షి కనబడింది. సర్పం జ్రున ప్రాకిపోయి దాన్ని కాటువేసి చంపింది.

చెట్టుమీద పిల్లలకు ఆహారం పెడుతున్న పెటిపిట్ట భర్త ఆకస్మిక మరణానికి అమితంగా దుఃఖంప సాగింది. హృదయవిచారకంగా విలపించింది. అలా చాలనేపు ఏడ్చి ఏడ్చి తన భర్తను చంపిన దుష్ట సర్పంపై క్రోధంతో ఆక్రోశించింది. పెంటిపక్షి దుఃఖాక్రోశంతో అరణ్యమంతా ప్రతిధ్వనించింది. మనోహరమైన వనంత

ఆ బాలుడి ఏడ్పు మాన్పలేకపోయాడు. ఇక అక్కడ నిలవలేక “నీకూ, నీ ముద్దుల కొడుక్కూ వెయ్యి దండాలు” అని పారిపోయి వచ్చేశాడు.

చూశారా? విశ్వాన్ని అంతటిసీ జయించిన విశ్వజిత్తు ఒక ఏడాది పాపడి చేతులో ఓడిపోయాడు! అందుకే లోకాన్ని గెలువవచ్చుగాని పిల్లలతో చెబ్బలాడి గెలువలేము. విశ్వజిత్తువంటి వాడే ఈ విషయంలో ఓడిపోతే మనం ఒక లెక్కా? ★

ముతువు లో కలకలలాడవలసిన అరణ్యం ఈ వివాదసంఘటనతో ఆత్మీయులు చనిపోయిన గృహంలాగా నిశ్శబ్దంతో బరువెక్కింది.

ఆ దారినిపోతున్న ఒక గాయకుడు క్రాంచపక్షి ఆక్రోశం విన్నాడు. అతని హృదయం కరుణతో ఆర్ద్రమైంది. “నా హృదయం ఎందుకిలా వేదన పొందుతున్నది? ఈ వేదనను గానంగా మార్చగలిగితే ఎంత బాగుంటుంది?” అనుకున్నాడు.

వేణువుతీసి తనలోకలిగిన మానవ వేదనను గానంగా ఆలపించసాగాడు. దుస్సహమైన దుఃఖంతో, తీవ్రమైన ప్రతీకారభావంతో అతని గానం వాడవాడలా ధ్వనించింది. చలి వణకించే ప్రాతఃకాలానగాని, నిశ్శబ్దపురాత్రులగాని, వనులతోందరలో మునిగిన పగటివేళగాని ఎప్పుడు, ఎవరు ఆ పాట విన్నా దుఃఖంతో, కోపంతో ఊగిపోయే వారు; సజ్జనులకు హానిచేసే కృష్ణ సర్పాన్ని వేదకడానికి బయలుదేరే వారు; సర్పం కనిపిస్తే చాలు, కొట్టే చంపివేసేవారు. అందుకే క్రాంచపక్షిని చంపినది ఆయినా

బొంబాయి సినిమా లేఖ

బారతీయనిర్మాతలు విదేశీయులతో కలిసి సంయుక్తంగా చిత్రనిర్మాణానికి సంకల్పించడం క్రమంగా అధికమవుతున్నది. బిల్లిస్టాన్ వారు భారతీయ, విదేశీయ నటులతో తీస్తున్న "జోంబే థ్లయిట్ 417" చిత్రం కాక, భారత రష్యన్ నిర్మాణాలు మరికొన్ని ఇటీవల వెల్లడి అయినవి. ఉధయ దేవి ప్రభుత్వాల సహకారంతో ఈ చిత్రాలు నిర్మింపబడతాయి. నిర్మాత బిల్లిస్టాన్ భారతీయ, రష్యన్ తారలతో ఒక చిత్రంతీస్తానని ప్రకటించారు. సరీస్, రష్యన్ నటుడు చెక్కా పోప్ ఈ చిత్రంలో నటిస్తారు. ఈ చిత్రం ఉధయదేవీలలోనూ రియంపుతుంది. మొగల్ గాత్రా జ్య కాలంలో భారతదేశానికి వచ్చిన ఒక రష్యన్ యాత్రకుని ఆచారాలను ఈ చిత్రం చూపిస్తుంది.

ప్రధాని నెహ్రూ రచించిన "భారత విప్లవం" (హిందీ, ఆంగ్ల భాషలలో) గ్రంథాన్ని హిందీ, రష్యన్ భాషలలో చిత్రీకరించడానికి విమల్ రాయ్ ప్రయత్నాలన్నీ భారతచేరని తెలుస్తున్నది. ఈ చిత్రంలో కొంత భాగాన్ని రష్యన్ స్టూడియోలలోనే షూట్ చేయడానికి ఆయన నిశ్చయించారు. ఈ నిర్మాణంలో భారత, రష్యన్ ప్రభుత్వాలు విమల్ రాయ్ కి అన్ని సదుపాయాలూ కలగజేస్తాయని తెలుస్తున్నది.

ఇవికాక, చేతన్ ఆనంద్ ఇటీవల మరొకటి వెల్లడించారు. డైరీస్ శార్ద విద్వాంసుడు, యాత్రకుని అయిన యువాన్ చ్యాంగ్ భారతవద్ద యాత్రను చిత్రీకరించడానికి ఆయన సంకల్పించారు. హిందీ, డైరీస్, రష్యన్ భాషలలో, మూడు దేశాల ఫీలిం పరిశ్రమల సహాయంతో ఆయన ఈ నిర్మాణం నాగిస్తాడని, యువాన్ చ్యాంగ్ యాత్రను డైరీస్ నటుడే ధరిస్తాడని.

ఈ ప్రయత్నాలన్నీ ప్రపంచపాప కళ్యం గలవే. ఇవిన్నీ ఎంతవరకూ యధార్థం లభి

తామూ వేచి చూడాలి.

"జోంబే థ్లయిట్ 417" చిత్ర నిర్మాణం మాటిమాటికీ జరిగే తూర్పులలో ఆలస్యమవుతున్నది. మొదట బీనారాయ్ నటిస్తుందని అనుకున్నారు. కాని ఆమె మరీ స్థూలంగా ఉండడంవల్ల ఆమెను విరాకరించవలసి వచ్చిందని నిర్మాత విక్టర్ కటోనా,

క్రెకల్ కటోనీ నలుతున్నాడు. సరీస్ ను ముక్ చేయడంవల్లగా ఆమె ఈ చిత్రం భారతీయ సంప్రదాయాలకు అవమానకరంగా ఉన్నదని నిరాకరించింది. ఇద్దరు భారతీయస్త్రీలు ఒక అమెరికన్ వైమానికుడి అతడు బొంబాయి వచ్చేరాగానే ప్రేమించడం ఈ చిత్రంలో ముఖ్యసంఘటన. కాస్త సంస్కారం కలిగిన మలీయాలతి ఎవరూ ప్రేమించదగినంత అకంగా అమెరికన్ లో తమని సరీస్ అభిప్రాయపడు. చివరికి ఆ యాత్రకు విశిత్రాబట్ బుక్ అయింది. ఆమెను ఉన్న సినిమా ఆచారాలవల్ల "మిస్టర్ ఎండ్ మిస్ రెడ్" లో ఒక చిన్న పాత్రయే.

చంపినది కాకపోయినా, ప్రతి విషయస్థానికీ చావు తప్పదు. నీతి:—న్యాయాన్ని ఉధరించడానికి, అన్యాయాన్ని అణచివేయడానికి మానవులను పురికొలిపేదే కళ.

సినితార పద్మిని.

సావిత్రి లాస్యం

(ఎ. వి. ఎమ్. వారి చిత్రం "పదిన"లో)

బొంబాయి సినిమాల్లో

మరొక యువతి పాత్రకు జైబయంతీమాల మొదట బుక్ అయింది. కాని ఆమెకు డా రూసుకున్నది. చివరికి సూర్యకుమారి బుక్ అయినది.

మొదటి దృశ్యాలను షూట్ చేసిన ఫోటో గ్రాఫరుకు డా 'గుడ్ జై' చెప్పి వెళ్ళి పోయాడు. అద్భుతవశాత్తు మరొక ఫోటో గ్రాఫరు దొంగపంపి షూటింగ్ పాసి పోతున్నది.

జేం గాలీ తార సుమిత్ర బొంబాయి, కె. కత్తెపాకరాల్లో మొత్తం యూదు చిత్రాల్లో పాత్రుల నటించింది. ఇప్పుడు మే విశ్రాంతి కోసం సైనికాల్లో పనిచేసింది. ఆమె బొంబాయిలో నటించే వేద చిత్రం "గునా". ఇందులో ఆశోక్, కిశోర్, అనూప్ కుమారు ముగ్గురు నటిస్తున్నారు. ఆశోక్ కుమార్ భార్యగా సుమిత్ర నటిస్తోంది.

హుసేన్ లతీఫ్ నిర్మిస్తున్న "పాస్తాల్లో" అనే చిత్రంలో ఆత్మగౌరవం కలిగి ఆవి నీతికి లొంగని ఒక పత్రికారణయితే కథా నాయకుడు. ఈ చిత్రంలో మినా అనే కొత్త నర్తకి మొదటిసారిగా నటిస్తోంది. ఈమె ఫలిం నర్తకుడు మంతాజ్ అలీ కుమార్తె. బొంబే లూక్సోగారి అనేక చిత్రాల్లో నటించి ప్రసిద్ధిచెక్కిన మంతాజ్ అలీ ఇప్పుడు సినిమాలనుండి విరమించుకున్నాడు. కాని ఆతని కుమారుడు మహమూద్ ఇప్పుడే పన్నెండు నెలలవయసు పొందుతున్నాడు. కుమార్తె మినా చెక్కుని నర్తకి అని ప్రతీతి.

ఆర్. ఎస్. ఫిల్మ్స్ వారి "నా కా నోడో" ఈస్టర్న్ విడుదల అయింది. సీతా బాలి, కరణ్ దవాన్, లీగంపారా, కృష్ణ భూమారి, మనోరమ, రామ్ సింగ్, జరీన్, చిత్రా, స్వప్నా దివ్యాన, చాంద్ ఉస్తాద్, మోహనా మున్నెలవారు నటించారు. భారతీయ ఫిలిం సర్కిళ్లకు పంపించిన వ్యంగ్యచిత్రం. ప్రావీణ్ విజయలు, ట్రేబిల్ మేంబర్ పాకుగా ఉన్నా, ఉత్కలం కలిగినంత కథ. హాస్య నిర్మిస్తే కాదు, మంచి నటన, స్వచ్ఛల, మంచి సంగీతం ఉండటంతో ప్రేక్షకులను విరివిగా ఆకర్షిస్తోంది.

మీనాకుమారి, ప్రదీప్ కుమార్, దర్శన్, పుత్రా, గురాఖో జే, యూసూఫ్, ముహం నటించిన "అదల్-ఇ-జహంగీర్" కూడా ఈమధ్య బొంబాయిలో విడుదల అయింది. నిర్మాత, దర్శకుడు జి. పి. సిక్స్. జహంగీర్ చక్రవర్తి న్యాయపరిపాలనం, ఆతని కుమారుడు ఖురం ఒక సామాన్య పోయ

రేలంగి హాస్యం
(సి. వి. ఎమ్. వారి "నదిన్"లో)

బాలచిత్రాల నిర్మాణం

పిల్లల చిత్రాల నిర్మాణాన్ని ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలో చేర్చాలని బాల చిత్ర సంఘ కార్యవర్గం వారు కేంద్ర ప్రభుత్వానికి సిఫార్సు చేశారు. పండిట్ హ్యూయన్ నాథ్ కుంభా అధ్యక్షతన ఇటీవల సమావేశమైన ప్రైవేట్ కార్యవర్గం వారు వచ్చే ఏడాది వేసవిలో శిల్పి, బొంబాయి, కలకత్తా, మద్రాసు నగరాల్లో అంతర్జాతీయ

భార్యను తప్పిరించినప్పుడు జహంగీర్ ఎక్స్కోర్టును సమర్థిస్తూ ఈ చిత్రంలో కథా నర్తకు. స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వం ఏమీ బాగా లేవు. సంగీతం మాత్రం బాగా ఉన్నది.

(ఆంగ్లవారపత్రిక విలేజ్)★

బాలచిత్రోత్సవాలు జరిపాలని, 1956 వార్షికోగా రెండు బాలచిత్రాలు నిర్మించాలని కూడా నిర్ణయించారు. ఈ చిత్రాలకు తగిన కళలను పంపించబడినవి కేరళం తిలూ గల రచయితలకు ఉత్సాహాలు పంపాలని వారు నిర్ణయించారు. వన్ స్పెషలిటీలో మంచినాటిని మూడింటిని ఎంచుకుంటూ వానికి రూ. 2000 వారితోపాటే ఇస్తారు. కళలను ఎంచడానికి జి. జి. ఫోర్, సమర్థులనీ మున్నగు వారితో కూడిన ఒక సంఘాన్ని ఏర్పాటుచేశారు.

6-11 మధ్య వయస్సుల పిల్లలను ఒక తరగతిగాను, 11-15 మధ్య వయస్సుల

బాల చిత్రాల నిర్మాణం

పిల్లలను మరొక తరగతిగా విభజించి వారిని దృష్టిలో పెట్టుకొని చిత్రాలు తీయాలని వారు నిర్ణయించారు. తగిన నిర్మాతల జాబితా తయారుచేసేందుకు డి. ఎన్. సర్కార్, వి. కాంతారాం, కె. సుబ్రహ్మణ్యం గార్లతో కూడిన ఒక సంఘం ఏర్పాటుచేశారు.

1956-61 మధ్య 25 దీర్ఘచిత్రాలను, 25 చిన్నచిత్రాలను, భారతీయ విదేశీయ చిత్రాలకు 35 అనువాదచిత్రాలను 40 లక్షల రూ.ల ఖర్చుతో తీయాలనీ, దీన్ని భారత ప్రభుత్వమే ధరించేటట్లు కోరాలని వారు తీర్మానించారు. మహేంద్రనాథ్ గార్ని బాలచిత్ర సంఘ కార్యదర్శిగా నియమించారు.

కేంద్రప్రభుత్వపు ఫిల్మ్స్ డివిజన్ వారు పిల్లలకోసం చిన్నచిత్రాలను నిర్మించడానికి నిర్ణయించారు. కాన్స్టాన్ చిత్రనిర్మాణాన్ని కూడా వారు సంకల్పించారు.

“జాగృతి సమీక్ష”

ఫిల్మ్స్టాన్ కంపెనీవారి హిందీ చిత్రం “జాగృతి”కి వేదీశ్వుని ముద్రాను, సార్ టాకీస్ లో ప్రదర్శింపబడుతున్నది. బాల రకు నిద్రపోతే ఏ పద్ధతులలోనూ వారియొక ఉపాధ్యాయులు అవలంబించే విధానాలలోను మామూలు రావాలని, పాఠశాలకుల తలన లాభంతోడని సంతకం ఇచ్చి ఈ చిత్రానికి సర్వైకావోర్ దర్శకుడు, సర్వైకా

నవనల్ ఆర్ట్ వారి “జయసింహ”లో రుద్రసింహుడుగా రంగారావు, దుర్గాదేవిగా ఋష్యేంద్రమణి.

“సద్దార్” చిత్రంలో అశోక్ కుమార్.

జోష్, శంకర్ లో తీసిన చిత్రం దీనికి మాతృక. ఇది హిందీలో కూడా విజయవంతంగా సాగింది. గంభీరమైన ఇతివృత్తాలను తీసుకుని చిత్రాలు నిర్మించడంలో శంకర్ దర్శకులు నిద్రపోతున్న ఈ చిత్రం ఋజువుచేస్తుంది. ఇందులో అభిభూతాచార్య, రాజ్ కుమార్ గుప్త, రతన్ కుమార్, ప్రణతిఘోష్, విజిస్ గుప్త మున్నగువారు నటించారు.

ఉన్న తెలివితేటలను అల్లరి చిల్లరిగా చెప్పే సవాలు సాలు చేసి, దుర్మనియోగం చేసే అజయ్ అనే బాలుడు శేఖర్ అనే ఉపాధ్యాయుని ఆదరణవలననూ, శిక్ష అనే లోటిని ద్వారా ఆత్మత్యాగంవలననూ వివిధంగా సన్మార్గావలంబి అయినది ఈ చిత్రంలో ప్రధానంగా చూపబడింది. పంకిత దర్శకుడు హేమంతకుమార్. ఉన్న వి

నాలుక పాటలయినప్పటికీ చక్కగా ఉన్నాయి.

ఆఖరు పిల్ల నేకాలు కథాప్రయోజనానికి వాడడం చేసిరిగా లేవు. అల్లరివాడైన అజయ్ లో పరివర్తన కలగడానికి ముఖ్య కారణం శిక్ష అనే బాలుడు ఆకస్మికంగా కొమ్మకొమ్మకీ అనిపించడం అని చూపించడంలో కథ దానిక్క మూలప్రయోజనానికి దబ్బు తగిలింది. విద్యార్థిగన పద్ధతులను సంస్కరించితే బాలుర ప్రవర్తనలో పరివర్తన కలుగుతుందని చెప్పడం అసలు ఉద్దేశ్యం. దానికి ఈ చిత్రంలో చివరి పిల్ల నేకాలవలన ఖంకం కలిగింది. అక్కడకు వచ్చేసరికి ఈ చిత్రం చూచుట కథల స్థాయిలోకిదిగింది. మెలోడ్రామా లేకుండా సుమన్యలను చిత్రించడం మనవారికి ఇంకా అలవాటని విద్య అనిపిస్తుంది. ఈమాదిరి ఫిల్మ్

బిమల్ రాయ్ గారి "అమానత్" చిత్రంలో భారత్ భూషణ్, పాల్ మహేంద్ర.

తోనే తీయబడిన ఇటాలియన్ చిత్రం "టుమో ఈజ్ టూ రిట్"లో బాల బాలికల విద్యార్థుల మనస్తత్వాలను, వారి యొడ అవలంబించవలసిన పద్ధతులను ఎంత రాస్తవికంగా చిత్రించాడో మాస్తే ఈ చిత్రంలోని వెలితి కనబడుతుంది.

కాని మన చిత్రాలకు సంబంధించినంత తరహా "జాగృతి"ని ఉత్తమ చిత్రాల జాబితాలో చేర్చవచ్చు.

ఎ. నాగేశ్వరరావుకు ఢిల్లీలో సన్మానం

ఈ కేసవిలో విశ్రాంతికొసం కాకీర్ జిల్లిన ఎ. నాగేశ్వరరావు గారికి ఈ కేసవి 9వ తేదీ సాయంత్రం న్యూఢిల్లీనగరంలో ఢిల్లీ ఆంగ్లసంఘంవారు సన్మానం చేశారు. పాస్టమెంటు సభ్యులు పి. సుబ్బారావు గారు సభకు అధ్యక్షత వహించారు.

ఎ. నాగేశ్వరరావు గారు తమకు జరిగిన సత్కారానికి కృతజ్ఞత తెలుపుతూ, తమ సినిమా అనుభవాలను సూర్య ప్రసంగించారు. తమ 19వ ఏటనే సినిమారంగంలో ప్రవేశించాననీ, 9 సంవత్సరాల కాలంలో 50 సినిమాలలో నటించాననీ, మొదట్లో స్త్రీపాత్రలు ధరించేవాడిననీ ఆయన చెప్పారు. ఢిల్లీలో ఆంధ్రులకు తెలుగుసినిమాలు చూసే అవకాశం లేదు కనుక, తెలుగుచిత్రాలను ఢిల్లీకి పంపించేందుకు కృషి చేస్తానని ఆయన అన్నారు. సంఘ కార్యదర్శి కొత్తపల్లి సుబ్రహ్మణ్యం గారి వందన సమర్పణతో సభ సమాప్తమైంది. నాగేశ్వరరావు గారు తిరిగి మద్రాసు చేరుకున్నారు.

నెహ్రూ రష్యాయాత్రా చిత్రం

భారత ప్రధాన మంత్రి జవహర్లాల్ నెహ్రూ రష్యా పర్యటనను చూపించే నార్తా చిత్రం ఇటీవల విడుదలయింది. ఈ చిత్రాన్ని

గండు భాగాలుగా విడుదలచేశారు. మొదటి భాగంలో మాస్కో నుండి టెలిలిసీవరకూ పర్యటన దృశ్యాలున్నాయి. ఈ వార్తా చిత్రాన్ని భారత్ ప్రభుత్వపు ఫిలిమ్స్ కేని జన్ ఫ్యాక్రగాఫర్ తీశారు.

మాస్కో విమానాశ్రయానికి పంకిల్ నెహ్రూ విమానం రావడం, విమానాశ్రయంలో సోనియట్ ప్రధాని బుల్గానిన్, కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్యదర్శి క్రుష్చేవ్, మాలెన్కోవ్, మాలిన్ వ మున్నగు రష్యన్ నాయకులు ఆయనకు స్వాగతమివ్వడంతో ఈ రెండు రీల్స్ మొదటిభాగం ప్రారంభమవుతుంది. విమానాశ్రయం నుండి మాస్కో నగరం వరకూ వగర వీధులలో నూ నెహ్రూ, బుల్గానిన్ ల కేతు పోతుండగా అటూ ఇటూ చేరిన కేటకొలది జనులు భారత నాయకుణ్ణి హర్ష నివాదాలతో, స్వాగతభావాలతో ఎదుర్కొన్న దృశ్యాలు ఆత్యంతమృదంగా ఉన్నాయి. ప్రధాని రష్యాలో ఏ మారుమూలకు వెళ్లి నా అసంఖ్యాకులైన పురుషులు, స్త్రీలు, బాల

కాలికలు హృదయపూర్వకమైన స్వాగతం ఇవ్వడం ప్రతి భారతీయుడికీ ఆనందం కలిగిస్తుంది. సైహూ మాస్కోలో దర్శించిన వ్యవసాయ శ్రమినిర్మాణ కేంద్రం, బహ్మండమైన మాస్కో విశ్వవిద్యాలయం వ్యవసాయ ప్రదర్శనం మొదలైనవాటి దృశ్యాలు, ఫోటోగ్రాఫ్, సెన్సాఫోన్, యాల్టా, జార్జియా ముఖ్యపట్టణం టిబిలిసి మొదలైనవాటి దృశ్యాలు కొంచెం సేపే కనిపించినా ఉత్సాహపూరితంగాను, భారతీయులయెడ, ప్రధానియెడల, ప్రపంచ శాంతియెడల రమ్యస్థలగుల గాఢానుగాగని మూచించేవిగా ఉన్నాయి.

సినిమా వార్తలు

వినోదావారి "కన్యాశుల్కం" మరి కొద్ది రోజుల పనితో పూర్తికొనున్నది. ఇటీవల 'విశాఖపట్నం'లో జయపురంవారి ధర్మశ్రతం 'సెల్ ఫోన్' రేతతీ మూడియోలో షూటింగ్ జరిగింది. పి. ఎన్. ఆర్.,

వంగర, పావిత్రీ, సుధాకర్ మున్నగువారు పాల్గొన్నారు. ఆడవేషం వేసే శిష్యుడు పాత్ర సుధాకర్ ధరిస్తున్నారు. ఈ చిత్రం రష్యన్ మాచినవారందరూ చాలా బాగున్నదని చెబుతున్నారు. వేర్వేరు దిశలకు వెళ్ళి దగిన తెలుగునాటకాలలో ఒకటైన 'కన్యాశుల్కం' నాటకం ఆధారంగా తీసిన వినోదావారి చిత్రం ఆరేకంగా విజయవంతం కాగలదని ఊహించవచ్చు.

శ్రీమతి లక్ష్మీరాజ్యం నిర్మిస్తున్న "హరి శృంగధర" పౌరాణికచిత్రం ప్రారంభోత్సవం ఈ నెల 6వ తేదీన రేవతిలో జరిగింది. దండమతి (లక్ష్మీరాజ్యం) గోమాతను సర్వశుభాలూ చెకూర్చువలసిందిని ప్రార్థిస్తున్న దృశ్యం మొదటి హాట్ గా తీయబడింది. ప్రసిద్ధ దర్శకులు ప్రసాద్ గారు కామెంట్స్ 'స్క్రీన్ ఆన్' చేశారు. సత్కృతులుగా సటిం చేశారు. వెంకట్రామయ్యగారు క్లాప్ బోయ్ గా పనిచేశారు. ప్రారంభోత్సవానికి సినిమారంగంలోని పలువురు వ్యక్తులు హాజరయ్యారు. ఈ చిత్రానికి జంపనాచార్యులు.

* * * ప్రతిభావారిచేయక్క" "శతనిశోత్సవం ఈ నెల 8వ తేదీన విజయవాడలో జరిగింది. ఆంజలి దేవి, ఎన్. టి. రామారావు, పి. పుల్లయ్య, ప్రమీల, టి.వి.ఎస్. శాస్త్రి, డి. ఎల్. వారాయణ, సముద్రాల, సుందరి లాల్ సహా, బుచ్చిబాబు, కృష్ణమూర్తి గార్లు హాజరయ్యారు. అందరికీ బహుమానాలు సమర్పించబడినవి. సముద్రాల వారు నిధికు ఆధ్యక్షత వహించారు.

పి. పుల్లయ్యగారిదర్శకత్వం ఈ ఏడాది మొదటి అర్థభాగంలో నలువకి, శతనిశోత్సవాలు జరుపుకున్న చిత్రాలలో ఇది రెండవది. మొదటిది "అర్ధాంగి"

* * * విజయవాడ, బాలల చలన చిత్రోత్సవ కమిటీవారు ఏప్రిల్ 17 నుండి విజయవాడలో బాలల చలన చిత్రోత్సవం జరుపుతూ బాలచిత్రాలు ప్రదర్శిస్తున్నారు. ఈ నెల 24వ తేదీన విజయవాడలో యూనివర్సల్ ఇంటర్నేషనల్ వారి 10 కార్టూన్ చిత్రాలు ప్రదర్శించనున్నారు.

జి. పి. సిప్రీ నిర్మించిన "అదిల్ - ఇ - జహాంగీర్"లో మినాకుమారి, మర్నాఖాన్.

ఎ. వి. ఎస్. వారు నిర్మించిన తెలుగు చిత్రం "వడినె" త్వరలో విడుదల కాగల దని తెలుస్తున్నది. సావిత్రి, ఎ. శాశివర్ధన్ గావులు ఈ చిత్రంలో నటించారు. తమిళంలో ఈ చిత్రం "చెల్లెపిళ్ళై" పేరుతో విడుదల అయి విజయవంతంగా నడుస్తున్నది.

ఆంధ్ర పిలిం వాణిజ్య మండలి నూతన కార్యవర్గం

ఆంధ్రపిలిం వాణిజ్యమండలి ద్వితీయ వారిక సమావేశం జూలై 10వ తేదీన విజయవాడలో సుందరలాల్ సహాధికారి అధ్యక్షతన జరిగింది. సుమారు 70 మంది సభ్యులు హాజరయ్యారు.

నూతన సంవత్సరానికి శ్రీ సుందరలాల్ సహాధికారి అధ్యక్షులుగా, శ్రీయుతులు జి. కామరాజు, టి. అశ్వత్థినారాయణ గారలు ఉపాధ్యక్షులుగా, శ్రీ యస్. కె. యస్. అయ్యంగార్, సి. వి. బాబురావు గారలు కార్యదర్శులుగా, శ్రీ చెరుకూరు పూర్ణ చంద్రారావుగారు కోశాధికారిగా, శ్రీయుతులు రాజా. ఎ. మోహన్, సి. చంద్రశేఖరరావు, బి. ఆత్మయలింగం, కాశీ నాథుని సుబ్రహ్మణ్యం, కె. సుబ్బారావు, బి. సత్యనారాయణ, సయ్యద్ ఖాదర్ గారలు సభ్యులుగా నూతన కార్యవర్గం ఎన్నికైంది.

ఆంధ్రప్రభుత్వం తలపెట్టిన నూతనవిద్యుత్ ద్వీప రేట్లు అమలు జరుపకుండా హైకోర్టులో రిట్లు వాఖలుచేయుటకు నిర్ణయించబడింది.

ఇతర విడుదల అయిన వికల్ ప్రాజెక్ట్స్ "కన్యాదాసం" పెట్టివై వర్కింగ్ ఫిల్మ్; దర్శకులు వికల్ ఆచార్య, రాజనాథ్, అసోసియేట్ డైరెక్టర్లు: ఆర్థూర్, గరికపల్లి సుబ్రహ్మణ్యం, కమలా ఎమ్. ఎస్. మణి మున్నగువారు.

"అత్రాల్లో ఫీలింగ్స్" విషయంలో రిట్లు వాఖలు చేసినవిషయం పాతకులకు విదితమే. (స్వకీయ విలేఖరి)

గ్రంథస్వీకారం

ఇంద్రాణి:— కథల సంపుటి; కర్త వాసీ సుబ్రహ్మణ్యం; ప్రతు అటు, తెలుగునాడు, రేపల్లె, నుంట్లూరు జిల్లా; వెల 1-0-0. ఈ సంపుటిలో సుబ్రహ్మణ్యంగారి

కథలు తుమ్మలలో ఆ ప్రయయం, తెరవబడిన తెలుపు, సినిమాథాన్స్, కల-విజం, ఉద్యోగ వర్తం, నవక విలంబువు, ఆ వ్యక్తి, ఇంద్రాణి అనేవి ఉన్నవి.

బులుజానుబంధం:— కథల సంపుటి; కర్త తూరికాధూమణి; వెల 2-0-0; ప్రతులకు వెంకట్రామా ఆండ్ కో., విజయవాడ—కర్నూలు.

వివిధ ప్రతికలలో చాలా కాలంగా కథలు వ్రాస్తూ వచ్చిన తూరికాధూమణి గారు తమ కథలలో పద్నాలుగింటిని ప్రస్తుత రూపంలో ప్రకటించారు. సాధారణంగా వీరి కథలలో మధ్యతరగతివ్యక్తులు, మటుకా బాలు పక్షే ఆర్థిక బాధలు చిత్రితాలవుతాయి. ఉబ్బుదగ్గర కొచ్చే సరికి మానవుల ప్రవర్తనలో నుంచి చెడ్డలు ఎలా బయటపడుతూ ఉంటాయో వీరు వేదనతో కూడిన వ్యంగ్య దృష్టితో పరిశీలిస్తారు. తెలిలో వ్యంగ్యం, హాస్యం, ధారావంత కవనబడతాయి.

డాన్క్విక్ సెట్

వెల రు. 2-0-0

కపాలా ఖర్చులు ప్రత్యేకము.

ఆంధ్ర గ్రంథమాల, మదరాసు-1

సిద్ధముగా ఉన్నది టామ్ సాయర్ ప్రపంచయాత్ర

అనువాదం:

నండూరి రామమోహనరావు

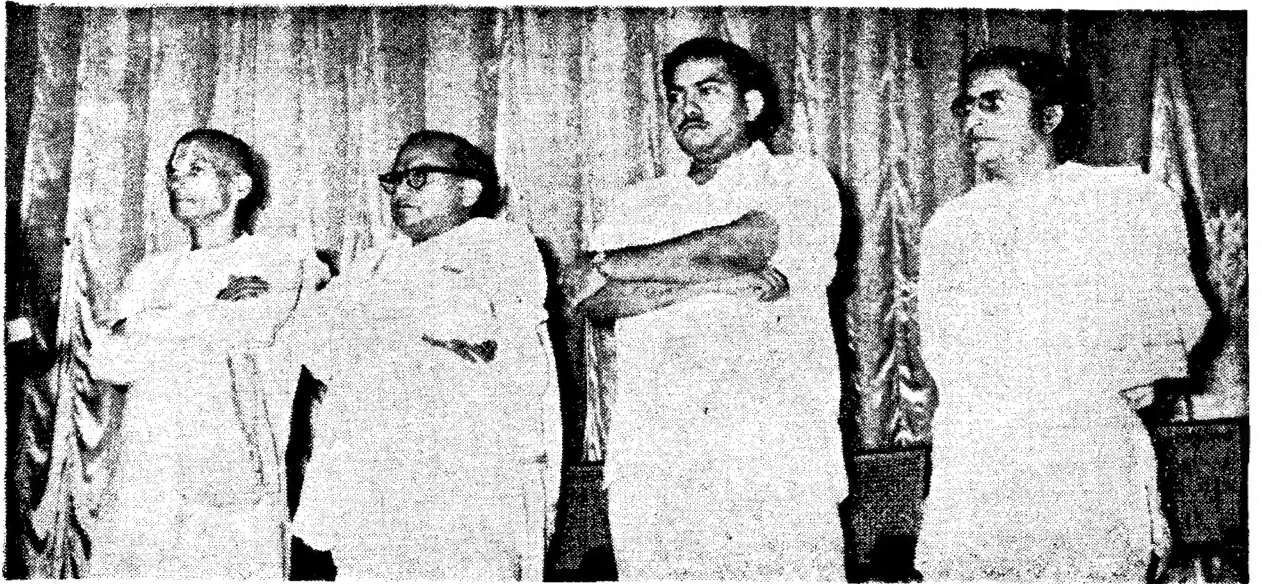
వెల రు 2-0-0

రఘూఖర్వు ప్రత్యేకము

ఆంధ్ర గ్రంథమాల - మద్రాసు 1.

విజయవాడ, వినోదా పిక్చర్స్ ప్యాలెస్‌లో "శేచుక్కు" శతదినోత్సవ సందర్భములో సమ్మానితులైన ఎ. టి. రామారావు, అంజలి, ప్రమీల.

శతదినోత్సవ సభకు అభ్యుత్తర వహించిన శ్రీ సముద్రాల, నర్సయ్య పి. పుల్లయ్య, నిర్మాత శృంగేరి నాగయ్య అధిపతి శుందరరాల్ సహా.

తిరిగి దొరికిన మేక

ఫోటో : పి. రామారావు—రామమూర్తి.

ఈ ఆశ్చర్యకరమైన రాత్రి పగలు చర్మ రక్షణ సాధనతో మీ చర్మమును సొగసుగ మరియు మనోహరముగ ఉంచుకోండి

విశేషమైన పాండ్స్ కోల్డ్ క్రీమ్ మరియు మంచువలెనున్న పాండ్స్ వేనిషింగ్ క్రీములు మీ చర్మమునకు రక్షణనిచ్చి దానిని మృదువుగ, అందముగ ఉంచును.

చర్మమును మృదువుగ, నిర్మలముగ చేయుటకు రాత్రి వాడే క్రీమ్

మీరు పండుకునేమందు విశేషమైన పాండ్స్ కోల్డ్ క్రీమ్ వాడండి. అది కొన్ని సెకన్లలోనే మీ చర్మమునకు కావలసిన సహజమైన సూనెలు మరియు తేమ లోపములను పూర్తి చేసి, యధాస్థితికి తెచ్చుటయే కాక దానిని లేతగా మరియు మనోహరముగా ఉంచుటకు సహకరించును.

పాండ్స్ కోల్డ్ క్రీమ్ అద్భుతముగ చర్మమును కుద్రవడును. రోమ రంధ్రములు పెద్దవి కాకుండా రక్షణనిచ్చి మీ చర్మమును బహు నిర్మలముగ, విష్కరముగ ఉంచును.

పాండ్స్
కోల్డ్ క్రీమ్
వేనిషింగ్ క్రీమ్

చర్మమును కాపాడుటకు మరియు సుందరముగ చేయుటకు పగలు వాడే క్రీమ్

తేలికగ మరియు మంచువలెనున్న పాండ్స్ వేనిషింగ్ క్రీమ్ వైద్రుల ముఖమునకు రాసుకుంటే పగటిపేళ మీ అందమును అతికము చేస్తుంది. మనోహరము, విష్కరముకలైన చర్మమును పొందుచేయు దుమ్ము, సూర్యరశ్మి మరియు చడగాడ్పుల నుండి యిది మీ చర్మమునకు సామ్యరక్షణ నిచ్చును.

మరియు పాండ్స్ వేనిషింగ్ క్రీమ్ మరీ జిడ్డుగా ఉండే చర్మమునకు ఒక అద్భుతమైన సాధనము—దీనితో రోమ రంధ్రములను అడ్డి కళంకము కలిగించే అతికమైన సూనెలు లేకుండా చేయవచ్చును.

ప్రతిదోట అందమైన స్త్రీలు వారి సౌందర్య రక్షణకు ఈ రెండు క్రీములనే వాడు తున్నారు. మీరూ వారివలె పాండ్స్ కోల్డ్ క్రీమ్ రాత్రి మరియు పాండ్స్ వేనిషింగ్ క్రీమ్ పగలు వాడండి. త్వరలోనే నవవికసిత పుష్పమువలెనున్న మీ ముఖమును చూచుకొని మీరు చకతులౌతారు.